አሪት ዘመሳፍንት

ዜና ዘመሳፍንት ሲል ነው፣ የመሳፍንትን ነገር የሚናገር መጽሐፍ ይህ ነው ፣ ይህንም ፫ቱ ፬ ለመጻሕፍት አርእስት ሲሰጡ አርእስት ሰጥተውታል፣ ነገሩን (ኃይለ ቃሉን) ግን ወኮነ እምድኅረ ሞተ ኢያሱ ብሎ ይጀምራል ።

ምዕራፍ ፩

፩፤ ወኮነ እምድኅረ ሞተ ኢያሱ ፣

ኢያሱ ከሞተ በኋላ እንዲህ ሆነ፣ ስለምን በዋዌ ጀመረ ቢሉ ወሞተ ኢያሱ ብሎ ነበርና ከዚያ ለማያያዝ ይህስ እምድኅረ ሞተ ኢያሱ ያለው ይበቃል ብሎ ለመጻሕፍት በዋዌ መጀመር ልማድ ነው «ወሀሎ ፩ ብእሲ በሀገረ አውስጢድ ዘስሙ ኢዮብ» እንዲል ኢያሱንስ ስለ ምን አነሳው ቢሉ ኢያሱ ከሞተ በኋላ እስራኤል ጣዖት አመለኩ ብሎ ነበርና በመካከል ነገር እንዳልቀረ ሲያጠይቅ በኢያሱ ዘመን ኋላም በተነሱ በደጋጉ መሳፍንት ዘመን ጣዖት አላመለኩም ለማለት ፤

ተሰአሉ ደቂቀ እስራኤል ኀበ እግዚአብሔር ፣

ኮነ ያለውን ተሰአሉ ብሎ ገለጠው ከያዕቆብ የተወለዱ እስራኤል (የእስራኤል ልጆች) ከእግዚአብሔር ዘንድ ለመኑ ፤ እንድም ቃለ እግዚአብሔር ጠየቁ፤

እንዘ ይብሉ መኑ የዐርግ ለነ ኀበ ከናኔዎን መልእክ ዘይትቃተሎሙ ለነ ፣

«ወመጽኡ ከናኔዎን ይንበሩ ውስተ ይእቲ ምድር» ብሎ ነበርና ፤ ኢያ. ም፲፯ ቊ.፲፫ ወደ ከናኔዎን ወጥቶ የሚዋጋልን አለቃ ማነው ብለው ቃለ እግዚአብሔር ጠየቁ ፤

፪፤ ወይቤሎሙ እግዚአብሔር ይሁዳ ይዕርግ ወናሁ አግባእክዋ ለምድር ውስተ እዴሁ ፣

እግዚአብሔርም ምድረ ከነዓንን በጁ ጥያታለሁ እና (ሰጥቸዋለሁና) ነገደ ይሁዳ ይዝመት ፤ አንድም ይሁዳ የሚባል ሰው ይዝመት አላቸው ፤

፫፤ ወይቤሎ ይሁዳ ለስምዖን እኁሁ ዕርግ ምስሌየ በውስተ መክፈልትየ ወንትቃተሎሙ ለከነዓን ፣

ነገደ ይሁዳም ነገደ ስምዖንን፣ አንድም ይሁዳ የሚባል ሰው ስምዖን የሚባል ወንድሙን በኔ እጣ አብረኸኝ ዝመትና የከነዓንን ሰዎች እንውጋቸው ፤

ወአሐውር አነኒ ምስሌከ በውስተ መክፈልትከ ወሖረ ስምዖን ምስሌሁ ፤

እኔም ባንተ ዕጣ ካንተ ጋር እዘምታለሁ አለው ፤ ስምዖንም ከርሱ ጋራ ሔደ (ዘመተ) ፤

፬፤ ወዐርገ ይሁዳ ወአግብአሙ እግዚአብሔር ለከናኔዎን ወለፌርዜዎን ውስተ እዴሁ ወቀተሎሙ በባዜቅ እልፈ ብእሲ ፤

«ይሁዳ ይዕርግ» ብሎት ነበርና ይሁዳ ዘመተ፣ እግዚአብሔርም በከናኔዎን እና በፌርዜዎን የሚኖሩ አሕዛብን በእጁ ጣላቸው፣ በባዜቅም እልፍ (አሥር ሺህ) ሰው ገደለላቸው ፤

፭፤ ወረከብዎ ለአዶንቤዜቅ በባዜቅ ወተቃተልዎ ፤

አዶንቤዜቅንም ሊረዳ መጥቶ በባዜቅ አግኝተው ወጉት ፤

ወቀተልዎሙ ለከናኔዎን ወለፌሬዜዎን ፤

በከናኔዎንና በፌርዜዎን የሚኖሩ ሰዎችንም ነገደ ይሁዳ ከነገደ ስምዖን ጋር አጠፏቸው ፤

፮፤ ወጐየ አዶንቤዜቅ ወዴገንዎ ወተለውዎ ወአኀዝዎ ወመተሩ አርእስተ እደዊሁ ወእገሪሁ ፤

አዶንቤዜቅም የነዚያን ጥፋት አይቶ ሸሸ እግር በእግር ተከትለው ይዘው የእጁንና የእግሩን አውራ ጣቶች ቆረጡት ፤

፯፤ ወይቤሎሙ አዶንቤዜቅ ለሰብአ ነገሥት አርእስተ እደዊሆሙ ወእገሪሆሙ ምቱራት ሀለዉ አስተጋቢ እየ በታሕተ ማዕድየ ወበከመ ገበርኩ ከማሁ ፈደየኒ እግዚአብሔር ፤

አዶንቤዜቅም አብረው የተያዙትን ሰዎች (የተማረኩትን ሰዎች) እንዲህ አላቸው፣ ከዚህ አስቀድሞ የወጋኋቸው የሰብአው ነገሥታት የእጃቸውና የእግራቸው ቁራጭ በሰደቃዬ በታች ተሰብስቦ አለ ማለት እጃቸውንና እግራቸውን ቆርጬ ጉልበት ገበታዬን አብልቻቸው ነበር፣ እግዚአብሔርም በእነሱ እንዳደረግሁት መጠን ፍዳውን ከፈለኝ አላቸው ፤

ወወሰድዎ ኢየሩሳሌም ወሞተ ህየ ፤

እጁን እግሩን ቆርጠው ኢየሩሳሌም ወሰዱት ፤ በዚያ እንደተጋዘ ሞተ፤ (ሐተታ) ማጋዝስ አላጋዙትም ንጉሥ ነውና ሠራዊቱ አልቅሰው ይቅበሩት ብለው ወስደውታል ፤ ይህን ያህልም አያዝኑለትም ብሎ ወደፊት «ወተቃተሉ ደቂቀ ይሁዳ ምስለ ኢየሩሳሌም» የሚል ነውና ጌታችን አለ መስሏቸው ጸንተው እንዳይወጓቸው ለአፍርሆ ለአደንግፆ ይህን ያየህ ተቀጣ እንደማለት፤

፰፤ ወተቃተሉ ደቂቀ ይሁዳ ምስለ
ኢየሩሳሌም ወአስተጋብእዋ ወቀተ
ልዋ በአፈ ሐፂን ወአውአዩ ሀገራ
በእሳት ፨

ነገደ ይሁዳም ኢየሩሳሌም ገብ
ተው በከተማው ከቀሩ አሕዛብ
ጋር ተዋጉ ፡፡ ሰውን በሰለት ሀገ
ሯን በእሳት አጥፍተው ኢየሩ
ሳሌምን እጅ አደረጓት ፨

፱፤ ወእምዝ ወረዱ ደቂቀ ይሁዳ
ይትቃተልዎሙ ለከናኔዎን እለ ይነ
ብሩ ውስተ አድባር ፡፡

ነገደ ይሁዳም ኢየሩሳሌምን እጅ
ካደረጉ በኋላ በአንባ ውስጥ
የሚኖሩ አሕዛብን ያጠፉ ዘንድ
ከደጋ ወደ ቈላ ወረዱ ፨

፲፤ ወሖረ ይሁዳ ውስተ ከናኔዎን እለ
ይነብሩ ውስተ ኬብሮን ወወፅኡ
ሰብአ ኬብሮን ወተቀበልዎሙ ፡፡

ይሁዳም በቈላ የሚኖሩ አሕዛ
ብን ካጠፋ በኋላ በኬብሮን
ውስጥ ወደሚኖሩ አሕዛብ ዘመተ
የኬብሮን ሰዎችም ወንድ ይሉን
ሴት ብለው ወጥተው ገጠሟ
ቸው ፨

ወስማ ለኬብሮን ትካት ቀርያርቦቃ
ሴፌር ወቀተልዎሙ ለሴሲ ወለአ
ኪማም ወለታሜዓ ትውልደ ኤናቅ ፡፡

የኬብሮንም ስሟ ቀድሞ ቀር
ያርቦቃሴፌር ይባል ነበር፡፡ ወደ
ሷም ገብተው ከኤናቅ የተወለዱ
ሦስቱን ነገደ አሕዛብ አጠፏ
ቸው ፨

፲፩፤ ወሖሩ እምህየ ኀበ እለ ይነብሩ
ዳቤር ወስማ ለዳቤር ትካት ሀገረ
መጽሐፍ ፡፡

እነዚያንም ካጠፉ በኋላ በዳቤር
ወደሚኖሩ አሕዛብ ሔዱ ፡፡ የዳ
ቤርም ስሟ ቀድሞ የወግ የታ
ሪክ አገር ትባል ነበር ፨

፲፪፤ ወይቤ ካሌብ ለዘቀተላ ለሀገረ
መጽሐፍ ወአስተጋብኣ እሁቦ አስ
ካሃ ወለትየ ትኩኖ ብእሲተ ፡፡

ካሌብም የወግ የታሪክ አገርን
ወግቶ እጅ ላደረጋት ሚስት
ልትሆነው ልጄ አስካን እሰጠ
ዋለሁ አለ ፨

፲፫፤ ወአስተጋብኣ ጎቶንያል ወልደ
ቄኔዝ እኁሁ ለካሌብ ዘይንእስ ፡፡

የካሌብ የታናሽ ወንድሙ የቄ
ኔዝ ልጅ ጎቶንያል ወግቶ እጅ
አደረጋት፡፡ እሱም ሚስት ልት
ሆነው ልጁ አስካን ሰጠው ፨

፲፬፤ ወሶበ ለሐዊር አምከራ ጎቶን
ያል ትሰአሎ ለአቡሃ ይጸግዋ ዓፀደ
ወፍር ፡፡

ተንሥአት ያለበት ነው ፡፡ ለመ
ሔድ በተነሣች ጊዜ የመሠማ
ሪያ ቦታ እንዲሰጣት አባቷን
ትለምነው ዘንድ ጎቶንያል መከ
ራት ፨

ወአንጕርጕረት በዲበ አድግ ወጸርሐት ወትቤ ውስተ ብሔረ አዝያብ ፈነውከኒ ወይቤላ ካሌብ ምንተ ኮንኪ ፤

በበቅሎዋ ላይ ሁና ወደ በረሀ አገር ሰደድኸኝ ብላ ጮኸች እንጐራጐረች (አለቀሰች)፣ ካሌብም ምን ሆንሽ አላት ፤

፲፭፤ ወትቤሎ አስካ ሀበኒ በረከተ እስመ ብሔረ አዝያብ ፈነውከኒ ወሀበኒ ቤዛ ማይ ፤

በበረሀ ወደ አለ አገር ሰደኸኛልና የውሃ መግገር ጉልት (እርሻ) ስጠኝ አለችው ፤ አንድም አንጐርጕረት ወጸርሐት ብሎ ነበርና የእንባዬን ዋጋ ስጠኝ አለችው ፤

ወወሀባ ካሌብ በከመ ትፈቱ በልባ ቤዛ ሕማም ወቤዛ ትካዝ ፤

ካሌብም በልቧ እንደ ተመኘችው የኀዘንዋንና የልቅሶዋን ዋጋ ቤታኔስን ሰጣት ፤

፲፮፤ ወደቂቀ ዮባብ ቄንያዊ ሐሙሁ ለሙሴ ዐርጉ እምሀገረ ፊንቆን ኀበ ደቂቀ ይሁዳ ውስተ ሐቅለ ይሁዳ ዘመንገለ ዓዜብ ውስተ ሙራደ አራድ ወሐረ ወነበረ ምስሌሆሙ ፤

«ዐርጉ እምሀገረ ፊንቆን ውስተ ሐቅለ ይሁዳ» ብሎ ይገጥሟል፣ የሙሴ አማት የቄንያው ሰው የዮባብ ልጆችም ፊንቆን ከምትባል አገር በአራድ መውረጃ በስተግራ በኩል ወደ አለች ወደ ይሁዳ ዕጣ ወጡ (ሔዱ)፣ እሱም ሔደ ፣ ከነሱ ጋር ተቀመጠ ፤

፲፯፤ ወሖረ ይሁዳ ምስለ ስምዖን እኁሁ ወቀተልዎሙ ለከናኔዎን እለ ይነብሩ ውስተ ሴፍር ወአኀረምዋ ወአጥፍእዋ ፤

ነገደ ይሁዳም ከወንድሙ ከነገደ ስምዖን ጋር ዘምቶ በሴፍር የሚኖሩ አሕዛብን አጠፏቸው፣ አገራቱንም እርም አድርገው አጠፏት ፤ አንድም ሥርዓተ ሞት ሠሩባት ፤

፲፰፤ ወኢተዋረሳ ይሁዳ ለጋዛ ወለደወላ ለአስቀሎና ወለደወላ ለአቃሮን ወለደወላ ለአዛጦን ወሙፋሪተሃ ፤

ነገደ ይሁዳም ጋዛን ከአውራጃዋ ጋር፣ አስቀሎናንም ከአውራጃዋ ጋር ፣ አቃሮንንም ከአውራጃዋ ጋር ፣ አዛጦንን ከመሠማሪያዎቿ ጋር አልወረሰም ነበር ፤

፲፱፤ ወሀለወ እግዚአብሔር ምስለ ይሁዳ ወተዋረሰ ደብረ ፣

እግዚአብሔርም ከነገደ ይሁዳ ጋር በረድኤት አለና ደጋውን አገር ወረሰ ፤

ወስእነ ተዋርሶቶሙ ለእለ ይነብሩ ውስተ ቈላት እስመ ሠረገላተ ሐፂን ቦሙ ፣

የብረት ሠረገላ ነበራቸውና በቈላ የሚኖሩ አሕዛብን አጥ

ፍቶ ቈላውን አገር መውረስ ግን ተሳነው ።

፳፡ ወወሀብዎ ለካሌብ ኬብሮን በከመ ይቤ ሙሴ ወተዋረሰ እምህየ ፴ አህጉረ ወአሰሰሎሙ እምህየ ለ፫ቱ ደቂቀ ኤናቅ ።

ካሌብም ሙሴ እንዳዘዘ ኬብሮንን ሰጡት ፤ ከዚያም ሠላሳ ያህል አገሮችን እጅ አድርጎ ከኤናቅ የተወለዱ ሦስቱን ነገድም ከኬብሮን አጠፋቸው ።

፳፩፡ ወለኢያቡሴዎን ኢለ ይነብሩ ውስተ ኢየሩሳሌም ኢያሰሰልዎሙ ደቂቀ ብንያሚ ወነበሩ ኢያቡሴዎን ምስለ ደቂቀ ብንያሚ እስከ ዛቲ ዕለት ።

ነገደ ብንያምም በኢየሩሳሌም የሚኖሩ አሕዛብን አላስለቀቋቸውም ነበር ፤ እነዚህም አሕዛብ ከነገደ ብንያም ጋር እስከዚች ቀን ኖሩ ።

፳፪፡ ወዐርጉ ደቂቀ ዮሴፍ እሙንቱኒ ውስተ ቤቴል ወእግዚአብሔር ምስሌሆሙ ።

የዮሴፍም ልጆች ወደ ቤቴል ዘመቱ፤ እግዚአብሔርም በረድኤት ከነርሱ ጋር ነበር ።

፳፫፡ ወተዓየኑ ወርእይዋ ለቤቴል ወስማ ለይእቲ ሀገር ትካት ሎዛ ።

ተሰብስበውም ቤቴልን ጐበኟት ፤ የዚችም አገር ስሟ ቀድሞ ሎዛ ትባል ነበር ።

፳፬፡ ወርእዩ ሰብአ ማዕቀብ ብእሴ እንዘ ይወጽእ እምሀገር ወአኀዝዎ ወይቤልዎ አርእየነ ምብዋአ ለሀገር ወንገብር ምሕረተ ምስሌከ ።

ዘብ (በሩን) የሚጠብቁ ሰዎችም ከከተማ ሲወጣ አንድ ሰው አይተው ይዘው ወደ ከተማ የምንገባበት ሥርጥ (ልዩ) መንገድ አሳየን፤ ላንተም ይቅርታን እናደርግልሃለን አሉት ።

፳፭፡ ወአርአዮሙ እንተ ኀበ ይበውእዋ ለሀገር ወቀተልዋ ለይእቲ ሀገር በአፈ ሐፂን ወለዝክቱሰ ብእሲ ወለአዝማዲሁ አግዓዝዎሙ ።

እሱም ተሠውረው ወደ ከተማ የሚገቡበትን ሥርጥ መንገድ አሳያቸው ፤ እነሱም ገብተው ሰውን በሰለት አገሩን በእሳት አጠፉት፤ መንገድ ያሳያቸውን ያን ሰው ግን ከነዘመዶቹ ነፃ አወጡት ።

፳፮፡ ወአተወ ውእቱ ብእሲ ውስተ ምድረ ኬጢኤን ወነደቀ በህየ ሀገረ ወሰመያ ስማ ሎዛ ወውእቱ ኮነ ስማ እስከ ዮም ።

ኬጢኤንም ይላል፤ ይህም ሰው ወደ ኬጢኤን አውራጃ ገብቶ በዚያ አገር አቅንቶ ኖረ ፤ ስሟንም በቀደመ ሀገሩ ስም ሎዛ ብሎ ጠራት ፤ ከዚያም ቀን ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ ስሟ ሆኖ ኖረ ።

፳፯፤ ወኢተዋረሰ ምናሴ ቤተሶን እንተ ሀገረ ሰቂቶን ወአዋልዲሃ ወኢቀጸአድ ወአዋልዲሃ ፣

ምናሴም በሰቂቶን አገር ያሉ አሕዛብን አጥፍቶ ቤተሶንን ከጥቃቅን አገሮቿ ጋር፣ አድዋሊሃ ቢል ከአውራጃዋ ጋር ፣ ቀጸአድንም ከጥቃቅን አገሮቿ ጋር አልወረሰም ፤

ወኢእለ ይነብሩ ውስተ አዶር ወአዋልዲሃ ወኢእለ ይነብሩ ውስተ ዮበለዓም ወአዋልዲሃ ወኢእለ ይነብሩ ውስተ መጊዶ ወአዋልዲሃ ወእለ ይነብሩ ውስተ ዮበለዓም ወአዋልዲሃ ፣

በአዶር የሚኖሩትንም አጥፍቶ ከጥቃቅኑ አገሮቿ ጋር በዮበለዓም የሚኖሩትንም አጥፍቶ ከጥቃቅን አገሮቿ ጋር በሜጊዶና በዮበለዓም የሚኖሩትንም አጥፍቶ ከጥቃቅን አገሮቻቸው (ከአውራጃዎቻቸው) ጋር አልወረሰም ፤

ወአኀዙ ከነዓን ይንበሩ ውስተ ይእቲ ምድር ፣

የከነዓን ሰዎች ግን በዚች አገር ውስጥ ይኖሩ ነበር ተርትሮ የተናገረውን ውስተ ይእቲ ምድር ብሎ አጸፈው ፤

፳፰፤ ወእምዝ ሶበ ጸንዑ እስራኤል መጸብሔ ረሰይዎሙ ለከነዓን ወአጥፍኦሰ ኢያጥፍእዎሙ ፣

እስራኤልም ከበዙ በኋላ በጸኑጊዜ የከነዓንን ሰዎች ገባር አደረጓቸው፣ ማጥፋትን ግን አላጠፏቸውም ፤

፳፱፤ ወኤፍሬምኒ ኢያጥፍእዎሙ ለከናኔዎን እለ ይነብሩ ውስተ ጋዜር ወነበሩ ከናኔዎን ማዕከሎሙ ውስተ ጋዜር ወኮንዎሙ መጸብሔ ፣

ነገደ ኤፍሬምም በጋዜር የሚኖሩ አሕዛብን አላጠፏቸውም ፣ የከናኔዎን ወገኖችም በጋዜር የነገደ ኤፍሬም ገባር ሁነው በመካከላቸው ኖሩ ፤

፴፤ ወዛብሎንሂ ኢያጥፍእዎሙ ለእለ ይነብሩ ውስተ ቄድሮን ወለእለ ይነብሩ ውስተ አማን ወነበሩ ከናኔዎን ማዕከሎሙ ወኮንዎሙ መጸብሔ ፣

ነገደ ዛብሎንም በአማንና በቄድሮን የሚኖሩ አሕዛብን አላጠፏቸውም ፣ የከናኔዎንም ሰዎች ለነገደ ዛብሎን ገባር ሁነው በመካከላቸው ኖሩ ፤

፴፩፤ ወአሴርሂ ኢያጥፍእዎሙ እለ ይነብሩ ውስተ አካ ወኮንዎሙ መጸብሔ ፣

ነገደ አሴርም በአካ የሚኖሩ አሕዛብን አላጠፏቸውም፣ እነሱም ገባር ሆኗቸው ፤

ወለእለ ይነብሩ ውስተ ዶር ወለእለ ይነብሩ ውስተ ዶላፍ ወለእለ ይነብሩ ውስተ ሲዶና ወለእለ ይነብሩ ውስተ አስኮድ ወኬድያ ወአፌቅ ወሮአብ ፣

በዶላፍና በዶር የሞኖሩትን በሲዶናና በአስኮድ እንደዚህም ሁሉ

በኬዴዶድ በአፌቅና በሮአብ የሚኖሩትን ሰዎች አላጠፏቸውም ፤ እንድም እነዚህ ሁሉ ለነገደ አሴር ገባር ሁነው ኖሩ ፤

፴፪፡ ወነበረ አሴር ማዕከለ ከናኔዎን እለ ይነብሩ ውስተ ይእቲ ምድር እስመ ስዕነ አጥፍኦቶሙ ፤

«ተርትሮ የተናገረውን ውስተ ይእቲ ምድር ብሎ አጸፈ» ፤ ነገደ አሴርም እነዚህን (አሕዛብን) ማጥፋት ስለተሳነው በዚቺ አገር ውስጥ በሚኖሩ አሕዛብ መካከል ኖረ ፤

፴፫፡ ወንፍታሌምኒ ኢያጥፍእዎሙ ለእለ ይነብሩ ውስተ ቤተ ሳሚስ እስመ ስዕኑ አጥፍኦቶሙ ፤

የንፍታሌም ወገኖችም በሳሚስ የሚኖሩ አሕዛብን አላጠፏቸውም እነሱን ማጥፋት ተስኗቸዋልና ፤

ወኢእለ ይነብሩ ውስተ ቤቴኔስ ወነበሩ ማዕከለ ከናኔዎን ለእለ ሀለዉ ውስተ ይእቲ ምድር ወኮንዎሙ መጸብሔ እለ ይነብሩ ውስተ ቤተ ሳሚስ ወውስተ ቤቴኔስ ፤

በቤቴኔስ የሚኖሩትን አሕዛብ አላጠፏቸውም፣ የከናኔዎን ወገኖችም በዚያች አገር በሚኖሩ ሰዎች መካከል ኖሩ ፤ በቤቴኔስና በቤተሳሚስ የሚኖሩ ሰዎችም ለነገደ ንፍታሌም ገባር ሁነው ኖሩ ፤

፴፬፡ ወአጠቅዎሙ አሞሬዎን ለደቂቀ ዳን በውስተ አድባር እስመ ኢያበውኅዎሙ ይረዱ ውስተ ቈላት ፤

የአሞሬዎን ወገኖችም በደጋ የሚያስጨንቋቸው ነገደ ዳንን በቈላ አስጨነቋቸው ነገደ ዳን ወደ ቈላ ይወርዱ ዘንድ የአሞሬዎን ወገኖችን አላሰናበቷቸውምና (መብት አልሰጧቸውምና)፤

፴፭፡ ወአኀዙ አሞሬዎን ይንበሩ ውስተ ደብረ መርስኖኖስ ዘቦ ውስቴቱ ድብ ወቈናጽል ፤

የአሞሬዎን ወገኖች ቀበሮና ዥብ (ግስላ) በሚኖሩበት መርስኖኖስ በሚባል ተራራ ይኖሩ ጀመር ፤

ወጸንዓት እደሆሙ ለቤተ ዮሴፍ ላዕለ አሞሬዎን ወኮንዎሙ መጸብሔ ፤

የነገደ ዮሴፍ ሥልጣን ግን ከአሞሬዎን ወገኖች ጋር ጸንታ ኖረች እነሱም ገባር ሆኗቸው ፤

፴፮፡ ወደብረ አሞሬዎን ወኢዱሜዎን ላዕላይ ዘአቅራቢን እለ ውስተ ላዕላይ ኵኵሕ ፤

ታሕታይ አለና ላዕላይ አለ ፤ ወደ አቅራቢን በሚያደርስ በኢዱሜዎንና በአሞሬዎን ደጋ በዋሻ የሚኖሩ ሰዎችም ለነገደ ዮሴፍ ገባር ሆኗቸው ።

ምዕራፍ ፪

፩፤ ወዐርገ መልአከ እግዚአብሔር እምግልገላ ላዕለ ቀላውትሞኖስ ወላዕለ ቤቴል ወላዕለ ቤተ እስራኤል ፣

ከእግዚአብሔር የታዘዘ መልአክ ከገልገላ በቀላውትሞኖስና በቤቴል ወደአሉ ወደእስራኤል ወገኖች መጣ ፤ አንድም እምጌልጌላ ይላል ፣ ጌልጌላ ከሚባል ሰማይ መጣ ፤

ወይቤሎሙ እግዚአብሔር ይቤ አውጻእኩክሙ እምግብጽ ወአባእኩክሙ ውስተ ምድር ዘመሐልኩ ለአበዊክሙ ከመ አሀብክሙ ወእቤለክሙ ኢየኀድግ ኪዳንየ ዘምስሌክሙ ለዓለም ፣

እንዲህም አላቸው ከግብፅ አውጥቼ አወርሳችሁ ዘንድ ለአባቶቻችሁ ለአብርሃም ለይስሐቅ ለያዕቆብ ወደማልሁላቸው ምድር ወደ ከነዓን አገባኋችሁ፣ ለአባቶቻችሁ የማልኩትንም መሐላዬን ከናንተ ጋር ለዘለዓለሙ አጸናለሁ አለ እግዚአብሔር ፤

፪፤ ወአንትሙኒ ኢትትካየዱ ኪዳነ ምስለ እለ ይነብሩ ውስተ ዛቲ ምድር ወኢለአማልክቲሆሙ ኢትስግዱ ሎሙ ፣

እናንተም በከነዓን ከሚኖሩ አሕዛብ ጋር አትማማሉ፣ ለጣዖቶቻቸው አትስገዱ ፣ ለካህናተ ጣዖቱም አትገዙ ፤

ወግልፎሆሙኒ ቀጥቅጡ ወምሥዋዒሆሙኒ ንሥቱ ወኢሰማእክሙኒ ቃልየ እመ ገበርክሙ ዘንተ ፣

የተቀረጸ ጣዖታቸውን ሥበሩ፣ ምሥዋዓ ብርታቸውንም አፍርሱ አልኋችሁ ፣ ነገር ግን ይህን ካላደረጋችሁ የነገርኋችሁን ነገር አልሰማችሁኝም ፤

፫፤ ወአነኒ እቤ ኢይደግም አሰስሎቶሙ ለአሕዛብ እለ እቤ ከመ አውፅአሙ እምቅድሜክሙ ወይከውኑክሙ ለኀዘን ወአማልክቲሆሙኒ ይከውኑክሙ ለዕቅፍት ፣

እኔም ከፊታችሁ አውጥቼ እሰዳቸው ዘንድ የነገርኋችሁ አሕዛብን እንግዲህ ወዲህ ዳግመኛ ከፊታችሁ አላርቃቸውም አልሁ ፣ እነሱም ለኀዘን ይሆኗችኋል ማለት ያሳዝኗችኋል ፣ ያስለቅሷችኋል፣ ጣዖቶቻቸውም መሰናክል ይሆኗችኋል ማለት ዕቅፍተ ነፍስን ዕቅፍተ ሥጋን ያመጡባችኋል ብሏችኋል አላቸው ፤

፬፤ ወእምዝ ሶበ ይቤሎሙ መልአከ እግዚአብሔር ለኵሉ እስራኤል ዘንተ ነገረ ጸርሐ ኵሉ ሕዝብ ወበከየ ፣

ከእግዚአብሔር የታዘዘ መልአክም ለእስራኤል ሁሉ ይህን ነገር በነገራቸው ጊዜ እምዝ ጸርሐ ብሎ ይገጥሟል ፣ ከዚህ በኋላ ሕዝብ ሁሉ ጮኸ አለቀሰ ፤

፰፡ ወበእንተ ዝንቱ ተሰምየ ስሙ ለውእቱ መካን መካነ ብካይ ወሦዑ በህየ ለእግዚአብሔር ፤

ስለዚህም ነገር የዚያ ቦታ ስሙ የልቅሶ ቦታ ተባለ፣ እስራኤልም በዚያ ባለቀሱበት ቦታ መሥዋ ዕት አቀረቡ ፤

፮፡ ወፈነዎሙ ለሕዝብ ወአተዉ ደቂቀ እስራኤል ኵሎሙ ውስተ አብያቲሆሙ ወውስተ ርስቶሙ ከመ ይትዋረስዋ ለምድር ፣

መልአኩ (ኢያሱ) ሕዝቡን አሰ ናበታቸው ፣ የእስራኤል ልጆች ሁሉ ከነዓንን ይወርሷት ዘንድ ወደቤታቸው እና ወደርስታ ቸው ገቡ ፤ አንድም በየርስታ ቸው ወዳለ ቤታቸው የወረሷ ትስ በኢያሱ ጊዜ ነው ፣ የተደ ረገውን ለመግለጽ ደግሞታል ፤

፯፡ ወተቀንዩ ሕዝብ ለእግዚአብሔር በኵሉ መዋዕሊሁ ለኢያሱ ወበኵሉ መዋዕሊሆሙ ለሊቃናት ፣

ሕዝቡም በኢያሱ ዘመን ሁሉ በአለቆቹም ዘመን ሁሉ ለእግ ዚአብሔር ተገዙ ፤

ወኵሉ እለ ኖኁ መዋዕሊሆሙ እም ድኅረ ኢያሱ ኵሎሙ ዘአእመሩ ኵሎ ግብረ እግዚአብሔር ዓቢየ ዘገብረ ለእስራኤል ፣

እግዚአብሔር ለእስራኤል ያደ ረገውን ታላቅ ታምራት ያወቁ ሁሉ ከኢያሱ በኋላ ዘመናቸው የበዛ ሰዎች ሁሉ ለእግዚአብ ሔር ተገዙ ፤

፰፡ ወሞተ ኢያሱ ወልደ ነዌ ገብረ እግዚአብሔር እንዘ ወልደ ምዕት ወ፲ቱ ዓመት ፣

የእግዚአብሔር አገልጋይ የነዌ ልጅ ኢያሱ መቶ አሥር ዓመት ሲሆነው ሞተ ፤

፱፡ ወቀበርዎ ውስተ ደብረ ርስቱ ውስተ ተምናስራሕ ውስተ ደብረ ኤፍሬም እመንገለ መስዐ ለደብረ ገአስ ፣

በገአስ ተራራ በስተቀኝ በነገደ ኤፍሬም ዕጣ ባለች ርስቱ በም ትሆን በተምናስራሕ ቀበሩት ፤ (ሐተታ) ይህንማ ተናግሮት አል ነበረምን ስለምን ደገመው ቢሉ «ወእምዝ አምለኩ ደቂቀ እስራ ኤል አስጠራጢን ወአስጣሮት» ብሎ እንደ አርእስት ተናግሮ ነበርና ከመካከል እንዳልቀረው ሲያጠይቅ አሁን «ወተንሥአት ካልዕት ትውልድ» የሚል ነውና በኢያሱ ዘመን ከኢያሱም በኋላ በተነሡ በበጎዎቹ ዘመን እስራ ኤል ኃጢአት አልሠሩም ጣዖት አላመለኩም ለማለት ፤

ጉባዔ

፲፡ ወኵላ ይእቲ ትውልድ አተዉ ኀበ አበዊሆሙ ወተንሥአት ካል ዕት ትውልድ እምድኅሬሆሙ ኵሉ

እለ ኢየአምርዎ ለእግዚአብሔር ወግብረ ዘገብረ ለእስራኤል ፤

ይእቲ ትውልድ ካለ አተወት አተዉም ካለ ውእቶሙ ባለበቀና ነበር ፤ ልማደ መጽሐፍ ነው ፤ እነዚህም ወገኖች ሁሉሙተው አባቶቻቸው ወደተቀበሩበት መቃብር ገቡ (ወረዱ)፤ ከነሱም በኋላ እግዚአብሔርን የማያውቁ ለእስራኤል ያደረገውንም ታምራት የማያውቁ ሌሎች ትውልድ ተነሡ ፤

፲፩፤ ወገብሩ ደቂቀ እስራኤል እኪተ ቅድመ እግዚአብሔር ወአምለኩ በዓሊምሃ ፤

የእስራኤልም ልጆች በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ሥራ ሠሩ ፤ በዓሊም የተባለ ጣዖትንም አመለኩ ፤

፲፪፤ ውኅደግዎ ለእግዚአብሔር አምላከ አበዊሆሙ ዘአውጽአሙ እምድረ ግብፅ ወተለዉ ባዕዳነ አማልክተ አሕዛብ እለ ዓውዶሙ ወሰገዱ ሎሙ ወአምእዕዎ ለእግዚአብሔር ፤

ከግብፅ ያወጣቸውን ያባቶቻቸውን ፈጣሬ እግዚአብሔርን ትተው በዙሪያቸው ያሉ ልዩ የሆኑ የአሕዛብን ጣዖታት አምልከው ሰገዱላቸው፤ እግዚአብሔርንም ኃጢአት በመሥራትና ጣዖት በማምለክ አሳዘኑት ፤

፲፫፤ ውኅደግዎ ለእግዚአብሔር ወአምለክዎሙ ለበዓሊም ወለአስጠራጢም ፤

ፈጣሪያቸው እግዚአብሔርን ትተው በሰው አምሳል የተሠራ ጣዖትን እነሦስቶን እነስድስቶን አመለኩ ፤

፲፬፤ ወተምዐ እግዚአብሔር መዓተ ላዕለ እስራኤል ወአግብኦሙ ውስተ እደ እለ ይዒውውዎሙ ፤

እግዚአብሔርም በእስራኤል ላይ ፈጽሞ ተቆጣ (ፈረደ) ፤ ማርከው በሚወስዷቸው በአሕዛብም እጅ ጣላቸው ፤

ወዒወውዎሙ ወአእተውዎሙ ውስተ ምድረ ፀሮሙ እለ ዓውዶሙ ወኢክህሉ ተቃውሞ ቅድመ ፀሮሙ በኵሉ ዘበርበርዎሙ ፤

እነሱም ማርከው ወስደው በዙሪያቸው ወደ አሉ ጠላቶቻቸው አገር አገቧቸው ፤ እስራኤልም ረድኤተ እግዚአብሔር ተለይቷቸዋልና በዘረፏቸው ፤ ማርከው በወሰዷቸው በጠላቶቻቸው ፊት ቁሞ መዋጋት አልቻሉም ፤

፲፭፤ ወእደ እግዚአብሔር ላዕሌሆሙ በእኪት በከመ ይቤ እግዚአብሔር ወበከመ መሐለ እግዚአብሔር ወሣቀዮሙ ጥቀ ፤

እግዚአብሔር «ኢይደግም አሰስሎቶሙ ለአሕዛብ ወይከውኑ

ክሙ ለጎዘን» ብሎ በመሐላ እንደተናገረ የእግዚአብሔር ሥልጣን በእስራኤል ላይ በመዓት ጸንታ ኖረች፣ በአሕዛብም አድሮ ፈጽሞ መከራ አጸናባቸው ፤

፲፮፤ ወአቀመ እግዚአብሔር መሳፍንተ ወአድኅኖሙ እምእደ እለ ፂወውዎሙ ፤

መከራ በጸናባቸውም ጊዜ ስለ ተመለሱ እግዚአብሔር መሳፍንትን አስነሥቶ ማርከው ከወሰዷቸው ከአሕዛብ እጅ አዳናቸው ፤

፲፯፤ ወለመሳፍንቲሆሙኒ ኢሰምዕዎሙ እስመ ዘመዉ ወተለዉ አማልክተ ባዕድ ወሰገዱ ሎሙ ወአምዕዕዎ ለእግዚአብሔር ፤

ነገር ግን እስራኤል ልዩ የሆኑ የከነዓንን ጣዖታት ተከትለው ሰስነዋልና ለጣዖትም እየሰገዱ እግዚአብሔርን አሳዝነዋልና ቢመክሯቸው ቢያስተምሯቸው መሳፍንቱን አልሰሚቸውም ፤

ውኀደግዋ ፍጡነ ለፍኖት እንተ ሖሩ አበዊሆሙ ከመ ኢይስምዑ ቃለ እግዚአብሔር ወኢገብሩ ከማሁ ፤

የእግዚአብሔርን ቃል ወይም ትእዛዝ እንዳይሰሙ አባቶቻቸው ጸንተው የኖሩባትን ሕግ ፈጥነው ተዋት፣ እግዚአብሔር እንዳዘዘም አላደረጉም ፤ እንድም እግዚአብሔር የሾመላቸው መስፍኑም እንዳዘዛቸው አላደረጉም ፤ (ሐተታ) ዕፀው አእባንን አምልከው፣ እንስሳት አራዊትን እነዚህንም አምልከው ፀሐይ ጨረቃ ከዋክብትን ያመልካሉና ዘመዉ አለ ፤

፲፰፤ ወሶበ አቀመ ሎሙ እግዚአብሔር መሳፍንተ ወሀለወ እግዚአብሔር ምስለ ውእቱ መስፍን ወአድኅኖሙ እምእደ ፀሮሙ በኵሉ መዋዕሊሁ ለውእቱ መስፍን ፤

እግዚአብሔርም ዳግመኛ መሳፍንትን ባስነሣላቸው ጊዜ እግዚአብሔር ከዚያ መስፍን ጋራ በረድኤት ኖረ (ዋዌውን ታግሦ ነው) ፤ በዚያ መስፍን ዘመንም ሁሉ ከጠላቶቻቸው እጅ አዳናቸው ፤

እስመ ተማሕሉሙ እግዚአብሔር እምሕማሞሙ በቅድመ እለ ይትቃተልዎሙ ፤

በሚዋጓቸው በአሕዛብ ፊት እግዚአብሔር ከመከራው ይቅር ብሏቸዋልና ፤

፲፱፤ ወእምዝ ሶበ ሞተ ውእቱ መስፍን ይገብኡ ካዕበ ወይኤብሱ ፈድፋደ እምአበዊሆሙ ፤

እግዚአብሔር ያደረበት ያ መስፍን በሞተ ጊዜ ዳግመኛ ከአምልኮተ እግዚአብሔር ወደ አምልኮተ ጣዖት ተመልሰው ካባቶቻቸው ይልቅ ፈጽመው ይበድላሉ ፤

ወየሐውሩ ወይተልዉ ድኅረ አማል
ክተ ባዕድ ወያመልክዎሙ ወይሰግዱ
ሎሙ ወኢየኀድጉ እከዮሙ ወኢይገ
ብኡ እምፍኖቶሙ እኪት ፤

የከነዓንን ጣዖታት በግብር ተከ
ትለው ይሄዳሉ፤ አምላክ እያ
ሉም ይሰግዱላቸዋል፤ ክፉታቸ
ውን አይተውም ፤ ከክፉ ሥራ
ቸውም አይመለሱም ነበር ፤

፳፤ ወተምዐ እግዚአብሔር መዓተ
ላዕለ እስራኤል ወይቤ እስመ ኀደጉ
እሉ ሕዝብ ኪዳንየ ዘአዘዝክዎሙ
ለአበዊሆሙ ወኢሰምዑ ቃልየ ፤

እግዚአብሔርም በእስራኤል ላይ
ፈጽሞ ተቆጣ (ፈረደ)፤ እነዚህ
ወገኖች ላባቶቻቸው ያዘዝኳቸ
ውን ቃል ኪዳኔን አፍርሰዋልና
ቃሌንም አልሰሙምና ፤

፳፩፤ ወአነኒ ኢይደግም እንከ አሰ
ስሎ ብእሲ እምኔሆሙ ወእምቅድሙ
እምነ አሕዛብ እለ አትረፈ ኢያሱ ፤

እኔም ከእንግዲህ ወዲህ ከእስ
ራኤል ፊት ኢያሱ ካስቀራቸው
አሕዛብ ወገን ሰውን አላጠፋም
አለ ፤

፳፪፤ ወኀደጎሙ ከመ ያመክሮሙ
ቦሙ ለእስራኤል እመ የዐቅቡ ፍኖተ
እግዚአብሔር ወየሐውሩ ባቲ በከመ
ዐቀቡ አበዊሆሙ ወእመ አልቦ ፤

አባቶቻቸው እንደ ጠበቁ የእግ
ዚአብሔርን ሕግ ይጠብቁ እንደ
ሆነ፤ በሷም ጸንተው ይኖሩ እን
ደሆነ ፤ አይኖሩም እንደሆነ እስ
ራኤልን ይፈትንባቸው ዘንድ
አሕዛብን ሳያጠፉ ተዋቸው ፤

፳፫፤ ወኀደጎሙ እግዚአብሔር ለእሉ
አሕዛብ ወኢያሰሰሎሙ ፍጡነ ወኢያ
ግብኦሙ ውስተ እዴሁ ለኢያሱ ፤

እግዚአብሔር እነዚያን አሕዛብ
ፈጥኖ ሳያጠፋ ተዋቸው በኢያ
ሱም እጅ አልጣላቸውም ፤
ከላይ የተናገረውን ለማጽናት
ደገመው ።

ምዕራፍ ፫

፩፤ ወኀደጎሙ እግዚአብሔር ለእሉ
አሕዛብ ከመ ያመክሮሙ ቦሙ ለእ
ስራኤል ወኵሎሙ እለ ኢየአምሩ
ኵሎ ጸብኦሙ ለከነዓን ፤

እግዚአብሔር እነዚህን የተዋ
ቸው (ከጥፋት ያቆያቸው) እስ
ራኤልን ሊፈትንባቸው ነው ፤
ሁሉም የከነዓንን ሰዎች ጦርነት
የማያውቁ ናቸው ፤

፪፤ ዳዕሙ በእንተ ትውልዶሙ ለደ
ቂቀ እስራኤል ከመ ይምህርዎሙ
ቀትለ ፤

ለእስራኤል ልጆች ሰልፍን ያስ
ተምሯቸው ዘንድ ነው እንጂ ፤

፫፤ ወባሕቱ እለ እምቅድሜሆሙኒ
ኢያእመርዎሙ ለእሉ ፭ቱ አሕዛበ
ኢሎፍሊ ወበኵሉ ከነዓን ወሲዶና
ወኤዌዎን እለ ይነብሩ ውስተ ሊባ

ኖስ እምደብረ ባላሄርሞን እስከ መባዓ ኤማት ፤

ነገር ግን ከነሱ አስቀድመው የነበሩ አባቶቻቸው እነዚህን አም ስቱን የኢሎፍሊ ወገኖች ሰማ ጥፋት (በጦርነት) አላወቋቸ ውም ፤ እነዚህም በከነዓን ሁሉ በሲዶናና በኤዌዎንም ከባላሄር ሞን ተራራ ጀምሮ እስከ ኤማት ድረስ በደጋ የሚኖሩ ናቸው ፤

፬፤ ወተርፉ ከመ ያመክሮሙ ቦሙ ለእስራኤል ከመ ያእምር እመ ይሰ ምዑ ትእዛዘ እግዚአብሔር ዘአዘዞሙ ለአበዊሆሙ በእደ ሙሴ ፤

እግዚአብሔር በሙሴ ቃል ለአ ባቶቻቸው ያዘዘውን ትእዛዝ ይሰ ሙም እንደሆን አይሰሙም እን ደሆን ያውቅ ዘንድ እስራኤልን ሊፈትንባቸው እነዚህ አሕዛብ ሳይጠፉ ቀሩ (ቆዩ) ፤

፭፤ ወነበሩ ደቂቀ እስራኤል ማዕ ከለ ከናኔዎን ወኬጤዎን ወአሞሬ ዎን ወፌርዜዎን ወኤዌዎን ወኢያ ቡሴዎን ፤

የእስራኤልም ልጆች በኬጤዎ ንና በከናኔዎን ፤ በፌርዜዎንና በአሞሬዎን ፤ በኢያቡሴዎንና በኤዌዎን ፤ ከነዚህ ሁሉ በተ ወለዱ አሕዛብ ተከበው ኖሩ ፤ አንድም አሁን ልጆቻቸውን አገቡ ፤ የሚል ነውና ከነዚህ ሁሉ ጋር ተስማምተው ኖሩ ፤

፮፤ ወነሥኡ አዋልዲሆሙ ወአው ሰቡ፤ ወአዋልዲሆሙኒ ወሀቡ ለደቂ ቆሙ ወአምለኩ አማልክቲሆሙ ፤

የአሕዛብን ሴቶች ልጆች ወስ ደው አገቡ፤ ሴቶች ልጆቻቸው ንም ለአሕዛብ ወንዶች ልጆች ሚስት ሊሆኑ ሰጡ ፤ ጣዖቶቻ ቸውንም አመለኩ ፤

፯፤ ወገብሩ ደቂቀ እስራኤል እኩየ ቅድመ እግዚአብሔር ወረስእዎ ለእ ግዚአብሔር አምላኮሙ ወአምለክ ዎሙ ለበዓሊም ወለአስጣሮት ፤

የእስራኤል ልጆች ክፉ አደረጉ፤ ፈጣሪያቸው እግዚአብሔርን በሕግ በአምልኮት ዘንግተው በዓሊምና አስጣሮት የሚባሉ ጣዖታትን አመለኩ ፤

፰፤ ወተምዐ መዓተ እግዚአብሔር ላዕለ እስራኤል ወአግብአሙ ውስተ እደ ኵስአርስቴም ንጉሠ ሶርያ ዘመስጴጦምያ አፍላግ ወተቀንዩ ደቂቀ እስራኤል ለኵስአርስቴም ፰ተ ዓመተ ፤

እግዚአብሔርም በእስራኤል ተቆጥቶ በመስጴጦምያ ወንዞች መካከል ባለች በሶርያ ንጉሥ በኵስአርስቴም እጅ ጣላቸው፤ የእስራኤልም ልጆች ለኵስአር ስቴም ስምንት ዓመት ተገዙ ፤ ኵስአርስቴም ማለት ዓማፂ እምዓማፅያን ማለት ነው ፤

፱፡ ወገዓሩ ደቂቀ እስራኤል ኀበ እግ ዚአብሔር ወአቀመ ሎሙ እግዚአ ብሔር መድኃኒተ ለእስራኤል ወአ ድኀኖሙ ጎቶንያል ወልደ ቄኔዝ እኁሁ ለካሌብ ዘይንእስ እምኔሁ ወተአዘዙ ሎቱ ፤

የእስራኤልም ልጆች መከራው ቢጸናባቸው ወደ እግዚአብሔር ጮሁ አለቀሱ ፤ እግዚአብሔ ርም ጩኸታቸውን ሰምቶ የሚ ያድናቸውን መስፍን አስነሣላ ቸው ፤ የካሌብ ታናሽ ወንድሙ የቄኔዝ ልጅ ጎቶንያልም በመ ስፍንነት ተነሥቶ አዳናቸው ፤ ለሱም ተገዙለት ፤

፲፡ ወኮነ ላዕሌሁ መንፈስ እግዚአ ብሔር ወኰነኖሙ ለደቂቀ እስራ ኤል ፤

በእርሱ የእግዚአብሔር ረድ ኤት አደረበት ፤ የእስራኤልንም ልጆች መስፍን ሁኖ ገዛቸው ፤

ወወፅአ ጸብእ ወአግብአ እግዚአብ ሔር በውስተ እዴሁ ለኲስአርስቴም ንጉሠ ሶርያ ፤

ወደ ሰልፍ ወጣ ፤ እግዚአብሔ ርም የሶርያ ንጉሥ ኲስአርስቴ ምን አሳልፎ በእጁ ጣለው ፤

፲፩፡ ወአዕረፈት ምድር ፵ተ ዓመተ ወሞተ ጎቶንያል ወልደ ቄኔዝ ፤

ምድረ ከነዓንም ከመከራ ለአሕ ዛብ ከመገዛት አምስት ዓመት አረፈች፤ አንድም ጠላት ጠፍቶ ላት ተዘልላ ኖረች ፤ ከዚያ በኋላ የቄኔዝ ልጅ ጎቶንያል ሞተ ፤

፲፪፡ ወደገሙ ደቂቀ እስራኤል ገቢረ እከይ ቅድመ እግዚአብሔር ወአጽንዖ እግዚአብሔር ለኤግሎም ንጉሠ ሞዓብ ላዕለ እስራኤል እስመ ገብሩ እኪተ ቅድመ እግዚአብሔር ፤

የእስራኤልም ልጆች በእግዚአ ብሔር ፊት ክፉ ሥራ ሠሩ ፤ ክፉ ነገር ስላደረጉም እግዚአብ ሔር የሞዓብ ንጉሥ ኤግሎምን አስነሣው (አጸናው) ፤

፲፫፡ ወአስተጋብአ ላዕሌሆሙ ኵሎ ደቂቀ አሞን ወአማሌቅ ወሖረ ወቀ ተሎሙ ለእስራኤል ወተዋረሳ ለሀ ገረ ፊንቆን ፤

የአሞንንና የአማሌቅን ልጆች ሁሉ ሰብስቦ ዘመተ እስራኤል ንም ወግቶ ፊንቆን የምትባል አገራቸውን ወረሳት (እጅ አደ ረጋት) ፤

፲፬፡ ወተቀንዩ ደቂቀ እስራኤል ለኤ ግሎም ንጉሠ ሞዓብ ፲ተ ወ፰ተ ዓመተ ፤

የእስራኤል ልጆችም ለሞዓብ ንጉሥ ለኤግሎም አሥራ ስም ንት ዓመት ተገዙለት ፤

፲፭፡ ወገዓሩ ደቂቀ እስራኤል ኀበ እግዚአብሔር ወአቀመ ሎሙ እግ ዚአብሔር መድኅኒተ ለእስራኤል

ናዖድሃ ወልደ ጌራ ወልደ ኢያሚን ብእሴ ዘክልዔሆን እደዊሁ የማን ወፈነዉ ደቂቀ እስራኤል አምኃ ለኤግሎም ንጉሠ ሞዓብ ፤

የእስራኤል ልጆች መከራው ቢጸናባቸው ወደ እግዚአብሔር ጮኹ፤ እግዚአብሔርም የሚያድናቸውን መስፍን ሁለት እጆቹ ቀኝ የሆኑ የኢያሚን የልጁ የጌራ ልጅ ናዖድን አስነሣላቸው ፤ እነሱም ለሞዓብ ንጉሥ ለኤግሎም ከሱ ጋራ (በሱ አማካይነት) እጅ መንሻ ላኩ ፤ «ዘክልዔሆን እደዊሁ የማን አለው» አሁን በቀኝ እጁ ታጥቆ በግራ እጁ ወጋው የሚል ነውና ፤

፲፮፤ ወገብረ ሎቱ ናዖድ መጥባሕተ እንተ ክልኤ አፉሃ ወእንተ ስዝርኑ ወቀነታ ታሕተ ቅናቱ ውስተ ሐቌሁ መንገለ የማኑ ፤

ናዖድም ቁመቷ ስንዝር፣ ስለቷ በሁለት ወገን የሆነ ሰይፍ አሠራ፣ ከመታጠቂያው በታች በቀኝ ጎኑ ታጠቃት ፤ ሐተታ ከንጉሥ ፊት ሰይፍ ታጥቆ የሚገባ የለምና እንዳይታይበት «ገብረ ሎቱ ማለቱም አሁን በዚህ ወግቶ ገደለው የሚለው ነውና» እንተ ስዝር ኑ ማለቱም ወአብኦ እስከ ለአታ የሚል ነውና ፤

፲፯፤ ወአብአ ሎቱ አምኃሁ ለኤግሎም ንጉሠ ሞዓብ ወኤግሎምሰ ቄጢጥ ብእሲሁ ውእቱ ጥቀ ፤

ናዖድም ለሞዓብ ንጉሥ ለኤግሎም እጅ መንሻውን አገባለት (አቀረበለት)፣ ኤግሎም ግን ፈጽሞ ቀጭን ሰው ነበር፣ አሁን በስንዝር ሰይፍ እስከ ጀርባው አማሰለው የሚል ነውና ፤

፲፰፤ ወእምዝ ሰበ ፈጸመ ናዖድ ኀብአ ሎቱ አምኃሁ ፈነዎሙ ለእለ ፆሩ አምኃሁ ፤

ከዚህ በኋላ ናዖድ ለኤግሎም እጅ መንሻውን አግብቶ ከፈጸመ በኋላ እጅ መንሻ ተሸክመው የመጡትን ሰዎች አሰናብቶ ሰደዳቸው ፤

፲፱፤ ወገብአ ኤግሎም እምቤተ አማልክት ምስለ ገልገል ፤

ኤግሎምም እጅ መንሻውን ተቀብሎ ከጨረሰ በኋላ ገልገል ከሚባል ሰው ጋር ፤ አንድም ሰው ከማስከልከል ጋር ከጣዖቱ ቤት ገባ ፤ አንድም ከቤተ ጣዖት ወደ ቤተ መንግሥት ገባ ፤

ወይቤሎ ናዖድ ብየ ኅቡዕ ነገር ኀቤከ ንጉሥ እንተ ባሕቲትከ ወአዘዘ ኤግሎም ይፃእ ኵሉ እምኀቤሁ ወወፅኡ ኵሎሙ እለ ይቀውሙ ኀቤሁ ፤

ናዖድም ተከትሎ በቆይታ የምነግርህ ምሥጢር አለኝ አለው

ኤግሎምም ከእሱ ዘንድ ሰው ሁሉ ይመለስ ብሎ አዘዘ፣ ከእሱ ዘንድ የቆሙ ሰዎችም ሁሉ ወጡ ንጉሥ በቆይታ ሲነጋገር ከዚያ የሚቆይ ሰው የለምና ፤

፳፤ ወቦአ ናዖድ ኀቤሁ ወይነብር ውእቱ ባሕቲቱ ውስተ ጽርሑ ወሐጋይ ውእቱ ወይቤሎ ናዖድ ብየ ነገር ዘእነግረከ ንጉሥ ወተንሥአ ኤግሎም እመንበሩ ወቀርበ ፣

ናዖድም ተጠርቶ ወደእሱ ገባ፣ እሱም በእልፍኙ ብቻውን ተቀምጦ ነበር፣ ወራቱም በጋ ነበረ፣ ወንዝ ተሻግሮ ሲሔድ ውሃው አለመከልከሉ በጋ ቢሆን ነው ለማለት፣ ናዖድም ቢርቀው እንዲቀርበው ንጉሥ የምነግርህ ነገር አለኝ አለው፣ ኤግሎምም ከዙፋኑ ተነሥቶ ወደ እሱ ቀረበ፤

፳፩፤ ወሶበ ተንሥአ አልአለ ናዖድ እዴሁ እንተ ፀጋም ፣

ኤግሎም ቀና ብሎ ከዙፋኑ በተነሣ ጊዜ ናዖድ ግራ እጁን ከፍ ከፍ አድርጎ ፤

ወመልሐ መጥባሕቶ እምገቦሁ ዘየማን ፣

ከቀኝ ጐኑ ሰይፍን መዘዘ ፤

ወረገዞ ውስተ ከርሡ ለኤግሎም ፣

ኤግሎምን ሆዱን ወጋው ፤

፳፪፤ ወአብአ እስከ ለአታ ፣

እስከ ውላጋዋ (መያዣዋ) ድረስ አገባቶ ፤

ወበርበሮ እስከ ዘባኑ ፣

እስከ ጀርባው ድረስ ሰበቀው (አማሰለው) ፤

ወኢመልሐ መጥባሕቶ እምነ ከርሡ ፣

ሾተሉን መዝዞ አላወጣውም ፣ ከሆዱ ውስጥ ትቶት ሔደ ፤ አንድም ወመልሐ መጥባሕቶ ይላል አብነት ፣ ከዚያ በኋላ ሰይፉን ከሆዱ መዝዞ አወጣው ፤

፳፫፤ ወወፅአ ናዖድ ጸናፌ ወአጸወ ሞኅተ ጽርሑ ላዕሌሁ ወቀተረ ፣

ናዖድም የእልፍኙን ደጃፍ የኋሊት ዘግቶ ወደ በር ወጣ ፤

፳፬፤ ወወፂአ ውእቱ ቦኡ ደቁ ወርእዩ ወረከቡ ሞኅተ ጽርሕ ዕጹወ ፣

እሱ ወጥቶ ከሄደ በኋላ የእልፍኝ አሽከሮቹ ገቡ አሁን ገብተው አይደለም፣ የኋላውን መናገር ነው ፤ አንድም ከውጭ ወደ አዳራሹ ገቡ ፣ የእልፍኙን በር ቢያዩ ተዘግቶ አገኙት ፤

ወይቤሉ ዮጊ ባሕቲቱ ይነብር ጽፃውዐ ውስተ ምግኃሡ ጽርሑ ቅሥፌ ፣

ወይም እንጂ ወደ አዳሪ መውጫ ባደረገው አንበሳ መደብ ብቻውን ተቀምጦ ይሆናል፣ ድምፅ ሳያሰማ እንገባበትም ብለው ፤

፳፭፤ ወጸንሑ እስመ ኀፍሩ ወአልቦ ዘአርኀወ ሞኅተ ጽርሕ ወነሥኡ

መርኖ ወአርነዉ ወረከብዎ ለእግዚ
እሙ ውዱቀ ውስተ ምድር ምውተ ፣

ድምፅ ሳያሰማ መግባቱን አፍረ
ዋልና እስኪከፍትላቸው ድረስ
ባዳራሽ ቆዩ፣ በኋላ ግን የእልፍ
ኙን በር የሚከፍትላቸው እንደ
ሌለ አውቀው መክፈቻ አምጥ
ተው ቢከፍቱ ጌታቸው ኤግ
ሎም ሙቶ በድኑ ከመሬት
ወድቆ አገኙት ፤

፳፮፤ ወናዖድሰ አምሠጠ እስከ እሙ
ንቱ ይትሀወኩ ወአልቦ ዘአእመሮ ፣

ናዖድ ግን እነሱ እስኪታወኩ
ድረስ ማለት በድንጋጤ (በሽ
ብር) ሳሉ አመለጠ፣ ያወቀውም
አልነበረም ፤

ወውእቱሰ ኀለፈ እምአማልክቲሆሙ
ወአምሠጠ ውስተ ሴይሮታ ፣

እሱ ግን ጣዖቶቻቸው ካሉበት
ቦታ አልፎ ፤ አንድም ከግዛታ
ቸው ቦታ አልፎ ሂዶ ሴይሮታ
ከምትባል አገር ገብቶ አመ
ለጠ ፤

፳፯፤ ወእምዝ ሶበ በጽሐ ውስተ
ምድረ እስራኤል ነፍሐ ቀርነ ውስተ
ደብረ ኤፍሬም ወወረዱ ምስሌሁ
እምደብር ደቂቀ እስራኤል ወውእቱ
ቅድሜሆሙ ፣

ከዚህ በኋላ ከሴይሮታ ወጥቶ
ወደ እስራኤል ሀገር በደረሰ
ጊዜ በኤፍሬም ነገድ ዕጣ ውስጥ
ባለ ተራራ ላይ ቁሞ መለከት
ነፋ ፤ አንድም ውጋ ውጋ የሚል
የነጋሪት ድምፅ አሰማ ፣ የእስራ
ኤል ልጆችም እሱን ተከትለው
ከተራራው ወረዱ ፣ እሱም በፊ
ታቸው ይሔድ ነበር ፤ አንድም
ፊታውራሪ ሁኖ መራቸው ፤

፳፰፤ ወይቤሎሙ ረዱ ትልዉኒ
እስመ አግብአሙ እግዚአብሔር ለፀ
ርነ ሞዓብ ውስተ እዴነ ፣

እግዚአብሔር ጠላቶቻችንን የሞ
ዓብን ሰዎች በእጃችን ጥሏቸዋ
ልና ተከትላችሁኝ ውረዱ አላ
ቸው ፤

ወወረዱ ወተለውዎ ወበጽሑ ማዕ
ዶተ ዮርዳኖስ ወአኀዙ ምዕዳወ ዮር
ዳኖስ ዘሞዓብ ወኢያብሑ ሰብአ
ይዕዱ ፣

እስራኤልም ተከትለውት ወረዱ፣
ሒደውም ዮርዳኖስ በደረሱ ጊዜ
የሞዓብ ክፍል የምትሆን የዮር
ዳኖስን መሻገሪያ ያዙ ወደ ሞዓ
ብም ይሻገር ዘንድ ሰውን አላ
ሰናበቱም ፤ አንድም ሰው ወደ
ሞዓብ ይሻገር ዘንድ አላሰናበ
ቱም ፣ ሊወጓችሁ መጡ ብለው
እንዳይነግሩባቸው ፤

፳፱፤ ወቀተልዎሙ ለሞዓብ በእማ
ንቱ መዋዕል ወየአክሉ እልፈ ብእሴ
ኵሎሙ መስተቃትላን ወኵሉ ዕደወ

ኃይሎሙ ወአልቦ ዘአምሠጠ እም ኔሆሙ ወኢ፩ዱ ብእሲ ፣

በዚያም ወራት የሞዓብን ሰዎች አጠፏቸው፣ የጠፉትም አርበ ኞች እልፍ ያህል ወይም አሥር ሺህ ይሆናሉ ፤ አንድም የእስ ራኤል ዓርበኞች እልፍ ያህል ይሆኑ ነበር ፣ የሠራዊቶቻቸው ንም አለቆች ሁሉ አጠፉ ፣ ከሞ ዓብ ሰዎች አንድ ሰውስ እንኳ አላመለጠም ፤ አንድም ከእስራ ኤል ወገን አንድ ሰውስ እንኳ ከድቶ የሸሸ የለም ፤

፴፡ ወገብኡ ሞዓብ በእማንቱ መዋ ዕል ውስተ እዴሆሙ ለእስራኤል ወአዕረፈት ምድር ፹ ዓመተ ወኮ ነኖሙ ናዖድ እስከ ሞተ ፣

የሞዓብም ሰዎች በዚያ ወራት በእስራኤል እጅ ወደቁ፣ ምድረ ኢየሩሳሌምም (የእስራኤል አገር) ሰማንያ ዓመት ከመከራ አርፋ ኖረች ፤ አንድም ጠላት ጠፍ ቶላት ተዘልላ ኖረች፣ ናዖድም እስኪሞት ድረስ እስራኤልን መስፍን ሁኖ ገዛቸው ፤

፴፩፡ ወእምድኅረዝ ቆመ ሴሜጌር ወልደ ሐናት ወቀተለ እምኢሎፍሊ ፮ተ ምእተ ብእሴ በማኅረስ ላህም ወውእቱኒ አድኅኖሙ ለእስራኤል ፣

ናዖድ ከሞተ በኋላም የሐናት ልጅ ሴሜጌር በመስፍንነት ተነሣ ፣ ኩዳድ ከሚያስኮድዱ በት ቦታ ከኢሎፍላውያን ስድ ስት መቶ ያህል ሰው በማረሻ አጠፋ ፤ አንድም ኩዳድ በሚያ ሳርስበት ማረሻ ልብ ልባቸውን እያደቀቀ ገደላቸው ፣ ሴሜጌ ርም እስራኤልን ከጠላት አዳና ቸው፣ ከኃጢአት ጠበቃቸው ።

ምዕራፍ ፬

ጉባዔ

፩፡ ወደገሙ ደቂቀ እስራኤል ገቢረ እኩይ ቅድመ እግዚአብሔር ወናዖ ድሰ ሞተ ፣

የእስራኤል ልጆች ዳግመኛ በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ሥራ ሠሩ፣ ናዖድ ወዴት ሒዶ ትለኝ እንደሆነ ናዖድስ አስቀድሞ ሙቷል ፤ አንድም ናዖድ አስ ቀድሞ ሙቷልና የእስራኤል ልጆች በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ሥራ ሠሩ ፤

፪፡ ወአግብአሙ እግዚአብሔር ውስተ እደ ኢያሚን ንጉሠ ከናኔዎን ዘነ ግሠ በሶርያ ፣

ከናኔዎን መሳው ሶርያ መዲ ናው ነው፣ እግዚአብሔርም እስ ራኤልን በሶርያ በነገሠ በከና ኔዎን ንጉሥ በኢያሚን እጅ አሳልፎ ጣላቸው ፤

ወመልአከ ሠራዊቱ ሲሳራ ወውእቱሰ ይነብር ውስተ አሴሮት ዘአሕዛብ ፤

የሠራዊቱም አበጋዝ (ቢትወደዱ) ሲሳራ ይባላል ፤ እሱም ግን የአሕዛብ ዕጣ ክፍል በምትሆን በአሴሮት ውስጥ ይኖር ነበር ፤

፫፤ ወግዕሩ ደቂቀ እስራኤል ኀበ እግዚአብሔር እስመ ቦ ፱ቱ ፻ ሠረገላት ዘሐፂን ወውእቱ አሕመሞሙ ለእስራኤል እንዘ ይሣቅዮሙ ፳ ዓመተ ፤

ሲሳራ በዘመተበት ወራት (በዘመተባቸው ጊዜ) የእስራኤል ልጆች ወደ እግዚአብሔር ጮኹ አለቀሱ ፤ ዘጠኝ መቶ የብረት ሠረገላ ነበረውና ፤ እሱም ሃያ ዘመን ሥቃይ አጽንቶ እስራኤልን አስጨነቃቸው ፤

፬፤ ወዲቦራ ብእሲት ነቢይት ብእሲቱ ለፊዶት ይእቲ ትኴንኖሙ ለእስራኤል በእማንቱ መዋዕል ፤

ነቢይት የምትሆን የፊዶት ሚስት የነበረች ዲቦራ በዚያ ወራት እስራኤልን መስፍን ሁና ትገዛቸው ነበር ፤ አንድም ነቢይት ሁና ትመክራቸው ታስተምራቸው ነበር ፤

፭፤ ወዲቦራሰ ትነብር ኀበ ፊንቂ ማዕከለ ኢያማ ወማዕከለ ቤቴል ውስተ ደብረ ኤፍሬም ወዐርጉ ሶቤሃ ደቂቀ እስራኤል ከመ ይትኳነኑ ፤

ዲቦራ ግን በኤፍሬም ዕጣ ባሉ በቤቴልና በኢያማ መካከል በፊንቆን ትኖር ነበር ፤ የእስራኤልም ልጆች ይፈራረዱ ዘንድ ወደሷ ይወጡ ነበር ፤ አንድም መጋቢያ ከሷ ዘንድ ያደርጉ ነበር ፤

፮፤ ወፈነወት ዲቦራ ወጸውአቶ ለባርቅ ወልደ አቤኔሄም እምቃዴስ ዘንፍታሌም ወትቤሎ አኮኑ ኪያከ አዘዘ እግዚአብሔር አምላከ እስራኤል ከመ ትሑር ውስተ ደብረ ታቦር ፤

ዲቦራም ልካ የአቤኔሄም ልጅ ባርቅን የንፍታሌም ዕጣ ከምትሆን ከቃዴስ አስጠርታ ታቦር ወደሚባል ተራራ ትሄድ ዘንድ የእስራኤል ፈጣሪ እግዚአብሔር አንተን አዟልና ሒድ ብላ ላከችው ፤

ወንሣእ ምስሌከ እልፈ ዕደወ እምደቂቀ ንፍታሌም ወእምደቂቀ ዛብሎን ፤

ከንፍታሌምና ከዛብሎን ልጆች አወጣጥተህ እልፍ ሰው ይዘህ ሒድ ፤

፯፤ ወእወስደከ ኀበ ፈለገ ቂሶን ላዕለ ሲሳራ መልአከ ሠራዊቱ ለኢያሚን ወሠረገላቲሁ ወብዙኑ ወአገብእ ውስተ እዴከ ፤

በኢያሚን ቢትወደድ በሲሳራ ላይ በሠራዊቱና በሠረገላዎቹም

ላይ ኃይል (ጦርነት) ታደርግ ዘንድ ወደ ቂሶን ወንዝ እወስ ድሃለሁ፣ እሱንም በእጅህ አሳ ልፌ እጥለዋለሁ (በእጅህ እን ዲወድቅ አደረግዋለሁ) አለ ችው ፤

፰፤ ወይቤላ ባርቅ እመ ተሐውሪ ምስሌየ አሐውር ወእመሰ ኢተሐ ውሪ ምስሌየ ኢየሐውር እስመ ኢየ አምር ዕለተ እንተ ባቲ ይፌቅድ እግዚአብሔር ይፌኑ መልአኮ ምስ ሌየ ፣

ባርቅም አንቺ ከእኔ ጋራ ብት ሔጂ እሔዳለሁ ፣ አንቺ ካልሔ ድሽ ግን አልሔድም ፣ እግዚ አብሔር መልአኩን ከእኔ ጋር ወደእኔ ይሰደው ዘንድ የሚ ፈቅድበትን ቀን አላውቅምና አላት ፤

፱፤ ወትቤሎ ዲቦራ አሐውር ምስ ሌከ ወባሕቱ አአምር ከመ ኢይከ ውነከ ክብረ ዘቀዲሙ ቃልከ በፍ ኖት እንተ ሖርከ እስመ ውስተ እደ ብእሲት ያገብአ እግዚአብሔር ለሲ ሳራ ፣

ዲቦራም እንዲህ አለችው፣ ያለ አንቺ አልሔድም ካልክ አብ ሬህ እሔዳለሁ፣ ነገር ግን «እመ ተሐውሪ ምስሌየ አሐውር» ብለህ የተናገርኸው ቃልህ በሔ ድህበት መንገድ ክብር እንዳ ይሆንህ ማለት እንዳያስመሰ ግንህ እወቅ አለችው ፣ እግዚ አብሔር ሲሳራን በሴት እጅ ይጥለዋልና አሁን ወደፊት የከ ቤር ሚስት ኢያኤል ገደለችው የሚል ነውና ፤

ወተንሥአት ዲቦራ ወሖረት ምስለ ባርቅ እምቃዴስ ፣

ዲቦራም ይህን ተናግራ ከቃ ዴስ ተነሥታ ከባርቅ ጋር ዘመ ተች ፤

፲፤ ወአዘዞሙ ባርቅ ለዛብሎን ወለ ንፍታሌም በቃዴስ ከመ ይትልውዎ ወዐርጉ ምስሌሁ እልፍ ብእሲ ወዲ ቦራሂ ዐርገት ምስሌሁ ፣

ባርቅም በቃዴስ የሚኖሩ የንፍ ታሌምና የዛብሎን ወገኖች ይከ ተሉት ዘንድ አዘዛቸው ከነዚህ ወገን እልፍ (አሥር ሺህ) ሰዎች ተወጣጥተው ተከተሉት ወይም አብረውት ዘመቱ ዲቦራም አብ ራው ዘመተች ፤

፲፩፤ ወእለ ቅሩብ ለቄኔዝ ተፈልጡ እምደቂቀ ኢዮባብ ሐሙሁ ለሙሴ ወነደረ ትዕይንቱ ኀበ ዕፅ ለበይት ኀበ ቅሩበ ቃዴስ ፣

የቄኔዝ አቅራቢያ የሚሆኑ ሰዎ ችም ከሙሴ አማት ከኢዮባብ ልጆች በምክር (በፍቅር) ተለዩ፣ ይህንንም «ጥንተ ዜና ነገር ዘኢ ያኤል» ይለዋል፣ የባርቅም ሠራ ዊት በቃዴስ አቅራቢያ ለማደር በወይራ ወይም በግራር ሥር ሰፈረ ፤ አንድም ከዚያ ከወይ

ራው አጠገብ ከተማ አድርጎ ሰፈረ ፤

፲፪፤ ወዜነውዎ ለሲሳራ ከመ ዐርገ ባርቅ ወልደ አቢኔሄም ውስተ ደብረ ታቦር ፡፡

ሠራዊቱን ያዩ ሰዎችም የአቢኔሄም ልጅ ባርቅ ታቦር ወደ ሚባል ተራራ እንደወጣ (እንደ ዘመተ) ለሲሳራ ነገሩት ፤

፲፫፤ ወአምጽአ ሲሳራ ኵሎ ሠረገላቲሁ እስመ ፱፻ ሠረገላ ዘሐፂን ቦቱ ወኵሎ ሕዘቢሁ እምአሴሮት ዘአሕዛብ ውስተ ፈለገ ቂሶን ፡፡

ሲሳራም ዘጠኝ መቶ የብረት ሠረገላ ነበረውና ሠረገላውን ሁሉ ወገኖቹንም ወይም ሠራዊቱን ሁሉ የአሕዛብ ክፍል ከምትሆን ከአሴሮት ይዞ ቂሶን ወደሚባል ወንዝ ዘመተ ፤

፲፬፤ ወትቤሎ ዲቦራ ለባርቅ ተንሥእ እስመ ዛቲ ይእቲ ዕለት እንተ ባቲ ያገብአ እግዚአብሔር ለሲሳራ ውስተ እዴከ ወናሁ እግዚአብሔር የሐውር ቅድሜከ ፡፡

ዲቦራም ባርቅን እግዚአብሔር ሲሳራን በእጅህ አሳልፎ የሚሰጥባት ቀን ይህች ናትና ተነሥ እነሆ እግዚአብሔርም በረድኤት አብሮህ ይሄዳል ፤ አንድም ፊታውራሪ ሆኖ በፊትህ ይሄዳል አለችው «እስመ ኢየአምር ዕለተ እንተ ባቲ ይፈቅድ እግዚአብሔር ይፈኑ መልአኮ» ብሏት ነበርና እንዲህ አለችው ፤

ወወረደ ባርቅ እምደብረ ታቦር ወ፲፻ ብእሲ ይተልውዎ ፡፡

ባርቅም የዲቦራን ቃል ሰምቶ ከታቦር ተራራ ወረደ እልፍ ሰዎችም ተከትለዉት ወረዱ ፤

፲፭፤ ወአደንገጾ እግዚአብሔር ለሲሳራ ወለኵሉ ሠረገላቲሁ ወለኵሉ ትዕይንቱ አውደቆሙ ቅድመ ባርቅ በአፈ ሐፂን ወወረደ ሲሳራ እምላዕለ ሠረገላሁ ወጕየ በእግሩ ፡፡

እግዚአብሔርም ሲሳራን በባርቅ ፊት እንዲደነግጥ አደረገው ፡፡ ሠረገላውን እየሰበረ ሠራዊቱን በሰይፍ እየመታ ከባርቅ ፊት አጠፋቸው፤ (ሐተታ) አሁን እግዚአብሔር ሰይፍ መዝዞ ጦር ወርውሮ ገድሏቸው አይደለም፡፡ ኃይል መንሣቱን በረድኤት መለየቱን መናገር ነው ፡፡ ሲሳራም በሠረገላ የሆንሁ እንደ ሆነ ያውቁኛል ብሎ ከሠረገላው ወርዶ በእግሩ ሸሽቶ አመለጠ ፤

፲፮፤ ወዴገኖ ባርቅ ወተለወ ሠረገላቲሁ ወዴገነ ትዕይንቶ እስከ አኀለቀ አሕዛቢሁ ወሞተ ኵሉ ትዕይንተ ሲሳራ በአፈ ሐፂን ወኢተርፈ ወኢ አሐዱ ፡፡

ባርቅም የሲሳራን ሠራዊት እስኪያጠፋ ድረስ ሠራዊቱንና ሠረገላውን ተከትሎ ሄደ ፡፡ የሲሳራ

ወገን የሆነ ሁሉ በጦር እየተ ወጋ በሰይፍ እየተመታ ሞተ ፣ ከሠራዊቱ አንድስ እንኳ ከሞት አልቀረም ፤ አንድም ከባርቅ ሠራዊት አንድስ እንኳ ከጦር አልቀረም ፤

፲፯፤ ወሲሳራሰ ጐየ በእግሩ ውስተ ትዕይንተ ኢያኤል ብእሲተ ኮቤር ካልኡ ለቄኔው እስመ ሰላም ውእቱ ማዕከሌሙ ለኢያቢን ንጉሠ ሶርያ ወማዕከለ ቤተ ኮቤር ቄንያዊ ፣

ሲሳራ ግን በእግሩ ሸሽቶ የቄ ኔው ወዳጅ ወይም ወንድም ከሚሆን ከኮቤር ሚስት ከኢያ ኤል ድንኳን (ሠፈር) ገባ፣ በሶር ያው ንጉሥ በኢያሚንና በቄን ያው ሰው በኮቤር ወገን መካ ከል ፍቅር ነበርና «የወዳጅ ወዳጅ ወንዝ ያሻግራል» እን ዲሉ የጌታዬ ወዳጅ ከሞት ያድነኛል መስሎት ፤

፲፰፤ ወወፅአት ኢያኤል ወተቀበለቶ ለሲሳራ ወትቤሎ ግነሥ እግዚእየ ኀቤየ ወኢትፍራህ ወግነሠ ኀቤሃ ውስተ ደብተራሃ ወከደነቶ ሠቀ ፣

ኢያኤልም ሲሳራን ሲመጣ አይታ ወጥታ ተቀብላ ጌታዬ ወደ እኔ ግባ አይዞህ ምሥጢር ታወጣብኛለች ብለህም አትፍራ አለችው ፣ ሲሳራም እሷ ወደ አለችበት ድንኳን ገባ፣ ከልብሱ ተራቁቶ ብታየው ማቅ አለበ ሰችው ፤ አንድም ሠራዊቱ አል ቀውበት አዝኗልና ልብሰ ኀዘን አለበሰችው ፤

፲፱፤ ወይቤላ ሲሳራ አስትይኒ ንስ ቲተ ማየ እስመ ጸማእኩ ወፈትሐት ሣዕረ ሐሊብ ወአስተየቶ ወከደነቶ ገጾ ፣

ሲሳራም ጠምቶኛልና ጥቂት ውሃ አጠጭኝ አላት፣ እሷም የወ ተቱን ጮጮ (ቋጫውን) ከፍታ አጠጣችው፣ የደከመው ሰው እህል ውሃ ሲቀምስ እንቅልፍ እንቅልፍ ይለዋልና ዝሎ እንዲ ተኛ ወይም እንዲያላልበው ብላ ያለበሰችውን ማቅ አከናነበችው ፤

፳፤ ወይቤላ ቁሚ ኀበ ኆኅተ ደብ ተራ ወእመቦ ዘመጽአ ኀቤኪ ወይ ቤለኪ ሀለወኑ ዝየ ብእሲ በሊ አልቦ ወከደነቶ ሠቀ ፣

ሲሳራም ኢያኤልን ከድንኳኑ ደጃፍ ቁመሽ ሰው ወደ አንቺ መጥቶ ከዚህ የመጣ ሰው አለን ቢልሽ የለም ብለሽ መልሽው አላት እሷም ያንኑ ማቅ ደራርባ አለበሰችው ፤

፳፩፤ ወነሥአት ኢያኤል ብእሲተ ኮቤር መትከለ ደብተራ ወዕብነ በካ ልዕት እዴሃ ወቦአት ወጸቀወቶ ወተ ከለት ውእተ መትከለ ውስተ መል ታሕቱ ወጐድአቶ እስከ ደመረቶ

ምስለ ምድር ወተራገጸ ውእቱ ማዕከለ እገሪሃ ወተሰጥሐ ወሞተ ፤

የከቤር ሚስት ኢያኤልም የድንኳኑን ካስማ ነቅላ በግራ እጇ ካስማውን፣ በቀኝ እጇ ደንጊያውን ይዛ ገብታ ዓይነ ስቡን ከምድር ጋር ቀላቅላ ወጋችው፣ ሲሳራም በእግሯ መካከል ተንፈራግጦ ሞተ ፤ አንድም የእንግሊሳ ተንዘራግቶ ሞተ ፤

፳፪፤ ወበጽሐ ባርቅ እንዘ ይዴግኖ ለሲሳራ ወመጽአት ኢያኤል ወተቀበለቶ ለባርቅ ወትቤሎ ነዓ አርኢከ ብእሴ ዘተኀሥሥ ፤

ባርቅም ሲሳራን ተከታትሎት ደረሰ፣ ኢያኤልም ግዳይ ለማሳየት ወጥታ ባርቅን ተቀብላ የምትፈልገውን ሰው ና ላሳይህ አለችው ፤

ወቦአ ኀቤሃ ወረከቦ ለሲሳራ ውዱቀ በድኖ ወመትከል ውስተ መልታሕቱ ፤

ባርቅም ተከትሏት ቢገባ ሲሳራን ዓይነ ስቡ በካስማ ተወግቶ ሬሳው ከመሬት ወድቆ አገኘው ፤

፳፫፤ ወአኅሠሮ እግዚአብሔር ለኢያሚን ንጉሠ ከነዓን በይእቲ ዕለት በቅድሜሆሙ ለደቂቀ እስራኤል ፤

እግዚአብሔርም በዚያች ቀን የከነዓን ንጉሥ ኢያሚንን በእስራኤል ልጆች ፊት አጐሰቈለው (አዋረደው) ፤ (ሐተታ) የጠፉ ቢትወደዱና ሠራዊቱ አይደለም? ስለምን እሱን አኀሠሮ አለ ቢሉ የሠራዊቱ ጥፋት የንጉሡ ኀሣር ነውና ፤

፳፬፤ ወሖረት እዴሁ ለእግዚአብሔር ምስለ ደቂቀ እስራኤል ወጸንዓት ላዕለ ኢያሚን ንጉሠ ከነዓን እስከ አጥፍኦ ፤

የእግዚአብሔርም ሥልጣን (ኃይል) ከእስራኤል ልጆች ጋር ጸንታ ኖረች ፣ በከነዓን ንጉሥ በኢያሚን ላይም ፈጽሞ እስኪያጠፋው ድረስ ጸናች ።

ምዕራፍ ፭

፩፤ ወነለየት ዲቦራ በይእቲ ዕለት ቅድመ ባርቅ ወትቤ እንዘ ተሐሊ ፤

ዲቦራም ሲሳራ በሞተባት ቀን ከባርቅ ፊት እየጮኸች አመሰገነች ፤ አንድም ባርቅ እያያት እየዘፈነች አመሰገነች ፣ የምስጋና ዘፈን አለና እንደ ዓውደ ዓመት ካህን «ውነለዩ ባርቅ ወዲቦራ» የሚል አብነት ይገኛል ፣ ባርቅና ዲቦራ ሲሳራ በሞተባት ቀን ባንድነት አመሰገኑ ፤

፪፤ ሰበ አንዙ መሳፍንተ እስራኤል በሕሊና ሕዝብ ይባርክዎ ለእግዚአብሔር ፤

በ በግዕዝ ቦታ የገባ ነው፣ የእስራኤል ሹማምንት የሕዝቡን

ልቡና በያዙ ጊዜ እግዚአብሔ
ርን ያመሰግኑታል ፣ የዕገሌን
ልቡና ይዤዋለሁ እንዲሉ ፤
አንድም አሕዛብን አጥፍተው
የጠላቶቻቸውን አገር በያዙ ጊዜ
በሕዝቡ ተገብተው እግዚአብ
ሔርን ያመሰግኑታል ፤

፫፤ ስምዑ ነገሥት ወአጽምዑ መኳ
ንንት ጽኑዓን ፣

ከሞት የቀራችሁ የአሕዛብ ነገ
ሥታት እግዚአብሔር ለእስ
ራኤል ያደረገላቸውን ቸርነት
ስሙ ፣ ኃያላን የምትሆኑ መኳ
ንንቱም አድምጡ ፤

ወአንሰ አነዝኩ አነሊ ለእግዚአብ
ሔር አምላከ እስራኤል ፣

አንቺሳ ምን አደረግሽ ? ትሉኝ
እንደሆነ እኔስ ባደረገልኝ ቸር
ነት ለእስራኤል ፈጣሪ ለእግዚ
አብሔር ምስጋና አቀርባለሁ ፤

፬፤ እግዚኦ በጸአትከ እምነሴይር ሶበ
ተንሣእከ እምሐቅለ ኤዶም ምድር
አድለቅለቀት ወሰማይኒ ደንገፀት
ወደመናት አንጠብጠቡ ማየ ፣

«በጸአትከና ሶበ ተንሣእከ ፣
እምነ ሴይርና እምሐቅለ ኤዶም
አንድ ወገን፣ ላባቶቿ ለእስራኤል
የተደረገላቸውን ተአምራት እያ
ነሣች ታመሰግናለች ፣ አቤቱ
ወገኖችህ እስራኤልን ከግብፅ
ይዘህ በወጣህ ጊዜ ፤ አንድም
በሙሴ በአሮን አድረህ ከሥዋሬ
በተገለጽኽ ጊዜ ምድረ ግብፅ
ተነዋወጠች ማለት ፣ ተሳቦ ፣
ቀንዳማ ትል ፣ ዛጐል ልብሱ
አወጣች ፣ ሰማይ ደነገጠች፣
ደመናትም ውሃን አንጠበጠቡ
አለ አስገኙ ፣ እሳትና በረድ
አንድ ሁኖ ዘንሟልና ፤ (ሐተታ)
እንደ አሪት ዘፀአት ፤ ዘፀ. ም.
፱ቁ.፳፫ ፤

፭፤ ወአድባርኒ ተከውሱ እምቅድመ
እግዚአብሔር ዝንቱኒ ሲና እምቅ
ድመ እግዚአብሔር አምላከ እስራ
ኤል ፣

ተራሮች ከእግዚአብሔር መገ
ለጽ የተነሣ ተነዋወጡ ፣ ይህም
ደብረ ሲና በእስራኤል ፈጣሪ
በእግዚአብሔር ፊት ተነዋወጠ፣
ደብረ ሲና ሲነዋወጥ ከበታቹ
ያሉ ጥቃቅኑ ተራሮች ሁሉ ተነ
ዋውጠዋልና ፤ አንድም ንጉሡ
ድል ከመሆኑ የተነሣ መኳንንቱ
ሁሉ ድል ሆኑ ፣ ንጉሡ ከወደቀ
ሠራዊቱ አይቆምምና ፤

፮፤ በመዋዕለ ሴሜጌር ወልደ ቄኔት
ወበመዋዕለ ኢያኤል ኀልቁ ነገሥት
ወሖሩ ፍናወ መብእስ ወፍናዋተ ግፍ
ቱዓት ፣

በቄኔት ልጅ በሴሜጌር እና
በኢያኤል ዘመን ነገሥታቱ
አለቁ ፣ በተሰነካከለና ግልብጥ
ብጥ ባለ ጐዳና ሔዱ ፣ ማለት
ጽኑ መከራ ተቀበሉ ሴሜጌርን

ከዚያ ወልደ ሐናት ከዚህ ወልደ ቄኔት አለው አይጣላም ? ቢሉ አይጣላም ፣ ላንድ ሰው ሁለት ስም አለው፣ አንዱ ያባቱ አንዱ ያያቱ ፤ አንድም አንዱ የወለደው አንዱ ያሳደገው ነው ፤

፯፤ ወኀልቁ መፈክራን እምእስራኤል እስከ ተንሥአት ዲቦራ ወቆመት እመ ለእስራኤል ፣

ዲቦራም (በናትነት በመስፍንነት) እስክትነሣ ድረስ ከእሥራኤል ገድለው ሰልበው የሚያገሩ የሚደነፉ አርበኞች ጠፉ ፤ አንድም ዲቦራ በነቢይነት እስክትነሣ ድረስ ከእስራኤል ኃላፍያትን መጻእያትን የሚናገሩ ካህናት ጠፉ ፤

፰፤ ወሠምሩ በአማልክተ ከንቱ ከመ ኅብስተ ሰገም ሶበ ይከድንዎ ውእቱ አርማሕ ፵ቱ ፼ አርማሐ ልብያስ ፣

ዲቦራ በነቢይነት እስክትነሣ ድረስ እስራኤል ከንቱ የሆኑ ጣዖታትን ወደዱ፣ ስለዚህም አርማሕና አርማሐ አንድ ወገን፣ የገብስ እንጀራ (አንባሻ) ሞግዱን በገጠሙት ጊዜ አርሮ ከስሎ እንዲገኝ አራት እልፍ አርበኞች ጠፉ ፤ አንድም እየራሱ ለማውጣት ዘአርማሐ ልብያስ ይላል ፣ ባለ ሽፈፍ ዘገር ያላቸው አራት እልፍ አርበኞች ጠፉ ፤ አንድም በኃያላኑ ጦር ጠፉ ፤

፱፤ ውስተ ዘተአዘዘ ለእስራኤል ኃያላኒሆሙ ለእስራኤል ባርክዎ ለእግዚአብሔር ፣

ለእስራኤል ረዳት (ኢጋዥ) ሁኖ በአሕዛብ በታዘዘው መቅሠፍት የእስራኤል አርበኞች እግዚአብሔርን አመስግኑት ፤

፲፤ እለ ትጼዐኑ ላዕለ አዕዱግ ፀዐድዋን ወትነብሩ ውስተ ብርሃን ንብቡ ቃለክሙ ፣

በነጫጭ አህዮች (በቅሎች) የምትቀመጡ በብርሃን ረድኤቱ ተጠብቃችሁ የምትኖሩ እስራኤል ምስጋናችሁን አቅርቡ ፤

፲፩፤ ወሰንቅዉ ማዕከለ ብዙኃን ወበህየ ይሁቡ ጽድቀ ለእግዚአብሔር ጽድቀ ወጽንዓ በውስተ እስራኤል ፣

ደስ ብሏቸው በሚኖሩ በብዙ ወገኖቻችሁ መካከል መሰንቆን ምቱ ፤ አንድም ንቅዉ ይላል ፣ እየጮሃችሁ አመስግኑ በእስራኤልም ዘንድ ባደረገው ተአምራት በእውነት የሚገባ ምስጋናን በየቦታው ለእግዚአብሔር ያቀርባሉ ፤

ወይእተ አሚረ ወረደ ውስተ አህጉሪሁ ሕዝበ እግዚአብሔር ፣

አህጉሪሁ ለሲሳራ ነው ፣ ሲሳራ በጠፋ ጊዜ ሕዝበ እግዚአብሔር

እስራኤል ወደ ሲሳራ አገር ወረደ ፤ አንድም ሲሳራ ከጠፋ በኋላ የእግዚአብሔር ወገን እስራኤል በየርስቱ ሒዶ ተቀመጠ ፤

፲፪፤ ተንሥኢ ዲቦራ ወአንሥኢ አዕላፈ ምስለ ሕዝብ ተንሥኢ ተንሥኢ ምስለ ማኅሌት ፣

ዲቦራ አእላፈ ንፍታሌምን ከአእላፈ ዛብሎን ጋር ይዘሽ ተነሽ፣ ከምስጋና ጋር ፈጽመሽ ተነሽ ፤ አንድም እያመሰገንሽ ተነሽ ፤

ወበኃይል ተንሥእ ባርቅ ወአጽንኢዮ ዲቦራ ለባርቅ ወዔውው ዔዋከ ባርቅ ወልደ አቤኔሄም ከመ አመ አብየ ኃይሉ ፣

ባርቅም በኃይል ተነሥ ፣ ዲቦራም ባርቅን አጽኝው ፣ የአቤኔሄም ልጅ ባርቅም የእግዚአብሔር ኃይሉ በተገለጠ ጊዜ እንደተገለጠ መጠን ምርኮህን ማርክ ፣ «እግዚኦ አድክሞሙ ማንሻ» ፤ አንድም የእግዚአብሔር ኃይል በተገለጠ ጊዜ ግብፃውያንን እንዳደከምክ ፤

፲፫፤ እግዚኦ አድክሞሙ ሊተ ለእለ ይጸንዑኒ ፣

አቤቱ የሚበረታቱብኝ እለ ሲሳራን አድክምልኝ (አድክመህ አጥፋልኝ) ፤

፲፬፤ ሕዝበ ኤፍሬም ወቀሠፎሙ በውስተ ቈላት እኑከ ፣

«ምንተ ኮንከ ያለበት ነው» ነገደ ኤፍሬም ምን ሆንከ ? ወንድምህ ዛብሎን ወንድምህ ንፍታሌም እለ ሲሳራን በቈላ ውስጥ አጠፋቸው፣ አንተ ምን ሁነህ ቀረህ ?፤

ብንያም በሕዝብከ እምነ ማኪር ወረዱ ይፍትኑ ፣

«አኃፍር ያለበት ነው» ብንያም በወገንህ አፍራለሁ ፣ ከማኪር ወገን ይዘርፉ ይማርኩ ዘንድ ወረዱ አንተ ግን በመቅረትህ አፍራለሁ ፤

ወእምዛብሎን እግዚአብሔር ይጸብእ ሊተ ወእምኃያላን እምሀየ ወትረ በኃይለ ነገር ፣

ለኔስ እግዚአብሔር ከዛብሎንና ከንፍታሌም ወገን በኃያላኑ አድሮ ዘወትር በሚነገረው ኃይሉ በደብረ ታቦር ድል ይነሣልኛል ፤

፲፭፤ ወእምውስተ ይሣኮር ምስለ ዲቦራ ፈነወ አጋራኒሁ ከመ ትንበር እንተ ማዕከለ ከናፍር ፣

ከነገደ ይሣኮርም ውስጥ ዓርበኞችን ከዲቦራ ጋር ወደ ቈላ ላከ ፣ ብንያም ምላስ በከንፈር መካከል እንዲኖር አንተ በይ

ሁዳና በስምየን ዕጣ መካከል
ትኖር ዘንድ ፤

ወሰፍሐ በእገሪሁ ነፍቆ ሮቤል ዓቢይ
ጥይቅና ልቡ ፤

እግሩን ከአልጋው ዘርግቶ አን
ድም ነፈቀ ይላል እግሩን አን
ፈራጥጦ ዘርግቶ ለምን ቀረ ?
«ልቡ ለሮቤል ሲል ነው» የሮ
ቤል የልቡናው ዕውቀት ደገኛ
ነበር ፤ ወንድሙ ዮሴፍን ለጊ
ዜው ከወንድሞቹ አድኖት ነበ
ርና ፤

፲፮፤ ወለምንት ለከ ትነብር ውስተ
መስፌተም ከመ ታጽምዕ ከመ ይት
ፋጸዩ እለ ይነሥኡ ከመ ይኅልፉ
ውስተ ዘሮቤል ፤

የምትሰፋ ሴት በቤት እንድት
ውል በቤት ትውል ዘንድ ለምን
ቀረህ ? መስፌትም ካሉ ሰዎች
ጋር ትኖር ዘንድ ለምን ቀረህ ?
ድል ነሥተው የሚመለሱ ሰዎች
በሮቤል ዕጣ ውስጥ ሲአልፉ ፤
አንድም ገድለው ማርከው ሲአ
ገሩ ሲደነፉ ትሰማ ዘንድ ለምን
ቀረህ ?

፲፯፤ ዓቢይ ዓሠረ ልቡ ለጋድ ውስተ
ማዕዶተ ዮርዳኖስ ኀደረ ወዳን ለም
ንት ይነብር ውስተ አሕማር ፤

ጋድ የልቡ ዕውቀት ታላቅ
ነበር ፤ ታላቅ ሲሆን በዮርዳ
ኖስ ማዶ ለምን ቀረ ? ነገደ
ዳንም መርከብ በወደብ እንዲ
ኖር በጽንፈ ባሕር ባለ አገሩ
ለምን ቀረ ?

ወአሴርስ ነበረ ውስተ ሐይቀ ባሕር
ወውስተ ወሰኑ ነበረ ፤

አሴርስ በባሕር ዳርቻ ባለ ሀገሩ
ተቀመጠ ፤

፲፰፤ ዛብሎን ዘአየረ ነፍሶ ለሞት
ወንፍታሌም ውስተ መልዕልተ
ሐቅል ፤

መጠወ ሲል ነው፤ አልሰማሁም
እንዳይልም ሰውነቱን ለሞት
አሳልፎ የሰጠ ነገደ ዛብሎን
በወሰኑ ነበር ፤ ነገደ ንፍታሌ
ምም ከበላዩ ባለ ምድረ በዳ
አገሩ ነበር እነሱ ሲሔዱ እያየ
ለምን ቀረ ?

፲፱፤ ወመጽኡ ነገሥት ወተቃተሉ
ይእተ አሚረ ተቃተሉ ነገሥተ ከነ
ዓን በቶናህ በኀበ ማየ መጊዶ ወኢ
ነሥአ በትዕግልት ብሩረ ፤

ነገሥትና ነገሥተ ከነዓን አንድ
ወገን ፤ እነባርቅ በዘመቱ ጊዜ
የከነዓን ነገሥታት እነሲሳራ የሜ
ጊዶ ውሃ በሚፈስበት በቶናህ
መጥተው ተዋጉ ፤ ያለፈውን
መናገር ነው ፤ ማየ መጊዶ ማየ
ሥራዊ ማየ ድምሳሴ ሲል ነው ፤
ሲሳራን ከንጉሡ አስጠግቶ ነገ
ሥት አለ፤ አንድም አብረውት
የዘመቱ ጥቃቅን ነገሥታት

አሉና እነ ሲሳራ ድል ከሆኑ በኋላም ባርቅ ወርቅ ብር ዘርፎ አልወሰደም ፣ በመጸየፍ ነው ፤

፳፡ ወበሰማይ ተጻብኡ ከዋክብት እምቀትሎሙ ወተቃተሉ ምስለ ሲሳራ ፣

ከእስራኤል ሰልፍ የተነሣ እን ኳን ሰው በሰማይ ያሉ ከዋክብት ሰልፍ አደረጉ ከሲሳራ ጋርም ተዋጉ ፤ (ሐተታ) ዲቦራ ቀኖና ገብታ ቃለ እግዚአብሔር ብት ጠይቅ በጽንፈ እስራኤል እና በጽንፈ አሕዛብ ያሉ ከዋክብት ሰልፍ አድርገው ሲዋጉ በእስራ ኤል በኩል ያሉ ከዋክብት በአ ሕዛብ በኩል ያሉትን ከዋክብት ድል ሲያደርጓቸው ታይተዋል ፣ እስራኤል አሕዛብን ድል ለማ ድረጋቸው ምሳሌ ፤ አንድም ከነባርቅ ሰልፍ የተነሣ በሰማይ ያሉ መላእክት ከነሲሳራ ጋር ተዋጉ ፣ በእስራኤል ሠራዊት አድረው መረዳታቸውን መና ገር ነው ፤ አንድም ከዋክብት እስራኤል ከሰልፋቸው ጽናት የተነሣ ከሲሳራ ጋር ተዋጉ ፤

፳፩፡ አውጽአሙ ፈለገ ቂሶን ወፈ ለገ ቁሄሜን ወተቃተሉ በፈለገ ቂሶን ነፍስየ ጽንዒ ፣

ወደ ቁሄሜንና ወደ ቂሶን ወንዝ አወጣቸው፣ በቂሶን ወንዝ ተዋጉ ማለት ቁሄሜን ከሚባል ወንዝ አውጥቶ በቂሶን ወንዝ ሲደርስ ተዋግቶ ድል ነሳው ፣ ሰውነቴ በልተሽ ጠጥተሽ ጸንተሽ ኑሪ ከዚያ አስቀድሞ በትህርምት ነበረችና ፤

፳፪፡ ወይእተ አሚረ ተቀጥቀጠ ሰኰና አፍራሲሆሙ ለአምጻሮት ወኃ ያላኒሁ ለማዘር ይረግምዎ ፣

ያን ጊዜም ጽኑዓን የሆኑ ሰዎች የፈረሶቻቸው ሰኰና አጎበጎበ (ተሰባበረ)፤ አንድም ምድር ያለ ውን ሲያበዛ አምጻሮት ይላልና ከምድሩ ጽናት የተነሣ የፈረሶ ቻቸው ሰኰና እየወለቀ ወደቀ ፣ የሲሳራም ዓርበኞች ጣዖቱን ይረ ግሙት ነበረ፤ ላያድነን እንዴት አመለክነው እያሉ ፤

፳፫፡ ወይቤ መልአከ እግዚአብሔር በመርገም ርግምዎሙ ለእለ ውስተ አብያቲሃ እስመ ኢመጽኡ ውስተ ረድኤተ እግዚአብሔር እመስተቃ ትላን ጽኑዓን ፣

የእግዚአብሔር መልአክም በየ ቤታቸው የቀሩ ሕዝቡን እርገ ምዋቸው አለ ፣ ጽኑዓን ከሚሆኑ ከዛብሎንና ከንፍታሌም ነገድ ጋር እግዚአብሔር ወደሚያደ ርገው ረድኤት ፤ አንድም የእ ግዚአብሔር ረድኤት ወደተገለ ጠበት ቦታ አልመጡምና ፤

፳፬፡ ቡርክተ ትኩን እምአንስት ኢያ ኤል ብእሲተ ኮቤር ቁንያዊ እምነ አንስት ቡርክት ፣

ቡርክትና ቡርክት አንድ ወገን፣ የቁንያው ሰው የኮቤር ሚስት ኢያኤል ከሴቶች ተለይታ የከ በረች የተባረከች ትሁን ፤ አን ድም ከሴቶች ወገን ቡርክት የምትሆን የኮቤር ሚስት ኢያ ኤል ከሴቶች ተለይታ የተባረ ከች ትሁን ፤

፳፭፡ በውስተ ደብተሬ ማየ ሰአላ ወሐሊበ ወሀበቶ ወበዓይገነ ዓቢይ አቅረበት ሎቱ ሰቃነ ፣

ምን አደረገች ትለኝ እንደሆነ በድንኳኗ ውስጥ ውሃ ቢለም ናት ወተት ሰጠችው፣ ምግብም ቢለምናት በታላቅ መንቀል እርጎ (ወገሚት) አቀረበችለት ፤

፳፮፡ ወበእዴሃ እንተ ጸጋም ተመጠ ወት መትክለ ወበየማና ጉድዓት ወቀ ተለቶ ለሲሳራ ወቀጥቀጠቶ ርእሶ ወደመቀቶ መልታሕቶ ፣

በግራ እጇ ካስማውን ተቀብላ በቀኝ እጇ ከመሬት መትታ ሲሳራን ገደለችው ፣ ራሱን ከሰ ከሰችው ፣ ጉንጩንም ጨፈለ ቀችው ፤

፳፯፡ ወተራገጸ በማዕከለ እገሪሃ ወበ ነበ ተራገጸ በህየ ኀሥረ ፣

በእግሯ መካከል ተንፈራገጠ በተንፈራፈረበት ቦታም ሬሣ ሸሽ ጣለ ፤

፳፰፡ ወእንተ መስኮት ትሔውጽ እሙ ለሲሳራ እንተ ሰቅሰቅ ትሬኢ እመቦ ዘገብአ እምነበ ሲሳራ ፣

እንተ መስኮትና እንተ ሰቅሰቅ ፣ ትሔውጽና ትሬኢ አንድ ወገን ነው ፣ የሲሳራም እናት ይህን ጊዜ ከሲሳራ ዘንድ የተመለሰ ሰው እንዳለ ብላ በመስኮት ትጎ በኝ ይሆናል ፤

ወበበይነ ምንት ተድኅረ ሠረገላሁ ለሲሳራ በጺሐ ወበበይነ ምንት ጐን ደየ እግረ ሠረገላሁ ጠቢባት ፣

ቀሲሳት ክውዋት ሲል ነው ፣ የሲሳራ ሠረገላ ወደ እሷ ከመ ድረስ ስለምን ዘገየ ? ፈጣን ፈጣን የሆኑ የሠረገላዎቹ እግ ርስ ወደ ቤቱ ከመመለስ ስለ ምን ወደ ኋላ አለ ትል ይሆ ናል ፤

፳፱፡ ወላእካቲሃ ላቲ አውሥአሃ ወእ ማንቱስ አውሥአሃ በከመ ቃላ ፣

ላእካቲሃ ያሉውን እማንቱ ብሎ አጸፈ ፣ ገረዶቿም እንደ ቃሏ መለሱላት ማለት እሷ እንደም ታስበው በጎውን ነገር መለሱ ላት ፤

፴፡ አኮኑ ረከባሁ እንዘ ይከፍል ምህ ርካ ወይትአረክ አእርክተ በላዕለ አርእስቲሆሙ ለኃያላን ፣

ብዙ ምርኮ አግኝቷል እና ያን ሲከፍል የኃያላኑንም ቾብቾቦ

ቆርጦ ግዳይ እያስጣለ ወዳጅ ይገዛ ይሆናል ፤

ወበርበረ ውእቱ ሲሳራ በርበረ ኀብር ወዘዘዚአሁ ጥምዓተ ኀበሪሁ ወአሥቅ ውስተ ክሣዱ ዘበርበረ ፣

አለባበሱ አጠሳለቁ ወይም አወ ሳለቁ ልዩ ልዩ የሚሆን ሽልማት ሲሰጥ ይሆናል፣ እሱም አራት ኅብር አምስተኛ ወርቀ ዘቦ ያለ በት ግምጃ ባንገቱ ሲያጠልቅ ይሆናል የዘገየ እያሉ ይመል ሱላት ይሆናል ፤

፴፩፤ ከማሁ ለይትኀጐሉ ኵሎሙ ፀርከ እግዚእ ወእለሰ ያፈቅሩከ ከመ ሠርቀ ፀሐይ በኃይሉ ፣

አቤቱ አንተን የማይወዱ ጠላ ቶችህ (አንተን የማያመልኩ ጠላ ቶችህ) ሁሉ ሲሳራ እንደ ጠፋ ይጥፉ፣ አንተን የሚወዱህ (የሚ ያመልኩህ) ግን ፀሐይ በብር ሃኑ ጸንቶ እንዲኖር በተድላ በደ ስታ ጸንተው በረድኤት ተጠብ ቀው ይኑሩ ፤

ወአዕረፈት ምድር ፵ ዓመተ ፣

ምድረ ኢየሩሳሌምም ሲሳራ ከጠፋ በኋላ አርባ ዘመን ለአ ሕዛብ ከመገዛት አረፈች ፤ አን ድም ጠላት ጠፍቶላት መከራዋ ርቆላት ተዘልላ ኖረች ።

ምዕራፍ ፮

ጉባዔ

፩፤ ወገብሩ ደቂቀ እስራኤል እኩየ ቅድመ እግዚአብሔር ወአግብኦሙ እግዚአብሔር ውስተ እደ ምድያም ፯ተ ዓመተ ፣

ዲቦራ ከሞተች በኋላ የእስራ ኤል ልጆች በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ነገር አደረጉ ማለት ኃጢአት ሠሩ፣ ጣዖት አመለኩ፤ ሰባት ዓመት በምድያም ሰዎች እጅ ጣላቸው ፤

፪፤ ወጸንዓት እዴሆሙ ለምድያም ላዕለ እስራኤል ወገብሩ ለሙ ደቂቀ እስራኤል እምቅድመ ምድያም በዓ ታተ ወአጽዋናተ ውስተ አድባር ወወ ስተ አጽዳፍ ፣

በዓታተ ውስተ አጽዳፍ ወአጽ ዋናተ ውስተ አድባር ነው ፣ የእስራኤልም ልጆች ከምድያም ሰዎች ፊት የሚድኑበት በየተ ራራው አምባ ፣ በየገደሉ ዋሻ አበጁ ፤

፫፤ ወእምዝ ሶበ ይዘርኡ ሰብአ እስ ራኤል የዐርጉ ምድያም ወአማሌቅ ወደቂቀ ጽባሕ የዐርጉ ላዕሌሆሙ ፣

ከዚህ በኋላ እስራኤል ዘር በሚ ዘሩበት ጊዜ የምድያም ሰዎች በምሥራቅና በምዕራብ ያሉ አሕዛብን አስከትለው የተዘራ ውን ዘር ለማጥፋት በእስራኤል ላይ ይዘምታሉ ፤

፬፤ ወይትዓየኑ ዲቤሆሙ ወያማስኑ ፍሬ ገራውሂሆሙ እስከ ይበጽሑ ውስተ ጋዛ ፤

ዘምተውም ጋዛ እስኪደርሱ ድረስ በተዘራው እርሻቸው ላይ ሠፍረው የበቀለውን ለመንጋ አብልተው ያልበቀለውን አስ ጠቅጥቀው ያጠፉባቸዋል ፤

ወኢያትረፉ ሎሙ ወኢምንተኒ በዘ የሐይዉ ለእስራኤል ወመራዕይሆ ሙኒ ወላሕምሆሙኒ ወአድጎሙኒ ፤

እስራኤል ከችግር በሚድኑ ገን ዘብ የሚድኑበት እህል ምንም አላስቀሩላቸውም የላሞቻቸው ንና የአህዮቻቸውንም መንጋ አይተዉላቸውም ነበር ፤

፭፤ እስመ የዐርጉ ላዕሌሆሙ እሙ ንቱ ወእንስሳሆሙ ወተዓይኒሆሙ ያመጽኡ ወይበጽሕዎሙ ወከመ አን በጣ ብዙኖሙ ፤

የምድያም ሰዎች በእስራኤል ላይ ከብቶቻቸውንና ሠራዊቶ ቻቸውን በብዛት ይዘው እየ መጡ ይዘምቱባቸዋልና ብዛታ ቸውም እንደ አንበጣ ሁኖ ሳያ ስቡት ይደርሱባቸው ነበር ፤

ወአልቦሙ ኍልቍ ኢእሙንቱ ወኢ አግማሊሆሙ ወይመጽኡ ውስተ ምድረ እስራኤል ከመ ያማስንዎሙ ፤

ለሠራዊቶቻቸውም ለግመሎቻ ቸውም ስፍር ቍጥር አልነበራ ቸውም፤ ሰዎቹንም ሆነ አዝመ ራቸውን ያጠፉ ዘንድ ወደ እስ ራኤል አገር ይመላለሱ ፤

፮፤ ወነድዩ ጥቀ እስራኤል እምቅ ድመ ምድያም ወገዓሩ ደቂቀ እስ ራኤል ኀበ እግዚአብሔር ፤

«ወኢያትረፉ ሎሙ ወኢምን ተኒ» ብሎ ነበርና እስራኤልም ከምድያም ሰዎች መምጣት የተ ነሣ እጅግ ተቸገሩ ፤ ከመከራ ውም ጽናት የተነሣ ወደ እግ ዚአብሔር ጮኹ አለቀሱ ፤

፯፤ ወሶበ ጸርሑ ደቂቀ እስራኤል ኀበ እግዚአብሔር በእንተ ምድያም ፈነወ ሎሙ እግዚአብሔር ብእሴ ነቢየ ለደቂቀ እስራኤል ፤

የእስራኤልም ልጆች በምድያም ሰዎች ምክንያት ወደ እግዚአብ ሔር በጮኹ ጊዜ እግዚአብሔር ለእስራኤል ልጆች አንድ ነቢይ ላከላቸው በአምሳለ ሰብእ ስለ ታየቸው ነው እንጂ መልአክ ነው ፤

፰፤ ወይቤሎሙ ከመዝ ይቤ እግዚአ ብሔር አምላከ እስራኤል አነ ውእቱ ዘአውፃእኩክሙ እምግብፅ እምነ ቤተ ቅንየት ፤

እንዲህም አላቸው ለግብፃውያን ከምትገዙት አገዛዝ ከግብፅ ያወ ጣኋችሁ የእስራኤል ፈጣሪ እግ ዚአብሔር እኔ ነኝ አለ ፤

፱፤ ወአድኀንኩክሙ እምእደ ፄሆሙ ለግብፅ ወእምኵሎሙ እለ ይሣቅዩ

ክሙ ወአውፃእክዎሙ እምቅድመ ገጽክሙ ወወሀብኩክሙ ምድሮሙ ፤

ይኸውም ይታወቅ ዘንድ ከግብፃውያን እጅ መከራ ከሚያጸኑባችሁ ከአሕዛብ ሁሉ እጅ አዳንኋችሁ፤ ስብአ ከነዓንንም ከፊታችሁ አስወጥቼ ሰደድኋቸው አገራቸውንም ሰጠኋችሁ (አወረስኳችሁ) ፤

፲፤ ወእቤለክሙ አነ ውእቱ እግዚአብሔር አምላክክሙ ወኢትፍርሁ እምአማልክተ አሞሬዎን እለ እለ ትነብሩ ውስተ ምድሮሙ ወውስተ ሀገሮሙ አንትሙ ወኢሰማዕክሙ ቃልየ ፤

ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና በአገራቸው ከምትኖሩባቸው ከእሊህ ከአሞራውያን አማልክት የተነሣ አትፍሩ አልኋችሁ ፤ እናንተ ግን ነገሬን አልሰማችሁኝም ፤

፲፩፤ ወመጽአ መልአከ እግዚአብሔር ወነበረ ታሕተ ዕፀ እንተ ኤፍራታ ዘኢዮአስ አቡሁ ለኢያዝሬ ፤

ከእግዚአብሔር የታዘዘ መልአክም መጥቶ ከኢያዝሬ አባት ከኢዮአስ ሀገር ከኤፍራታ እንጨት ሥር ተቀመጠ ፤

ወጌዴዎን ወልዱ ይዘብጥ ሥርናየ በውስተ ፩ዱ ከመ ያምሥጥ እምቅድሜሆሙ ለምድያም ፤

ልጁ ጌድዎንም ከምድያም ሰዎች ፊት ያመልጥ ዘንድ (ያሸሽ) ዘንድ ስንዴውን እያጨደ በአውድማ ይወቃ ነበር ፤

፲፪፤ ወአስተርአዮ መልአከ እግዚአብሔር ወይቤሎ እግዚአብሔር ምስሌከ ጽኑዓ ኃይል ፤

የእግዚአብሔር መልአክም ታይቶ ጽኑዓ ኃይል ጌዴዎን እግዚአብሔር በረድኤት ካንተ ጋር አለ ፤ አንድም ጽኑዓ ኃይል እግዚአብሔር በረድኤት ካንተ ጋር አለ አለው ፤

፲፫፤ ወይቤሎ ጌዴዎን አሆ እግዚአ እግዚእየ ወእመሰ ሀለወ እግዚአብሔር ምስሌነ ለምንት ረከበተነ ኵሉ ዛቲ እኪት ፤

ጌዴዎንም አቤቱ ጌታዬ እግዚአብሔር በረድኤት ከኔ ጋር መኖሩ እሺ በጀ ይደረግልኝ ፤ ነገር ግን እግዚአብሔር በረድኤት ከእኛ ጋር ካለ ይህች ሁሉ መከራ ስለምን አገኘችን ?

ወአይቴ ውእቱ ኵሉ ስብሐቲሁ ዘነገሩነ አበዊነ ወይቤሉነ እምግብፅ አውፅአሙ ለአበዊነ እግዚአብሔር ወይእዜሰ ኀደገነ እግዚአብሔር ወአግብአነ ውስተ እደ ምድያም ፤

እግዚአብሔር አባቶቻችንን ከግብፅ አወጣቸው ብለው የነገሩን ተአምራቱ ሁሉ ወዴት ነው ? (ወዴት ደረሰ)፤ ዛሬ ግን እግዚአብሔር በረድኤት ተለየን ፤ ይኸውም ሊታወቅ በምድያም ሰዎች እጅ ጣለን ፤

፲፬፤ ወነጸሮ መልአከ እግዚአብሔር ወይቤሎ ሑር በኃይልከ ወታድኅኖሙ ለእስራኤል እምእደ ምድያም ወናሁ ፈነውኩከ ፤

እግዚአብሔር የላከው መልአክም አየው እስራኤልን ከምድያም ሰዎች እጅ ታድናቸዋለህና በርትተህ ሒድ ፤ አንድም ከሠራዊትህ ጋር ሒድ እነሆ አሰናብቼሃለሁ አለው ፤

፲፭፤ ወይቤሎ ጌዴዎን አሆ እግዚኦ በምንት አድኅኖሙ ለእስራኤል ናሁ አእላፍየኒ ውሑዳን በውስተ ምናሴ ወአነኒ ንኡስ በውስተ ቤተ አቡየ ፤

ጌዴዎንም አቤቱ እሺ በጄ እሔዳለሁ ፤ ነገር ግን እስራኤልን በምን አድናቸዋለሁ ? አለው ፤ እንዲያድናቸውስ ነግሮታል ብሎ እስራኤልን እንዳድናቸው ምልክቱ ምንድን ነው ? አለው፤ እነሆ በነገደ ምናሴ ውስጥ ያሉ ወገኖቼ ጥቂት ናቸውና በአባቴ ወገኖች ውስጥ ያለሁ እኔም ሕፃን ነኝና ፤

፲፮፤ ወይቤሎ መልአከ እግዚአብሔር እስመ እግዚአብሔር ሀለወ ምስሌከ ወትቀትሎሙ ለምድያም ከመ ፩ዱ ብእሲ ፤

ከእግዚአብሔር የታዘዘ መልአክም እግዚአብሔር በረድኤት ከአንተ ጋር አለና የምድያምን ሰዎች እንደ አንድ ሰው አድርገህ ታጠፋቸዋለህ፤ አንድን ሰው ሲያጠፉት እንዳያስቸግር አያስቸግሩህም ፤ አንድም ከመሳፍንት እንደ አንዱ ሙሴ ሁነህ ታጠፋቸዋለህ አለው ፤

፲፯፤ ወይቤሎ ጌዴዎን እመ ረከብኩ ሞገሰ ቅድመ አዕይንቲከ ግበር ሊተ ተአምረ ከመ አንተ ውእቱ ዘትትናገር ምስሌየ ፤

ጌዴዎንም በፊትህ ባለሟልነትን አገኘሁ ፤ ከእኔ ጋር የምትናገር አንተ እንደሆንህ አውቅ ዘንድ ምልክት አድርግልኝ አለው ፤ ኢትሑር ማንሻ ፤ አንድም እውነተኛ መልአክ እንደሆንህ አውቅ ዘንድ ፤

፲፰፤ ኢትሑር እምዝየ እስከ እገብእ ኀቤከ ወአመጽእ መሥዋዕትየ ወእሰይም ቅድሜከ ወይቤሎ አነ ውእቱ ወእጸንሐከ እስከ ትገብእ ፤

መሥዋዕቱን አምጥቼ በፊትህ እንዳኖር እስክመለስ ድረስ ከዚህ አትሒድ አለው ፤ መልአኩም እውነተኛ መልአክ ነኝና እስክትመለስ ድረስ እጠብቅሃለሁ (እቆይሃለሁ) አለው ፤

፲፱፤ ወሖረ ጌዴዎን ወገብረ መሐስአ ጠሊ ወጻፍንተ ናዕት ወአንበረ ውስተ ሥጋ ውስተ ከፈር ወወደየ ደሞ ውስተ መቅጹት ወወሰደ ሎቱ ኀበ ዕፀ ወሰገደ ሎቱ ፤

ጌዴዎንም ሒዶ አንድ የፍየል ጠቦት አንድ አንባሻ ለመሥዋ

ዕት አዘጋጀ፣ የሠዋውንም የፍየሉን ሥጋ በእንቅብ ደሙን በድስት አድርጐ ወስዶ ከዛፍ ሥር ሳለ ሰገደለትና መሥዋዕቱን አቀረበ ፤

፳፤ ወይቤሎ መልአከ እግዚአብሔር ንሣእ ሥጋሁ ወኅብስተ ናዕት ወሚም ላዕለ ውእቱ ኰኵሕ ወከዓው ደሞ ወገብረ ከማሁ ፣

የእግዚአብሔር መልአክም ሥጋውንና ዳቦውን ከደንጊያ ላይ አኑረው ፣ ደሙንም በላዩ አፍስበት አለው ጌዴዎንም መልአኩ እንዳዘዘው አደረገ ፤

፳፩፤ ወአልዐለ መልአከ እግዚአብሔር በትሮ ወለከፎ ለውእቱ ሥጋ ወለውእቱ ናዕት ወነደት እሳት እምይእቲ ኰኵሕ ወበልዐቶሙ ለውእቱ ሥጋ ወለውእቱ ናዕት ወሖረ መልአከ እግዚአብሔር እምአዕይንቲሁ ፣

መልአኩም በትሩን አንሥቶ በደንጊያው ላይ የተቀመጠውን ሥጋና ዳቦ ቢነካው ከዚያች ደንጊያ እሳት ወጥታ ዳቦውንና ሥጋውን በላችለት ፤ መልአኩም እሳቱን ተረግጦ ጌዴዎን እያየው ዓረገ ፤ ሐተታ ለጊዜው «ግበር ሊተ ተአምረ» ብሎት ነበርና ምልክት ሊሆነው መሥዋዕቱንም እንደተቀበለለት ሲያጠይቅ ነው፣ ፍጻሜው ግን ምሳሌ ነው፣ መልአኩ የጌዴዎን፣ በትር የኵናተ ጌዴዎን ፣ እሳት የረድኤተ እግዚአብሔር፣ ሥጋው የሰብአ ምድያም ፣ ከደንጊያው እሳት ወጥቶ መሥዋዕቱን እንደበላለት ጌዴዎን በእግዚአብሔር አጋዥነት ሰብአ ምድያምን የማጥፋቱ ምሳሌ ፤

፳፪፤ ወአእመረ ጌዴዎን ከመ መልአከ እግዚአብሔር ውእቱ ወይቤ ጌዴዎን አአኰተከ እግዚእ እስመ ርኢኩ መልአከ እግዚአብሔር ገጸ በገጽ እመውት ፣

ጌዴዎንም የእግዚአብሔር መልአክ እንደሆነ አውቆ አቤቱ ፈጣሪዬ መልአከ እግዚአብሔርን ፊት ለፊት አይቻለሁና አቤቱ አመሰግንሃለሁ አለ ፤ አንድም የእግዚአብሔርን መልአክ አይቻለሁና ዘምቼ እሞታለሁ አለ ፤

፳፫፤ ወይቤሎ እግዚአብሔር ሰላም ለከ ኢትፍራህ ወኢትመውት ፣

እግዚአብሔርም ጌዴዎንን ሰላም ለአንተ ይሁን ፣ እሞታለሁ ብለህም አትፍራ አለው ፤

፳፬፤ ወነደቀ ጌዴዎን በህየ ምሥዋዓ ለእግዚአብሔር ወሰመዮ ሰላመ እግዚአብሔር እስከ ዛቲ ዕለት ወእንዘ ዓዲሁ ሀለወ ውስተ ኤፍራታ አቡሁ ለኢያዝሪ ፣

ጌዴዎንም መልአኩ በታየበት፣ እግዚአብሔር በተነጋገረበት ቦታ ለእግዚአብሔር መሠዊያ

አበ፫፣ ቦታውንም መልአክ ያየ ሁበት እግዚአብሔርን የተነጋ ገርኩበት ቦታ ሲል፣ እስከዚች ቀን ድረስ ሰላመ እግዚአብሔር ብሎ ጠራው፣ ይኸውም የተደ ረገ የኢያዝሪ አባት ኢዮአስ ገና በኤፍራታ ሳለ ነው ፤

፳፭፤ ወእምዝ በይእቲ ሌሊት ይቤሎ እግዚአብሔር ንሣእ ላሕመ መግዝዓ ዘአቡከ ወካልዓ ላሕመ ዘ፯ቱ ዓመት ወንሥት ምሥዋዖ ለበዓል ዘአቡከ ወምስለ ዘላዕሌሁ ስብር ፤

በመዓልት ከተነጋገረው በኋላ እግዚአብሔር ዳግመኛ በሌሊት ከአባትህ መንጋ አንድ ገች (ፍሪዳ) ፪ኛም ፯ ዓመት የሆ ነው ላም አቅርብ አለው፣ ሰብአ ምድያም ፯ዓመት ገዝተዋቸው ነበርና አገዛዛችሁን አራቅሁላ ችሁ ሲል ነው፣ የአባትህ ጣዖት ያለበትንም መሠዊያ አፍርስ በላዩ ላይ ያለውንም ምስል (ጣዖት) ስበረው ፤

፳፮፤ ወንድቅ ቦቱ ምሥዋዓ ለእግ ዚአብሔር አምላክከ ዘአስተርአየከ በውስተ ደብር ዘማእከ ዘበዝንቱ ደወል ወንሣእ ውእተ ካልአ ላሕመ ወግበር መሥዋዕተ በውእቱ ዕፅ ዘሰ በርከ ፤

በዚህ አውራጃ ባለ በማእከ ተራራ ለታየህ (ለተነጋገረህ) ለፈ ጣሪህ ለእግዚአብሔር መሠዊያ ሥራ ያን ሁለተኛውንም ላም በሰበርከው በጣዖቱ መሠዊያ ላይ ለእግዚአብሔር መሥዋዕት አድርገህ አቅርበው አለው ፤

፳፯፤ ወነሥአ ጌዴዎን ፲ተ ወ፫ተ እደወ እምአግብርቲሁ ወገብረ በከመ ይቤሎ እግዚአብሔር ፤

ጌዴዎንም ከባለሟሎቹ (ከቤተ ሰቦቹ) ፲፫ ሰዎች መርጦ እግዚ አብሔር እንዳዘዘው አደረገ ፤

ወእምዝ ሶበ ፈርሀ ቤተ አቡሁ ወሰ ብአ ሀገሩ በዊአ መዓልተ ወሌሊተ ይበውእ ፤

ይህን ካደረገ በኋላ በመዓልት ለመግባት የአባቱን ወገኖችና የሀገሩን ሰዎች በፈራ ጊዜ በሌ ሊት ይገባ ነበር ፤

፳፰፤ ወጌሡ በጽባሕ ሰብአ ሀገሩ ወረከብዎ ንሡተ ለምሥዋዓ በዓል ወምስል ዘላዕሌሁ ስቡር ወላሕም መግዝዕ ግቡር ቦቱ መሥዋዕት በው እቱ ምሥዋዕ ዘነደቀ ፤

የሀገሩ ሰዎችም ለጣዖቱ መሥ ዋዕተ ነግህ ለማቅረብ በጧት ገሥግሠው ቢሔዱ የጣዖቱ መሠዊያ ፈርሶ በላዩ ላይ ያለው ምስል (ጣዖት) ተሰብሮ በዚያ በተሠራው በአዲሱ መሠዊያ ላይም ሌላ መሥዋዕት ተሠው ቶበት አገኙ ፤

፳፱፤ ወተበሃሉ በበይናቲሆሙ መኑ ገብረ ዘንተ ግብረ ወነሠሡ ወሐ

ተቱ ወይቤሉ ጌዴዎን ወልደ ዮአስ ገብረ ዘንተ ግብረ ፤

እርስ በርሳቸውም ይህን ሥራ የሠራ ማነው ? ተባብለው ዳኛ አውጥተው ፈለጉ መረመሩ፣ በኋላ ይህን ያደረገ የዮአስ ልጅ ጌዴዎን ነው ብለው ተናገሩ ፤

፴፤ ወይቤልዎ ሰብአ ሀገር ለዮአስ አምጽእ ወልደከ ይቅትልዎ እስመ ነሠተ ምሥዋዓ በዓል ወሰበረ ምስለ ዘላዕሌሁ ፣

የሀገሩ ሰዎችም ዮአስን የጣዖቱን መሠዊያ አፍርሷልና፣ በላዩም ያለውን ምስል (ጣዖት) ሰብሯልና ይገድሉት ዘንድ ልጅህን አምጣ አሉት፣ ለዳኞቹ ሰጥተው ወይም ራሳቸውን አርቀው ይቅትልዎ አሉ ፤

፴፩፤ ወይቤሎሙ ዮአስ ለሰብእ እለ ቆሙ ላዕሌሁ አንትሙኑ ይእዜ ትትቤቀሉ ቦቱ ለበዓል አው አንትሙኑ ታድኀንዎ ከመ ትቅትሉ ዘገፍአ ፣

ዮአስም በጠላትነት የተነሡበትን ሰዎች ዛሬስ ለጣዖቱ ጠላቱን እናንተ ልትበቀሉለት ነው ? የበደለውንም ትገድሉለት ዘንድ ወይስ ከጥፋት የምታድኑት እናንተ ናችሁን ፤

ወእመሰ አምላክ ውእቱ እስከ ይጸብሕ ለይሙት ዘገፍአ ወይትበቀሎ ለሊሁ ለዘነሠተ ምሥዋዒሁ ፣

በውነት አምላክ ከሆነስ የበደለው ሰው እስኪነጋ ፈጥኖ ይሙት፣ መሠዊያውንም ያፈረሰውን ሰው እሱው ተበቅሎ ያጥፋው አላቸው ፤

፴፪፤ ወሰመዮ ለይቲ ዕለት ዓውደ በዓል እስመ ነሠተ ምሥዋዖ ፣

ያችንም ቀን ምሥዋዓ ጣዖቱ ስለፈረሰ ለጣዖቱ ሽንጉ የተደረገባት ቀን አላት ፤

፴፫፤ ወኮሉ ምድያም ወአማሌቅ ወደቂቀ ጽባሕ ተጋብኡ ላዕሌሆሙ ወዓደዉ ውኅደሩ ውስተ ቈላተ ኢይዝራኤል ፣

ከመጀመሪያ እንደ አርእስት አንስቷቸው ነበርና አማሌቃውያንና የምድያም ሰዎች በምሥራቅና በምዕራብ ያሉ አሕዛብን ሁሉ ይዘው በእስራኤል ላይ ዘመቱ፣ ከሀገራቸው ወጥተው በኢይዝራኤል ቈላ ሠፍረው አደሩ ፤

፴፬፤ ወአጽንዖ መንፈሰ እግዚአብሔር ለጌዴዎን ወነፍሐ ቀርነ ወወውዓ አብያዜር በድኅሬሁ ፣

በዚህም ቀን የእግዚአብሔር መንፈስ ረድኤት ጌዴዎንን አጸናው፣ ባለሟሉ አብያዜርም እሱን ተከትሎ ውጋ ውጋ የሚል ነጋሪት እየመታ መለከት እየነፋ ያወካ ይደነፋ ጀመረ ፤

፴፭፤ ወፈነወ መላእክተ ውስተ ኵሉ ምናሴ ወአውየወ ውእቱኒ እምድኅሬሁ ።

ወደ ምናሴ ወገኖች ሁሉ እርዱኝ ብሎ መልእክተኞቹን ላከ ነገደ ምናሴም ጌዴዎንን ተከትሎ አወካ ደነፋ ፤

ወፈነወ መላእክተ ውስተ አሴር ወውስተ ዛብሎን ወንፍታሌም ወዐርጉ ወተቀበልዎሙ ።

ከዚህም የጦር ስልት ወደ ለመዱ ወደ አሴር ወደ ዛብሎንና ንፍታሌም ወገኖች እርዱኝ ብሎ መልእክተኛ ላከ፤ እሊህም ወጥተው ተቀበሏቸው ፤ ሐተታ የዛብሎንና የንፍታሌምስ ይሁን ነገደ አሴር መቼ ጦር ለመደና እንዲህ አለ ፤ ቢሉ «ወውስተ ወሰኑ ነበረ ዛብሎን» እንዲል በነገደ ዛብሎን አስጠግቶ አነሣው ፤

፴፮፤ ወይቤሎ ጌዴዎን ለእግዚአብሔር እመ ታድኅኖሙ ለእስራኤል በእዴየ በከመ ትቤ ናሁ አነ እሰፍሕ ፀምረ ብዙተ ውስተ ዓውድ ።

ጌዴዎንም እግዚአብሔርን አሁን እንደተናገርከ በእኔ አድረህ እስራኤልን የምታድናቸው ከሆነ እነሆ እኔ በአደባባይ የተባዘተ ሐር እዘረጋለሁ ፤

፴፯፤ ወእምከመ ወረደ ጠል ውስተ ፀምር ባሕቲቱ ወኵሉ ምድር ይቡስ አአምር እንከ ከመ ታድኅኖሙ ለእስራኤል በእዴየ በከመ ትቤ ወከነ ከማሁ ።

ጠል በምድር ላይ ሳይወርድ በሐሩ ላይ ብቻ ቢወርድ በአንተ አድሬ አድናቸዋለሁ እንዳልክ እስራኤልን በእጄ እንድታድናቸው ያን ጊዜ አውቃለሁ አለው፤ እንዳለውም ሆነ ፤

፴፰፤ ወጌሠ ጌዴዎን በሳኒታ ወአጸሮ ለውእቱ ፀምር ወወፅአ ማይ እምውእቱ ፀምር ምልአ አይገን ።

ጌዴዎንም ጠሉ በወረደ በማግሥቱ ገሥግሦ ሒዶ ጠል የወረደበትን ሐር ቢጠምቀው (ቢጨምቀው) ከሐሩ መንቀል ምሉ ውሃ ወጣ ፤ አንድም ወመልአ አይገን ይላል ከሐሩ የወጣው ውሃ በመንቀል መላ ፤

፴፱፤ ወይቤሎ ጌዴዎን ለእግዚአብሔር ኢትትመዐዕ በመዓትከ ላዕሌየ ወእንግርከ ካዕበ አሐተ ነገረ ፀምር ይኩን ይቡሰ እንተ ባሕቲቱ ወውስተ ኵሉ ምድር ይረድ ጠል ።

ጌዴዎንም እግዚአብሔርን ስለችተህ አትቆጣኝና ዳግመኛ አንዲት ነገር ልንገርህ ፤ ይኸውም ሐሩ ብቻ ደረቅ ይሁንና በምድር ሁሉ (በዙሪያው ሁሉ) ጠል ይውረድበት አለው ፤

፵፤ ወገብረ ከማሁ እግዚአብሔር በይእቲ ሌሊት ወከነ ይቡሰ ፀምር ባሕ

ቲቱ ወውስተ ኵሉ ምድር ወረደ ጠል ።

እግዚአብሔርም በዚያች ሌሊት ጌዴዎን እንደለመነው አደረገ፤ ሐኑ ብቻ ደረቅ ሁኖ በምድሩ ሁሉ ጠል ወረደበት ምሳሌ ነው፤ ፀምር የእስራኤል ፣ ጠል የረድኤተ እግዚአብሔር ፣ ዙሪያው መስኩ የአሕዛብ ፣ ጠል በፀምሩ ሲወርድ ዙሪያው ደረቅ መሆኑ ለእስራኤል የወረደው ጠለ ምሕረት ለአሕዛብ አይተርፋቸውምና ፤ አንድም ጠል የመቅሠፍተ እግዚአብሔር ፣ በመስኩ (በዙሪያው) ሲወርድ ፀምር ደረቅ መሆኑ በአሕዛብ የወረደ መቅሠፍት ለእስራኤል አይተርፍምና (እስራኤልን አያጠፋምና)፤ አንድም ፀምር የእመቤታችን ፣ ጠል የወልደ እግዚአብሔር ፣ ዙሪያው የሌሎች ሴቶች፣ ጠል በፀምር ላይ መውረዱ በዙሪያው አለመውረዱ ጠለ ምሕረት ወልደ እግዚአብሔርም ከእመቤታችን ሰው ለመሆኑ ፣ በዙሪያው አለመውረዱ በሌሎች ሴቶች ያለማደሩ ምሳሌ ፤ አንድም ጠል የዘርአ ብእሲ፣ በመስኩ ጠል ሲወርድ ፀምር ደረቅ መሆኑ ዘርአ ወራዙት ልማደ አንስት በሌሎች ሴቶች ሲኖር እመቤታችንን አላገኛትምና ።

ምዕራፍ ፯

፩፤ ወጌሠ ሮብአም ዘውእቱ ጌዴዎን ወኵሉ ሕዝብ ዘምስሌሁ ወኀደሩ ውስተ ምድረ አሮኤድ ።

ጌዴዎን የተባለ ሮብአምና ከርሱ ጋር የዘመቱ ሕዝቡም ሁሉ ገሥግሠው አሮዔር በሚባል ምድረ በዳ ሰፍረው አደሩ ።

ወትዕይንቶሙ ለምድያም ወለአማሌቅ እመንገለ መስዕ እምሥዋዕ ዘእንበሬም ውስተ ቈላ ።

ያማሌቅና የምድያም ሠራዊትም እንበሬም ከሚባል መሠዊያ በቀኝ በኵል በቈላ ውስጥ ሰፍሮ ነበር ።

፪፤ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለጌዴዎን ብዙኀ ሕዝብ ዘምስሌከ ከመ ዘኢይከል አግብኦቶሙ ለምድያም ውስተ እዴሆሙ ።

እግዚአብሔርም ጌዴዎንን ካንተ ጋራ ያሉ ወገኖች በጥቂት ሰው አድሬ የምድያምን ሰዎች በእጃቸው መጣል እንደማይቻለኝ አድርገው በዝተዋል ።

ከመ ኢይትመከሑ እስራኤል ላዕሌየ ወኢይበሉ እዴነ አድኀነተነ ።

እስራኤልም እኛ የዳንነ በሥልጣናችን ጽንዓት በጦራችን ብዛት ነው ብለው በኔ ላይ እንዳይመኩ ።

፫፤ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለጌዴዎን ንግሮሙ ለሕዝብ ወበሎሙ

ዘይፈርህ እምኔክሙ ወፈራህ ለይግባእ እምኀበ ሕዝብ ፤

ከናንተ ወገን የሚፈራ ሰው ቢኖር ወደሕዝቡ ይመለስ ብለህ ለሕዝቡ ንገራቸው አለው ፤

ወተመይጡ እምድረ ገለዓድ ወገብኡ እምሕዝብ ፳ቱ ፼ ወ፳፻ ወተርፉ ፼ ፤

ከገለዓድ አውራጃ ሲደርሱ እልፍ (አሥር ሺህ) ሰዎች ቀርተው ሃያ ሁለት ሺህ ሰዎች ወደ ሕዝቡ ተመለሱ ፤

፬፤ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለጌዴዎን ዓዲ ብዙኀ ሕዝብ አውርዶሙ ኀበ ማይ ወአመክሮሙ ለከ በህየ ወእለ አነ እቤለከ እሙንቱ ይሑሩ ምስሌከ ወአውረዶሙ ኀበ ማይ ለሕዝብ ፤

እግዚአብሔርም ዳግመኛ ጌዴዎንን አሁንም የቀሩት ሕዝብ ብዙ ናቸው እና ወደ ወንዝ አውርደህ ውሃ በመጠጣት ፈትናቸው ፤ እኔ ይሂዱ ያልኳቸው ካንተ ጋር ይሂዱ አለው ፤ እሱም (ጌዴዎንም) ሕዝቡን ወደ ወንዝ አወረዳቸው ፤

፭፤ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለጌዴዎን ኵሎ ዘሰትየ በልሳኑ እማይ ከመ ዘይሰትይ ከልብ አቅም እንተ ባሕቲቱ ፤

እግዚአብሔርም ጌዴዎንን ውሻ በምላሱ እየጠለፈ እንዲጠጣ በምላሱ ጠለፍ አድርጎ የሚጠጣውን ሁሉ ለብቻው አድርገህ አቁም ፤

ወኵሎ ዘአስተብረከ በብረኪሁ ከመ ይስተይ አቅም እንተ ባሕቲቱ ፤

«ከመ ላሕም ያለበት ነው» ላም ተንበርክኮ እንዲጠጣ መዳፉን እየጣለ (እያኖረ) ውሃ ይጠጣ ዘንድ የተንበረከከውን ሁሉ ለብቻው ለይተህ አቁም አለው ፤

፮፤ ወኮነ ኍልቆሙ ለእለ ሰትዩ በልሳኖሙ ፫ቱ ፻ተ ዕደው ፤ ወእለሰ ተርፉ ሕዝብ አስተብረኩ በብረኪሆሙ ከመ ይስተዩ ማየ ፤

በቀኝ እጃቸው መዳፋቸውን ይዘው በግራ እጃቸው እየጠለፉ የጠጡት ሰዎች ቊጥራቸው ፫፻ ሆነ የቀሩት ሕዝብ ግን ውሃ ይጠጡ ዘንድ መዳፋቸውን እያኖሩ ተንበረከኩ ፤

፯፤ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለጌዴዎን በእሉ ፫፻ ብእሲ እለ ከመዝ ሰትዩ አድኀነክሙ ወአገብእሙ ስምድያም ውስተ እዴከ ወኵሉ ሕዝብ ይእትዉ ውስተ አብያቲሆሙ ፤

እግዚአብሔርም ጌዴዎንን በግራ እጃቸው ውሃውን ጥልፍ ጥልፍ እያደረጉ በጠጡት በ፫፻ ሰዎች አድሬ አድናችኋለሁ ፤ የምድያ

ምንም ሰዎች በእጅህ እጥላቸዋ ለሁ ፣ የቀሩት ሕዝብ ሁሉ ግን ወደየቤታቸው ይመለሱ ፡

፰፡ ወይንሥኡ ምስሌሆሙ ስንቀ ሕዝብ ወአቅርንቲሆሙ ወለኵሉ ሰብአ እስራኤል ፈነዎሙ ውስተ አብያቲሆሙ ይእትዉ ፣

ወደ ሀገር ቤት የሚመለሱ የሕ ዝቡን ስንቅና መለከታቸውንም የሚዘምቱት ሦስቱ መቶ ሰዎች ይዘው ይሒዱ ፣ እነዚያን የእስ ራኤልንም ሰዎች ሁሉ ወደየ ቤታቸው ይገቡ ዘንድ አሰናብ ታቸው ፡

ወለእልክቱሰ ፫፻ ብእሲ አቅሞሙ ምስሌከ ወትዕይንተ ምድያም መት ሕቶሙ ውስተ ቈላ ፣

እሊህንም ሦስቱን መቶ ሰዎች ግን ለይተህ አቁያቸው አለው፣ የምድያም ሠራዊትም ከእሥራ ኤል ሠፈር በታች በቈላ ውስጥ ሠፍረው ነበር ፣ አሁን ተንሥእ ወረድ የሚል ነውና ፡

፱፡ ወእምዝ በይእቲ ሌሊት ይቤሎ እግዚአብሔር ተንሥእ ወረድ ፍጡነ እምዝየ ውስተ ትዕይንት እስመ አግ ባእክዋ ውስተ እዴከ ፣

እስራኤልን አሰናብቶ ከተመለሰ በኋላ እግዚአብሔር ጌዴዎንን በዚያች ሌሊት የምድያምን ሰዎች በእጅህ አሳልፌ ጥያቸዋ ለሁና ወደ ምድያም ሰዎች ሠፈር ፈጥነህ ውረድ ፡

፲፡ ወእመሰ ትፈርህ ባሕቲተከ ወሪደ ረድ አንተ ወፋራን ቍልዔከ ውስተ ትዕይንት ፣

ብቻህን መውረድ ብትፈራ ግን ባለሚልህ (ጋሻ ጃግሬህ) ፋራንን አስከትለህ ውረድ ፡

፲፩፡ ወእጽምእዎሙ ዘይትናገሩ ወእ ምዝ ይጸንዓ እደዊከ ፣

የማሰማችሁ ነገር አለና ከድን ኳናቸው አጠገብ ሁናችሁ የሚ ናገሩትን አድምጧቸው ፡ አን ድም አጽምዖሙ ይላል ፣ የሚያ ሰማው ለሱ ነውና ነገሩን ከሰ ማህ በኋላም ቀኝ እጅህ ለመ ውጋት፣ ግራ እጅህ ለመመከት ይጸናል አለው ፡

ወወረደ ውእቱ ወፋራን ቍልዔሁ ውስተ ፭ንብር ዘ፶ እምትዕይንት ፣

ጌዴዎንም «ረድ ፍጡነ» ብሎ ጌታ እንዳዘዘው ጋሻ ጃግሬው ፋራንን አስከትሎ ከሰብአ ምድ ያም ሠፈር አንድ ወገን የአምሳ አለቃ ወደሠፈረበት ወረደ ፡

፲፪፡ ወምድያም ወአማሌቅ ወኵ ሎሙ ደቂቀ ጽባሕ ኀዱራን እሙ ንቱ ውስተ ቈላት ከመ አንበጣ ብዝኆሙ ወአግማሊሆሙ ዘአልቦ ኍልቈ አለ ከመ ኆፃ ዘከንፈረ ባሕር እሙንቱ ብዝኆሙ ፣

ሰብአ ምድያምም በምሥራቅና በምዕራብ ያሉ አማሌቃውያንን ይዘው እንደ አንበጣ በዝተው ሠፍረው ነበር ፣ የግመሎቻቸ

ውም ብዛት በባሕር ዳር እንዳለ አሸዋ የማይቈጠር ነው ፤

፲፫፤ ወቦአ ጌዴዎን ወናሁ ፩ብእሲ ይነግሮ ለካልኡ ሕልሞ ወይቤሎ ሐለምኩ ሕልመ ወእሬኢ ኅብስተ ሰገም ታንከውረከር ውስተ ትዕይንተ ምድያም ወቀተለታ ወአውደቀታ ወገፍትዐታ እምላዕሉ ወወድቀት ትዕይንት ፤

ጌዴዎንም ከሰብአ ምድያም ሠፈር በደረሰ ጊዜ አንድ ሰው ሕልም አይቶ ከተኛበት ተነሥቶ ለጓደኛው እነሆ ሕልም አየሁ ብሎ ይነግረው ጀመር፤ ጓደኛውም ምን አየህ ? ቢለው የገብስ ጥረሾ የምታህል እሳት ከተራራ ተንከባላ ወርዳ ከተማ ችንን ገልብጣ ስትጥላት ከተማ ችንም ስትጠፋ አየሁ አለው ፤

፲፬፤ ወአውሥአ ካልኡ ወይቤሎ ኢኮነ ዝንቱ እንበለ ኲናተ ጌዴዎን ወልደ ዮአስ ብእሲ እስራኤላዊ ወአ ግብአሙ እግዚአብሔር ለምድያም ውስተ እዴሁ ወለኲሉ ትዕይንቶሙ ፤

ባልንጀራውም እስራኤላዊ የሚ ሆን የዮአስ ልጅ የጌዴዎን ጦር ነው እንጂ ሌላ አይደለም፤ ገብስ የተናቀ ነው ፤ የነሱም ጦር በኛ ዘንድ የተናቀ ነውና እግዚአብ ሔርም የምድያምን ሰዎች ከተ ማቸውንም ሁሉ በእጁ አሳልፎ ጥሎለታል ፤ የእኛ ነገር አልሆ ነም ብሎ መለሰለት ፤

፲፭፤ ወእምዝ ሶበ ሰምዐ ጌዴዎን ፍካሬ ህልሙ ወዘከመ ነገሮ ሕልሞ ሰገደ ለእግዚአብሔር ወገብአ ውስተ ትዕይንተ እስራኤል ፤

ከዚህ በኋላ ጌዴዎንም አንድ ሰው ሕልም አይቶ ለባልንጀራው እንደነገረው ፤ ሕልሙንም ያ ሰው እንደተረጐመለት ፤ የሕ ልሙን ትርጓሜ በሰማ ጊዜ ይህን ያሰማኸኝ ብሎ ለእግዚ አብሔር ሰግዶ ወደ እስራኤል ሠፈር ተመለሰ ፤

ወይቤሎሙ ተንሥኡ እስመ አግብ አሙ እግዚአብሔር ውስተ እዴነ ለትዕይንተ ምድያም ፤

ተመልሰም እስራኤልን እግዚአ ብሔር የምድያምን ሰዎች በእ ጃችን ጥሏቸዋልና ተነሡ አላ ቸው ፤

፲፮፤ ወከፈሎሙ ለ ፫፻ ብእሲ ኀበ ፫ቱ ሠራዊት ወወሀቦሙ ቀርነ ለኵ ሎሙ ውስተ እደዊሆሙ ወመሳብ ከተ እሩቃተ ወሙኀትው ውስተ ማዕ ከለ ውእቱ መስብክት ፤

ሦስቱን መቶ ሰዎች በሦስት አበጋዝ (አለቃ) ከፍሎ ለሁሉም በየእጃቸው መለከት ሰጣቸው፤ ባዶ የሆኑ ማሰሮዎችንም ሰጣ ቸው ፤ በማሰሮዎቹም ውስጥ መብራት ነበር ፤

፲፯፤ ወይቤሎሙ እምኔየ ርእዩ ወከ ማሁ ግበሩ ወናሁ አነ እበውእ ውስተ

ማዕከለ ትዕይንት ወዘከመ ገበርኩ ግበሩ ፤

እኔን አይታችሁ (ከኔ አብነት ነሥታችሁ) እንደኔ አድርጉ አላቸው ፣ የምታደርገው ምንድነው ቢሉት እኔ ወደ ሰብአ ምድያም ሠፈር መካከል እገባለሁና ከዚያ ገብቼ የማደርገውን አድርጉ ፤

፲፰፤ ወእንፍሕ ቀርነ አነ ወኵሉ እለ ምስሌየ፣ ወንፍሑ ቀርነ አንትሙኒ በዓውደ ትዕይንት ወበሉ ኃይል ዘእግዚአብሔር ወኵናት ዘጌዴዎን ፣

እኔና ከእኔ ጋራ ያሉ ሰዎችም ሁሉ መለከት እንነፋለንና እናንተም በምድያም ሰዎች ሠፈር ዙሪያ ሁናችሁ መለከታችሁን እየነፋችሁ የእግዚአብሔር ኃይል የጌዴዎን ጦር ደረሰብህ በሉ አላቸው ፤

፲፱፤ ወቦአ ጌዴዎን ወ፻ ብእሲ ምስሌሁ ውስተ ፩ ኅብረ ትዕይንት በቀዳሚ ሰዓት ዘመንፈቀ ሌሊት እንበለ ይንቅሑ ሰብአ መዓቅብ ወንፍሑ ቀርነ ወነጽሑ እልክተ መሳብክተ ዘውስተ እደዊሆሙ ፣

ጌዴዎንም ይህን ምልክት ለሠራዊቱ ሰጥቶ መቶውን ሠራዊት አስከትሎ አልዋ (ዘብ) የሚጠብቁ ዘበኞች ሳይነቁ ከመንፈቀ ሌሊት በመጀመሪያው ሰዓት ከሰብአ ምድያም ሠፈር ወደ አንዱ ወገን ገባ፣ ከሠፈርም በገቡ ጊዜ በእጃቸው የያዙትን ማሠሮ እየጣሉ መብራቱን አብርተው ውጋ ውጋ የሚል መለከት ነፉ ፤

፳፤ ወንፍሑ ቀርነ እልክቱ ፫ቱ ሠራዊት ወነጽሑ መሳብክቲሆሙ ወአልዐሉ መኃትዊሆሙ ዘውስተ እደዊሆሙ ዘፀጋም ወዘውስተ እደዊሆሙ ዘየማን ቀርን ዘቦቱ ይነፍሑ ወጸርሑ ወይቤሉ ኵናት ዘእግዚአብሔር ወዘጌዴዎን ፣

እነዚያም ሦስት ወገን ሁነው የተሰለፉት ሠራዊት መለከቱን ነፉ ፣ ማሠሮዎቻቸውንም እየጣሉ በግራ እጃቸው ያሉ መብራቶቻቸውን ከፍ ከፍ አደረጉ ፣ በቀኝ እጃቸውም የሚነፉትን መለከት እየነፉ ይህ የጌዴዎንና የእግዚአብሔር ሰልፍ ነው ብለው ጮኹ ደነፉ ፤

፳፩፤ ወቆሙ ኵሎሙ በበመከናቲሆሙ በውስተ ዓውደ ትዕይንት ወጐዩ ኵሉ ትዕይንት ወደንገጹ ፣

ሁሉም በሰብአ ምድያም ሠፈር ዙሪያ በያሉበት ቦታ ቁመው ደነፉ የሰብአ ምድያም ሠራዊትም ሁሉ ደንግጠው ሸሹ ፤

፳፪፤ ወንፍሑ ፫፻ተ አቅርንተ ወአግብአ እግዚአብሔር መጥባሕተ ብእሲ ላዕለ ካልኡ በውስተ ኵሉ ትዕይንት ፣

ቢርቀው ደገመው እሊህም ሦስት መቶ ሠራዊት ውጋ ውጋ

የሚል መለከት ነፋ ፣ እግዚአብሔርም በሰብአ ምድያም ሠራዊት ሁሉ ያንዱን ሾተል ባንዱ ላይ መለሰው ማለት የጌዴዎን ጦር የደረሰብኝ መስሎት አንዱ አንዱን በጦር ወግቶ በሰይፍ መትቶ የሚገድለው ሁኗል ፤

ወጕዩ ትዕይንቶሙ እስከ በሴጣ ወእስከ አቤልሜሁላ ወውስተ ገባያን ፣

ከሞት የተረፉት ሠራዊትም በገባያን ውስጥ እስካሉ እስከ በሴጣና እስከ አቤልሜሁላ ድረስ ሸሹ ፤

፳፫፤ ወአውየዉ ሰብአ እስራኤል እምንፍታሌም ወእምአሴር ወእም ኵሉ ምናሴ ወዴገንዎሙ ለምድያም ፣

ከሊህ ከሦስቱ ነገድ ተወጣጥተው የዘመቱ የእስራኤል ወገኖችም የምድያምን ሰዎች እየደነፉ ተከተሏቸው ፤ (ሐተታ) የዛብሎንና የንፍታሌም ነገድ የዘመቱ በከፊል ነውና እም በማለት ተናገራቸው ፣ ነገደ ምናሴን ኵሉ በማለት ተናገረ በብዛት ዘምተዋልና ፤

፳፬፤ ወፈነወ ጌዴዎን መልእክተ ውስተ ኵሉ ደወለ ኤፍሬም እንዘ ይብል ረዱ ተቀበልዎሙ ለምድያም ወርከብዎሙ በኀበ ማይ እስከ ቤታራ ወዮርዳኖስ ፣

ጌዴዎንም በኤፍሬም አውራጃ ወደአሉ እስራኤል ሁሉ የምድያምን ሰዎች ወርዳችሁ በጦርነት ተቀበሏቸው፣ እስከ ዮርዳኖስና እስከ ቤታራ ድረስ ወንዝ ለወንዝ ሂዳችሁ መሻገሪያውን ያዙባቸው ብሎ መልእክተኞችን ላከ ፤

ወአውየዉ ኵሉ ሰብአ ኤፍሬም ወቀደምዎሙ ኀበ ማይ እስከ ቤታራ ወዮርዳኖስ ፣

የኤፍሬም ነገዶችም ሁሉ መልእክቱን በሰሙ ጊዜ ደንፍተው ተነሥተው እስከ ዮርዳኖስ እና እስከ ቤታራ ድረስ ወንዝ ለወንዝ ቀደሟቸው ፤

፳፭፤ ወአኀዝዎሙ ለ፪ቱ መላእክተ ምድያም ለሄሬብ ወለዜብ ወቀተልዎ ለሄሬብ በሴሬን ወለዜብ ቀተልዎ በኢያፌቅ ፣

ሁለቱን የምድያም አለቆች ሄሬብና ዜብን ይዘው ሄሬብን በሴሬን ፣ ዜብን በኢያፌቅ ገደሏቸው ፤

ወዴገንዎሙ ለምድያም ወአምጽኡ አርእስቲሆሙ ለሄሬብ ወለዜብ ኀበ ጌዴዎን እማዕዶተ ዮርዳኖስ ፣

የቀሩትንም የምድያምን ሠራዊት ሁሉ ተከትለው ይዘው የሄሬብንና የዜብን ቸብቸቦ ቆርጠው አምጥተው ከዮርዳኖስ ማዶ ሠፍረው ሳለ ለጌዴዎን ግዳይ ጣሉለት ።

ምዕራፍ ፰

፩፤ ወይቤልዎ ሰብአ ኤፍሬም ምንት ውእቱ ዝንቱ ነገር ዘገበርከ ላዕሌነ ከመ ኢትጸውአነ እመ ሖርከ ትትቃተሎሙ ለምድያም ወተሳነኑ ምስሌሁ ዓቢየ ተሰናነ ፤

የኤፍሬም ወገኖች ግዳይ ጥለው ከጨረሱ በኋላ በእኛ ላይ ያደረግኸው ይህ ነገር ምንድን ነው ፤ የምድያምን ሰዎች ለመውጋት በሔድህ ጊዜ ሳትጠራን የሔድህ ለምንድን ነው ብለው ? ከጌዴዎን ጋር ጽኑ ወቀሳ አደረጉ ፤ አንድም ጽኑዕ ጠብ ተጣሉ ፤

፪፤ ወይቤሎሙ ምንተ ገበርኩ ይእዜ ከመዝ አንትሙ ኢትኄይሱኑ ቄጽለ ኤፍሬም እምቀስመ አብያዜር ፤

ጌዴዎንም ከአብያዜር ፍሬ የኤፍሬም ቅጠል የሚሻል አይደለምን እንዲህስ ሁሉ ዛሬ ከእኔ እናንት የምትሻሉ አይደለምን ፤ አንድም ከአብያዜር መዝመት የናንተ አለመዝመት ይሻል የለምን ምን አደረግኹ አላቸው ፤

፫፤ አኮኑ ውስተ እዴክሙ አግብአሙ እግዚአብሔር ለመላእክተ ምድያም ለሄሬብ ወዜብ ወምንተ ክህልኩ ገቢረ ከማክሙ ፤

እግዚአብሔር የምድያምን አለቆች ሄሬብንና ዜብን በእጃችሁ አሳልፎ የጣላቸው አይደለምን (ጥሏቸዋልና) ከእኔማ እናንት የምትሻሉ አይደለምን እኔ እንደ እናንተ ማድረግ ምን ተቻለኝ አላቸው ፤

ወእምዝ ኀደግዎ እንከ ወአዕረፈት ነፍሶሙ እምኔሁ ሶበ ይቤሎሙ ዘንተ ቃለ ፤

ከዚህ በኋላ የሚመልሱለት አጥተው ትተውት ተመለሱ ፤ ይህንም ነገር በነገራቸው ጊዜ ልቡናቸው ከብስጭት ከኀዘን አረፈች ፤ አንድም ጌዴዎን ይህን ነገር ከማድረጉ የተነሣ የእስራኤል ሰውነት ለሰብአ ምድያም ከመገበር መከራ ከመቀበል አረፈች ፤

፬፤ ወመጽአ ጌዴዎን ኀበ ዮርዳኖስ ወአደወ ውእቱ ወእልክቱ ፫፻ ብእሲ እለ ምስሌሁ ወአንበዙ ሶበ ርኅቡ ፤

ጌዴዎንም ይህን ተናግሮ ወደ ዮርዳኖስ መጣ ፤ እሱም ከእሱ ጋር የዘመቱ ሦስት መቶ ሰዎችም ዮርዳኖስን ተሻግረው ሔዱ ፤ ስንቅ ባለቀባቸው ጊዜ ፤ አንድም ግሥገሣ በበዛባቸው ጊዜ አእምሮአቸውን አጡ ተበሳጩ ፤

፭፤ ወይቤሎሙ ለሰብአ ሶኮት ሀቡ ዎሙ እክለ ለሕዝብ እለ ምስሌየ እስመ ርኅቡ ወአንበ እተልዎሙ ለዜብሔል ወለስልማና ነገሥተ ምድያም፤

«አዘዞሙ» ያለበት ነው፤ ጌዴዎንም የሶኮትን ሰዎች ከእኔ ጋር

ለዘመቱ ሰዎች ተርበዋልና ስንቅ ስጧቸው ብሎ አዘዛቸው ፣ እኔ ግን የምድያምን ነገሥታት ዜብ ሔልንና ስልማናን ተከትዬ እሔ ዳለሁ አላቸው ፤

፮፡ ወይቤልዎ መላእክተ ሱኮት ቦኑ እዴሆሙ ለዜብሔል ወስልማና ይእዜ ውስተ እዴከ ከመ ንሀብሙ እክለ ለሠራዊትከ ፣

የሱኮት አለቆችም ዛሬ ለሠራዊ ትህ ስንቅ እንሰጥ ዘንድ የጌቶ ቻችን የዜብሔልና የስልማና እጅ በእጅህ ተይዟልን ፤ አን ድም በውኑ የዜብሔልና የስል ማና እጅ በእጅህ ተይዟልና ዛሬ ለሠራዊትህ ስንቅ እንሰጥ ዘንድ ይገባናል አሉት ፤

፯፡ ወይቤሎሙ ጌዴዎን አኮ ከመዝ እምከመ አግብአሙ እግዚአብሔር ለዜብሔል ወለስልማና ውስተ እዴየ እሰቅል ሥጋክሙ ውስተ ዓቀባት ዘገ ዳም ወውስተ ክልኤ አርቆሜን ፣

ጌዴዎንም እንዲህ እንደዘበታ ችሁብኝ የምትቀሩ አይደለም፣ እግዚአብሔር ዜብሔልንና ስል ማናን በእጄ የጣላቸው እንደ ሆነ የእናንተንም ሥጋችሁን በምድረ በዳ ባለ ተራራ ላይ በሁለት መንታ ባላ እሰቅላለሁ አላቸው ፤

፰፡ ወዐርገ እምህየ ውስተ ፋኑሔል ወይቤሎሙ ከመዝ ወይቤልዎ ሰብአ ፋኑሔል በከመ ይቤልዎ ሰብአ ሱኮት ፣

ይህንም ተናግሮ ከሱኮት ፋኑ ሔል ወደሚባል አገር ወጥቶ በፋኑሔል የሚኖሩትን ሰዎች ከእኔ ጋር ላሉት ሰዎች ስንቅ ስጧቸው አላቸው፣ እነሱም የሱ ኮት ሰዎች እንዳሉት መለሱ ለት ፤

፱፡ ወይቤሎሙ ለሰብአ ፋኑሔል ሶበ ገባእኩ በዳኅን እነሥቶ ለዝንቱ ማኅፈድ ፣

ጌዴዎንም የፋኑሔልን ሰዎች በደኅና ከመለሰኝ ይህን ግንብ አፈርሰዋለሁ አላቸው ፤

፲፡ ወዜብሔልሰ ወስልማና ውስተ ቀርቀር ወትዕይንቶሙኒ ምስሌሆሙ ወየአክሉ እልፈ ወሃምሳ ምእተ ኵሎሙ እለ ተርፉ እምኵሉ ተዓ ይኒሆሙ ለደቂቀ ጽባሕ ፣

ዜብሔልና ስልማና ግን ከሠራ ዊቶቻቸው ጋር ከዋሻ (ከገዎቻ) ውስጥ ነበሩ ፣ ከሰብአ ምድያም ሠራዊትም ከሞት የቀሩት እልፍ ከአምስት ሽህ (አሥራ አምስት ሽህ) ያህሉ ነበር ፤

ወእለሰ ወድቁ ፲፼ወ፳፻ ብእሲ እለ ይፀውሩ ኵናተ ፣

የሞቱት ግን ለጦር የደረሱ (ጋሻ የሚመክቱ ጦር የሚወረውሩ) አሥር እልፍ ከሁለት ሺህ (መቶ ሁለት ሺህ) ናቸው ፤

፲፩፤ ወዐርገ ጌዴዎን ፍኖተ እለ ይነ
ብሩ ውስተ አዕፃዳት ጽባሐውያን እለ
መንገለ ናቤት ላዕለ ዛብሔል ወስል
ማና ወቀተለ ትዕይንቶሙ እንዘ ይት
አመኑ ፤

ጌዴዎንም በናቤት የሚኖሩ
የምሥራቅ ሰዎች ባሉበት ቦታ
በሚኖሩ ሰዎች መንገድ ዘምቶ
ተዘልለው ሳሉ (ጠላት ይመጣ
ብናል ብለው ሳይጠረጥሩ) አደጋ
ጥሎ ሠራዊቶቻቸውን አጠፋ ፤

፲፪፤ ወጐዩ ዜብሔል ወስልማና ወዴ
ገኖሙ ወተለዎሙ ወአኀዞሙ ለ፪ኤ
ሆሙ ነገሥተ ምድያም ለዜብሔል
ወስልማና ወለኵሉ ትዕይንቶሙ ቀጥ
ቀጦሙ ጌዴዎን ፤

ዜብሔልና ስልማናም የሠራዊቶ
ቻቸውን ጥፋት አይተው ሸሹ ፤
ጌዴዎንም ሁለቱን የምድያም
ነገሥታት ስልማናንና ዜብሔ
ልን ተከትሎ ያዛቸው ፤ ሠራዊ
ቶቻቸውንም ሁሉ አጠፋ ፤

፲፫፤ ወተመይጠ ጌዴዎን ወልደ ዮአስ
እምጸብእ እምዓቀበ አሩስ ፤

የዮአስ ልጅ ጌዴዎንም ከጦር
ነት ዜብሔልንና ስልማናን
ማርኮ ይዞ በአሩስ ወደአለ
አምባ ተመለሰ ፤

፲፬፤ ወአኀዘ ፩ደ ወልደ እምሰብአ
ሰኮት ወሐተቶ ወአጽሐፎሙ ለመላ
እክተ ሰኮት ወለሊቃናቲሃ ፸ ወ፯ቱ
ብእሲ ፤

በአሩስ አምባ ሠፍሮ ሳለም ባለ
ሚሎቹ ከሰኮት ሰዎች አንድ
ብላቴና ማርከው አመጡለት፤
የሰኮትን አለቆች ጠየቀው ሰባ
ሰባት አለቆች ሽማግሎችን እየ
ነገረው በመዝገብ አጻፋቸው
መላእክት የመንደር ፤ ሊቃናት
የሀገር ፤

፲፭፤ ወበጽሐ ኀበ መላእክተ ሰኮት
ወይቤሎሙ ነዮሙ ዜብሔል ወስል
ማና እለ ቦሙ ተዓየርክሙኒ ወትቤ
ሉኒ ቦኑ እዴሆሙ ለዜብሔል ወስ
ልማና ይእዜ ውስተ እዴከ ከመ
ነሀቦሙ እክለ ለእለ ርኅቡ ሰብእከ ፤

ወደ ሰኮት አለቆችም በደረሰ
ጊዜ ለተራቡ ሠራዊትህ እህል
(ስንቅ) እንሰጣቸው ዘንድ ስል
ማናና ዜብሔል በውኑ አሁን
በእጅህ ተይዘዋልን ብላችሁ
በነሱ የተገዳደራችሁብኝ ስል
ማናና ዜብሔል እነሆ እነዚህ
ናቸው አላቸው ፤

፲፮፤ ወነሥአሙ ለሰብአ ሰኮት ወለ
ሊቃውንቲሆሙ ወለመላእክቲሆሙ
ወሰቀሎሙ ውስተ ዓቀባተ ገዳም
ወውስተ በራቅሊም ወሰቀሎሙ ምስ
ሌሆሙ ለሰብአ ሰኮት ፤

የሰኮትንም ሰዎች ሽማግሎቹ
ንና አለቆቹን ይዞ ከከተማ ውጭ

በምድረ በዳ ካለ ተራራ አው
ጥቶ ሁለት ባላ ባለው እን
ጨት ሰቀላቸው፤ ሠራዊቶቻቸ
ውንም ከአለቆቻቸው ጋር ሰቀ
ላቸው ፡

፲፯፡ ወነሠቶ ለማኅፈደ አናምሔል
ወቀተሎሙ ለሰብአ ፋኑሔል ወለሀ
ገሮሙኒ ፤

የሱኮትን ሰዎች ካጠፋ በኋላም
የአናምሔልን ግንብ ንዶ አፈ
ረሰው ፤ በፋኑሔል የሚኖሩትን
ሰዎችም አጠፋቸው ፤ አገራቸ
ውንም አቃጠለባቸው ፡

፲፰፡ ወይቤሎሙ ለዜብሔል ወለስ
ልማና አይቴ ዕደው እለ ቀተልክ
ምዎሙ በታቦር ፤

የፋኑሔልን ሰዎች ካጠፋ በኋ
ላም ዜብሔልንና ስልማናን በታ
ቦር የገደላችኋቸው ሰዎች «መን
ይመስሉ» ያለበት ነው ፤ ማንን
ይመስላሉ ፡ አንድም እንዴት
ያሉ ናቸው አላቸው ፡

ወይቤልዎ ከማከ እሙንቱ ወኪያከ
ይመስሉ እሙንቱ ወከመ ርእየተ
ገጸ ደቂቀ ነገሥት ገጸሙ ፤

ማንን ይመስላሉ ቢላቸው አን
ተን ይመስላሉ ፤ እንዴት ያሉ
ናቸው ቢላቸውም እንዳንተ ያሉ
ናቸው ፤ መልካቸውም የነገሥ
ታትን ልጆች መልክ ይመስላል
አሉት ፡

፲፱፡ ወይቤሎሙ ጌዴዎን አኃውየ
እሙንቱ ደቂቀ እምየ ወመሐለ
ሎሙ ወይቤሎሙ ሕያው እግዚአ
ብሔር ሶበ አሕየውክምዎሙ እም
ኢቀተልኩክሙ ፤

ጌዴዎንም አለ ፤ እነሱማ የናቴ
ልጆች ወንድሞች ናቸው ፤ እነ
ሱን ባትገድሏቸው ሕያው እግ
ዚአብሔርን ባልገደልኋችሁም
ነበር ብሎ ማለ ፡

፳፡ ወይቤሎ ለዮቶር በኵሩ ተንሥእ
ቅትሎሙ ወኢመልሐ መጥባሕቶ
ውእቱ ሕፃን እስመ ንኡስ ውእቱ
ወፈርሀ ፤

የበኵር ልጁ ዮቶርንም ጠርቶ
በጠላትነት ተነሥተህ ዜብ
ሔልንና ስልማናን ግደላቸው
አለው ፤ ዮቶርም ሕፃን ነበርና
ሰይፉን መዞ መግደልን ፈራ ፡

፳፩፡ ወይቤልዎ ዜብሔል ወስልማና
ተንሥእ አንተ ወተራከበነ እስመ
ከመ ብእሲ ውእቱ ኃይልከ ፤

ዜብሔልና ስልማናም «ተንሥእ
ወቅትሎሙ» ያለውን ሰምተው
ሕፃን ከሚጫወትበት የሕፃን
መጫወቻ ሆኑ ከምንባል ኃይ
ልህ እንደአርበኛ ያለ ነውና
አንተ ተነሥተህ በጠላትነት ተገ
ናኘን ፤ ግደለን አሉት ፡

ወተንሥአ ጌዴዎን ወቀተሎሙ ለዜ
ብሔል ወለስልማና ወነሥአ ባዝግ

ናተ ዘውስተ ክሣዳተ አግማላቲ ሆሙ ፤

ጌዴዎንም ሞታቸውን በራሳቸው ካስፈረደ በኋላ በጠላትነት ተነስቶ ዜብሔልንና ስልማናን ገደላቸው ፤ በየግመሎቻቸው አንገት የነበረ ዝርግፍ ወርቃቸውንም ወሰደው ፤

፳፪፤ ወይቤልዎ ሰብአ እስራኤል ለጌዴዎን ተመልአክ ለነ አንተ ወደቂቅከ እስመ አድኃንከነ እምእዴሆሙ ለምድያም ፤

ከዚህ በኋላ የእስራኤል ሰዎች ተሰብስበው ሒደው ጌዴዎንን ከምድያም ሰዎች እጅ አድነኸናልና አንተ ከልጆችህ ጋር ገዥ አለቃ ሁነን (አለቃ ሁነህ ግዛን) አሉት ፤

፳፫፤ ወይቤሎሙ ጌዴዎን ኢይት መለአክ አንሰ ለክሙ ወወልድየኒ ኢይትመለአክ ለክሙ እግዚአብሔር ይትመለአክ ለክሙ ፤

ጌዴዎንም እግዚአብሔር ገዥ ይሁናችሁ እንጂ እኔስ ገዥ አልሆናችሁም ፤ ልጄም ገዥ አይሆናችሁም አላቸው ፤

፳፬፤ ወይቤሎሙ ጌዴዎን እስእል እምኔክሙ ስእለተ ወሀቡኒ ብእሲ ብእሲ አዕኑገ ዘወርቅ ዘሰለበ እስመ ብዙኀ አዕኑግ በሙ እስመ እስማኤላውያን እሙንቱ ፤

ጌዴዎንም ከእናንተ ልመናን እለምናለሁ፤ አንዱም አንዱም የዘረፈውን የወርቅ ጉትቻ ስጡኝ አላቸው፤ የምድያም ሰዎች የእስማኤል ወገኖች ስለሆኑ ብዙ የወርቅ ጉትቻ ነበራቸውና ፤

፳፭፤ ወይቤሎሙ ውሂበ ንሁብ ወሰፍሐ ልብሶ ወገደፈ ብእሲ ብእሲ አዕኑገ ዘሰለቡ ፤

እነሱም እሺ እንሰጥሃለን አሉት፤ ጌዴዎንም የዋለ ያደረ እንደሆነ ሰይጣን ፍቅረ ንዋይ ያሳድርባቸዋል ብሎ ሸማውን ዘርግቶ ከዚህ ላይ ጣሉልኝ አላቸው ፤ አንዱም አንዱም የዘረፈውን የወርቅ ጉትቻ በልብሱ ላይ ጣሉለት ፤

፳፮፤ ወኮነ ድልወተ ወርቀ አዕኑጊሁ ዘሰአሎሙ ፲ወ፱፻ተ በሰቅለ ወርቀ ፤

የለመናቸው የወርቁ ጉትቻ ሚዛኑ በተለየ አዋቂ (ሚዛን) ሺህ ዘጠኝ መቶ ወቄት ሆነ ፤

እንበለ አውፃባት ወባዘግናት ወኤፎት ወመዋጥሀ ዘሜላት ዘላዕለ ነገሥተ ምድያም ወእንበለ ሐብላተ ወርቅ ዘውስተ ክሣዳተ አግማሊሆሙ ፤

ከወርቁ ቀለበትና ከወርቁ ማርዳ በቀር የምድያም ነገሥታት ነጭ ሐር ቀሚሳቸውን ከሚያፍኑበት ከወርቁ አንባርና ከውግሮ ስልሱ በቀር በየግመሎቻቸው አንገት ካለው ከወርቁ ገመድም በቀር ፤

እንድም ይህ ሁሉ ሳይቀር ሺህ ዘጠኝ መቶ ወቄት ሆን ፤

፳፯፤ ወገብረ ሎቱ ጌዴዎን ምስለ ወአቀሞ ውስተ ሀገሩ ውስተ ኤፍራታ ፤

ጌዴዎንም ይህንን ሁሉ ሰብስቦ የወርቅ ምስል አሠርቶ ለዝክረ ነገር ኤፍራታ በምትባል ሀገሩ አቆመው ፤ አንድም ለመጫወቻ ሊሆን የወርቅ ምስል አሠራ ፤ የሀገራችን ባለጸጎች የወርቅ ቡችላ እንዲያሰበጁ (እንዲያሠሩ) ፤

ወዘመዉ ቦቱ ኵሉ እስራኤል ወተለውዎ በህየ ወኮኖ ጌጋየ ለጌዴዎን ወለቤቱ ፤

እስራኤልም ሁሉ በሱ ሳቱ ማለት በደሉ፣ እሱንም አመለኩት፣ ይህም በጌዴዎንና በወገኖቹ ዕዳ በደል ሆነባቸው ፤

፳፰፤ ወተትሕቱ ምድያም በቅድሜሆሙ ለእስራኤል ወኢደገሙ እንከ አልዕሎ ርእሶሙ ወአዕረፈት ምድር ፵ዓመተ በመዋዕለ ጌዴዎን ፤

የምድያም ሰዎችም በጌዴዎን ዘመን ለእስራኤል በእጃቸው ጭብጥ በእግራቸው እርግጥ ብለው ተገዙ ፤ ዳግመኛ ራሳቸውን ከፍ ከፍ አላደረጉም፣ በጌዴዎን ዘመንም አገሪቱ አርባ ዘመን ለአሕዛብ ከመገዛት አረፈች ፤

፳፱፤ ወሖረ ሮብአም ወልደ ዮአስ ወነበረ ውስተ ቤቱ ፤

የዮአስ ልጅ ሮብአም (ጌዴዎን) ወደ ሀገሩ ተመልሶ በቤቱ ተቀመጠ ፤

ጉባዔ

፴፤ ወቦ ለጌዴዎን ፸ደቂቅ እለ ወፅኡ እምሐቌሁ እስመ ብዙኃት አንስትያሁ ፤

ሚስቶቹ ብዙዎች ነበሩ እና ለጌዴዎን ከአብራኩ የተከፈሉ ሰባ ልጆች ነበሩት ፤

፴፩፤ ወዕቅብቱ ዘውስተ ሰቂማስ ወለደት ሎቱ ወልደ ወሰመየ ስሞ አቤሜሌክ ፤

በሰቂማስ የምትኖር ዕቁባቱም ወንድ ልጅ ወለደችለት፣ ስሙንም አቤሜሌክ አለው ፤ እሷ ነገር ያላት ናትና ለይቶ አነሣት ፤ ልጁንም ኋላ በደገኛው እስኪያመጣው ድረስ እንደ አርእስት አነሣው ፤

፴፪፤ ወሞተ ጌዴዎን ወልደ ዮአስ በሀገረ ሲናት ወተቀብረ ውስተ መቃብረ አቡሁ ዮአስ በኤፍራታ ወአብያዜር ፤

የዮአስ ልጅ ጌዴዎንም ሲናት በምትባል አገር ሙቶ አባቱ ዮአስ እና ወንድሙ አብያዜር

በተቀበሩበት በኤፍራታ ተቀበረ አብያዜር ከእሱ አስቀድሞ ከእሱ በኋላም ቢሉ ሙቶ በዚያ ተቀብሯልና ።

፴፫፤ ወእምዝ ሶበ ሞተ ጌዴዎን ተመይጡ ደቂቀ እስራኤል ወተለውዎ ለበዓሊም ወተካየዱ ምስሌሁ ለበዓሊም ከመ ይኩኖሙ አምላከሙ ።

ጌዴዎን ከሞተ በኋላ የእስራኤል ልጆች ከሃይማኖት ወደ ክሕደት፣ ከጽድቅ ወደ ኃጢአት ተመልሰው በዓሊም የሚባል የሰው ምስል ጣዖት አመለኩ ። ፈጣሪያቸውም ይሆን ዘንድ ከጣዖቱ ጋር ተማማሉ ።

፴፬፤ ወኢተዘከርዎ ደቂቀ እስራኤል ለእግዚአብሔር አምላኮሙ ዘአድኅኖሙ እምእደ ኵሉ ፀሮሙ እለ ዓውዶሙ ።

የእስራኤል ልጆችም በዙሪያቸው ካሉ ጠላቶቻቸው እጅ ያዳናቸው እግዚአብሔርን ይፈርድብናል ብለው ። በሕግ በአምልኮት አላሰቡትም ።

፴፭፤ ወኢገብሩ ምሕረተ ምስለ ቤተ ሮብአም ዘውእቱ ጌዴዎን በኵሉ ሠናይት እንተ ገብረ ምስለ እስራኤል ።

ለእስራኤል ባደረገላቸው በጎ ሥራ ሁሉ ይኸውም ሮብዓም የተባለ ጌዴዎን ነው ። ከሮብአም ወገኖች ጋር ይቅርታ (ወረታን) አላደረጉም ነገሩን ኋላ በደግ እስኪያመጣው ድረስ እንደ አርእስት ተናገረው ::

ምዕራፍ ፱

፩፤ ወሖረ አቤሜሌክ ወልደ ሮብአም ውስተ ሰቂማ ኀበ አኃወ እሙ ወተናገሮሙ ለኵሎሙ አዝማደ ቤተ እሙ ።

የሮብአም ልጅ አቤሜሌክም በሰቂማ ወደ አሉ ወደ እናቱ ወንድሞች ሒዶ ። አንድም የእናቱ ወንድሞች ወደአሉበት ወደ ሰቂማ ሒዶ የናቱን ወገኖች ዘመዶቹን ሁሉ አባበላቸው (ተናገራቸው) ።

፪፤ ወይቤሎሙ ተናገርዎሙ ሊተ ለሰብአ ሰቂማ ወበልዎሙ ምንት ይኄይሰክሙ ሰብዓኑ ብእሲ ይኩንኑ ክሙ ኵሎሙ ደቂቀ ሮብአም አው ፩ዱ ብእሲ ይኩንንክሙ ወተዘከሩ ከመ ሥጋክሙ ወዓፅምክሙ አነ ።

ምን ይሻላችኋል ? የሮብአም ሰባው ልጆቹ ሁሉ ይገዟችሁ ዘንድ ነው ? ወይስ አንድ ሰው ይገዛችሁ ዘንድ ይሻላል? በዚያውም ላይ እኔ የሥጋችሁ ቁራጭ ፣ የአጥንታችሁ ፍላጭ እንደሆንሁ አስቡ ብላችሁ ለሰቂማ ሰዎች ንገሩልኝ (አባብሉልኝ) አላቸው ።

፫፤ ወተናገሩ ሎቱ አኃወ እሙ ምስለ
ኵሉ ሰብአ ሰቂማ ኵሎ ዘንተ ነገረ
ወሚጥዎ ለልቦሙ ኀበ አቤሜሌክ
ወይቤሉ እኁነ ውእቱ ፤

የናቱም ወንድሞች የነገራቸውን
ነገር ሁሉ ከሰቂማ ሰዎች ጋር
ሁሉ ተነጋገሩለት ፤ አንድም
ይህን ነገር ነግረው የሰቂማን
ሰዎች ሁሉ አባበሉለት ፤ ባዕድ
ከሚገዛን እሱ ወንድማችን ነውና
እሱ ይግዛን ብለው ፤ የሰቂማን
ሰዎች ልቡና ወደ አቤሜሌክ
ጨልጠው ገርኝተው መለሱ
ለት ፤

፬፤ ወወሀብዎ ሰብዓ ብሩረ እምቤተ
በዓል ወተዐሰበ ቦን አቤሜሌክ ዕደወ
ሐቃልያነ ወመደንግፃነ ወሖሩ ወተ
ለውዎ ፤

ምክሩን ከጨረሱ በኋላ የመ
ሣሪያ መግዣ ይሁንህ ብለው
ለጣዖቱ ከገባው መባ ሰባ ብር
ሰጡት ፤ አቤሜሌክም ተቀብሎ
መልካቸው የሚያስደነግጥ ቁመ
ታቸው የሚያስፈራ አርበኞችን
ተወዳጀበት እነሱም ተከትለ
ውት ሔዱ ፤

፭፤ ወቦአ ውስተ ቤተ አቡሁ ኤፍ
ራታ ወቀተሎሙ ለአኃዊሁ ለደቂቀ
ሮብአም ፸ ብእሲ በላዕለ አሐቲ
እብን ወተርፈ ኢዮአታም ወልደ
ሮብአም ዘይንእስ እስመ ተኀብአ ፤

በኤፍራታ ካለ ከአባቱ ቤት
ገብቶ ወንድሞቹን ሰባውን የሮ
ብአም ልጆች በአንዲት ዕለት
ደንጊያ ላይ እያስጣለ ገደላ
ቸው ፤ የሮብአም ታናሽ ልጁ
ኢዮአታም ግን ተሠውሮ ነበ
ርና ከሞት ተረፈ ፤

፮፤ ወተጋብኡ ኵሎሙ ሰብአ ሰቂማ
ወኵሉ ቤተ መሐሎን ወሖሩ ወአ
ንገሥዎ ሎሙ ለአቤሜሌክ ንጉሠ
በኀበ ዕፀ በላኖን እንተ ውስተ ሰቂማ ፤

በሰቂማ ያሉ ሰዎችና የመሐ
ሎን ወገኖች ሁሉ ተሰብስበው
ሒደው በሰቂማ ውስጥ ባለ
በወይራ ወይም በግራር እን
ጨት አጠገብ አቤሜሌክን
ንጉሥ አድርገው አነገሡት ፤
«ሎሙ» የሚረባን የሚጠቅ
መን ስለመሰላቸው ራሳቸውን
ሊጎዱ ፤

፯፤ ወዜነውዎ ለኢዮአታም ወሖረ
ወቆመ ውስተ ርእሰ ደብረ ገሪዛን
ወጸርሐ ወበከየ ወይቤሎሙ ስምዑኒ
ሰብአ ሰቂማ ወይስማዕክሙ እግዚ
አብሔር ፤

የሰቂማ ሰዎች አቤሜሌክን አነ
ገሡት ብለው ለኢዮአታም
ነገሩት ፤ እሱም ሒዶ በገሪዛን
ተራራ እራስ ላይ ቁሞ የሰቂማ
ሰዎች እግዚአብሔር ይስማች
ሁና ስሙኝ ብሎ ጮኾ አለ
ቀሰ ፤ አንድም አልቅሶ ነገራ
ቸው ፤

፰፤ ወሖሩ ዕፀው ያንግሡ ሎሙ ንጉሠ ወይቤልዋ ለዕፀ ዘይት ንዒ ንግሢ ለነ ፤

ነገሩን በምሳሌ ይነግራቸዋል፤ ዕንጮቶች ንጉሥ ያነግሡ ዘንድ ተሰብስበው ሒደው የዘይትን እንጨት ነይ ንገሽልን አሏት ፤

፱፤ ወትቤሎሙ ዕፀ ዘይት እኅድግኑ ቅብዕየ ዘሰብሐ እግዚአብሔር በላዕሌየ ወዕጓለ እመሕያው ወእሑር እንግሥ ላዕለ ዕፀው ፤

ዕፀ ዘይትም ለሰው ቅባት ለቤተ እግዚአብሔር መብራት አድርጎ እግዚአብሔር ያከበረው ቅባቴን (ቅባትነቴን) ትቼ ለእንጨቶች እነግሥ ዘንድ ልሒድን አልነግሥም አለቻቸው ፤

፲፤ ወይቤልዋ ለበለስ ንዒ ንግሢ ለነ ፤

በለስንም ነይ ንገሽልን አሏት ፤

፲፩፤ ወትቤሎሙ በለስ እኅድግኑ ምጥቀትየ ወፍሬየ ቡሩከ ወእሑር እንግሥ ለዕፀው ፤

በለስም ርዝመቴንና እግዚአብሔር ያከበረው ፍሬዬን ትቼ ለእንጨቶች እነግሥ ዘንድ ልሒድን አልነግሥም አለቻቸው ፤

፲፪፤ ወይቤልዎ ኵሉ ዕፀው ለወይን ነዓ ንግሥ ለነ ፤

ወይንንም እንጨቶች ሁሉ ተሰብስበው ሒደው ና ንገሥልን አሉት ፤

፲፫፤ ወይቤሎሙ ወይን እኅድግኑ ወይንየ ወትፍሥሕትየ ዘኀበ እግዚአብሔር ወዘኀበ እጓለ እመሕያው ወእሑር እንግሥ ለዕፀው ፤

ወይንም ለእግዚአብሔር መሥዋዕት ለሰው ትፍሥሕት መሆኔን ትቼ ለእንጨቶች እነግሥ ዘንድ ልሒድን አልነግሥም አላቸው ፤

፲፬፤ ወይቤልዋ ዕፀው ለራምኖን ንዒ አንቲ ንግሢ ለነ ፤

ዕንጨቶች አስታን (ዶግን) ነይ አንቺ ንገሽልን አሏት ፤

፲፭፤ ወትቤሎሙ ዕፀ ራምኖን ለዕፀው እመ በአማን ታነግሡኒ በጽድቅ ንዑ ታጽልሉ ታሕተ ጽላሎትየ እመ ኢወዕአት እሳት እምነ ራምኖን ወትበልዖ ለአርዘ ሊባኖስ ፤

«እመቦ አማን ታነግሡኒ ጽድቀ» ሲል ነው ፤ ደግሞ ዕፀውን በእውነት በላያችሁ የምታነግሡኝስ ከሆነ ከጥላዬ በታች ታርፉ ዘንድ ኑ ፤ ከዶግ (ከአስታ) የወጣች እሳት ዋንዛን ባትበላ ታያላችሁ አለቻቸው ፤ (ሐተታ) ወንድሙ የማይገባ ነገር ቢያደርግ እሱም የማይሆን ነገር ተናገረ፤ ይህም ልማድ ነው፤ ዮአስ «አቃኒ ዘውስተ ሊባኖስ ለአከ ኀበ ዕፀወ ቄድሮስ እንዘ ይብል ሀቦ ወለተከ ለወልድየ ትኩኖ ብእሲተ ወመጽኡ አራዊተ ገዳም

ወኪድዎ ለአቃኒ እንዳለ» መጽ
ሐፈ ነገ. ካልዕ ፲፬ ቊ.፱ ፤

ሱቱኤል ዕዝራም «ወሖሩ ያም
ወዕፀወ ገዳም ወተማከሩ ምክረ
ወይቤሉ ንዑ ንሑር ወንጽብእ
ለዖም» እንዳለ ም. ፬ ቊ.፲፫ ፤
ይህም ምሳሌ ነው፣ ዕፀው የእስ
ራኤል ፣ ዘይት በለስ ወይን
አንድ ወገን ፣ የጌዴዎንና የል
ጆቹ፣ ዕፀው ተሰብስበው ሒደው
ንገሡልን አሏቸው ማለት እስራ
ኤል ተሰብስበው ሒደው ጌዴ
ዎንን «ተመልአክ ለነ አንተ
ወደቂቅከ እምድኅሬከ» ብለው
ታል ፣ ዘይት በለስ ወይን አን
ነግሥም አሏቸው ማለት ጌዴ
ዎን አንሰ ኢይትመለአክ ወወ
ልድየኒ ኢይትመለአክ ለክሙ
ብሏቸዋል ፤ ዶግ (አስታ) የአቤ
ሜሌክ ፣ ንገሽልን አሏት ማለት
እስራኤልም ከዕቅብቱ የተወ
ለደ አቤሜሌክን ንገሥልን ብለ
ውታል ፣ ዶግም (አስታ) በእ
ውነት ታነግሣችሁኝስ ኑ ከጥ
ላየ በታች ዕረፉ አለቻቸው
ማለት ፣ አቤሜሌክም ካነገሣች
ሁኝስ በሥልጣኔ ተጠበቁ ብሏ
ቸዋል ፣ ከዶግ የወጣ እሳት
ዋንዛን ዘግባን ባይበላ ታዩ
ማለት ፣ ከሰቂማ የወጣ ጦር
ሰብአ ሰቂማን ባያጠፋ ታዩ
ሲል ነው ፤

፲፮፤ ወይእዜኒ እመ በአማን በጽድቅ
ገበርክሙ ወአንገሥክምዎ ለአቤሜ
ሌክ ፣

አሁንም ይህን ነገር በእውነት
ካደረጋችሁት አቤሜሌክን ካነገ
ሣችሁት «ቡሩካን ኩኑ» ያለበት
ነው ፣ የተባረካችሁ ሁኑ የመር
ገም ምርቃን ነው ፤

ወበከመ ገበርክሙ ምስለ ሮብአም
ወምስለ ቤቱ ወእመ በከመ ዕሤተ
እዴሁ ገበርክሙ ሎቱ ፣

ለሮብአምና ለወገኖቹ እንዳደረ
ጋችሁ ለአቤሜሌክ አደረጋችሁ
ማለት ፣ አቤሜሌክን ካነገሣች
ሁት ለበጎ አድራጊው ለሮብአ
ምም እንደእጁ ስጦታ ከመለ
ሳችሁለት የተባረካችሁ ሁኑ ፤

፲፯፤ በከመ ተቃተለ አቡየ ለክሙ
ወገደፈ ነፍሶ በቅድሜክሙ ወአድ
ኅነክሙ እምእደ ምድያም ፣

አባቴ እንደተዋጋላችሁ በፊታ
ችሁም ራሱን ለሕማም ለሞት
አሳልፎ እንደ ሰጠላችሁ ከም
ድያም ሰዎች እጅም እንዳዳና
ችሁ በጎ ብድራት ከመለሳችሁ
ለት ቡሩካን ሁኑ ፤

፲፰፤ ወአንትሙሰ ተንሣእክሙ ላዕለ
ቤተ አቡየ ወቀተልክሙ ደቂቆ ፸
ብእሴ በላዕለ እሐቲ እብን ወአን
ገሥክምዎ ለአቤሜሌክ ወልደ ዕቅ

ብቱ ላዕለ ሰብአ ሰቂሞን እስመ እኁክሙ ውእቱ ፤

እንዲህ የምትል ምን አደረግን ትሉኝ እንደሆነ ፤ እናንተ ግን በአባቴ ወገኖች ላይ በጠላትነት ተነሥታችሁ ሰባውን ልጆቹን በአንዲት ዕለት ደንጊያ ላይ እየ ጣላችሁ ገደላችሁ፣ ከዚህም ጋር ወንድማችሁ ስለሆነ ከዕቅብቱ የተወለደ አቤሜሌክን በሰቂሞን ሰዎች ላይ አነገሣችሁት ፤

፲፱፤ ወእመሰ በጽድቅ ወበርትዕ ገበ ርክሙ ምስለ ሮብአም ወቤቱ ፀዛቲ ዕለት ቡሩካኑ ኩኑ አንትሙ ፍቀፈ ሥሑ በአቤሜሌክ ውእቱኒ ይትፈ ሣሕ ብክሙ ፤

ቡሩካን ኩኑ ሲል ነው ከላይ እንዳለ በዚህ ይታወቃል በዚች ቀን ለሮብአምና ለወገኖቹ በእ ውነትና በሚገባ ነገር ወረታን ካደረጋችሁ እናንተ የተባረካችሁ ሁኑ፣ በአቤሜሌክም መንግሥ ደስ ይበላችሁ፣ እሱም በእናንተ መገዛት ደስ ይበለው ፤

፳፤ ወእመ አኮሰ ትፃእ እሳት እም አቤሜሌክ ወትብልዖሙ ለሰብአ ሰቂ ሞን ወለቤተ መሐሎን ወትፃእ እሳት እምሰብአ ሰቂሞን ወእምቤተ መሐ ሎን ወትብልአ ለአቤሜሌክ ፤

እንዲህስ ባይሆን ማለት በሚ ገባ ካልሆነ ግን ከአቤሜሌክ እሳት ወጥታ የሰቂሞንንና የመ ሐሎንን ወገኖች ትብላቸው ፤ ከሰቂሞንና ከመሐሎን ወገኖ ችም እሳት ወጥታ አቤሜሌክን ትብላው ማለት ከአቤሜሌክ የወጣች ጦር ሰብአ ሰቂሞንን ፤ ከሰብአ ሰቂሞንም የወጣች ጦር አቤሜሌክን ታጥፋው አላቸው ፤

፳፩፤ ወጐየ ኢዮአታም ወሮፀ ውስተ ፍኖት ወአምሰጠ ውስተ ራራ (አራ ራት) ወነበረ ህየ እምገጸ አቤሜሌክ እኁሁ ፤

ኢዮአታምም ይህን ከተናገረ በኋላ ሸሸቱ አራራት ከሚባል ተራራ ገብቶ አመለጠ ወንድሙ አቤሜሌክንም ከመፍራት የተ ነሣ በዚያ ኖረ ፤

፳፪፤ ወተመልአከ አቤሜሌክ ለቤተ እስራኤል ፫ዓመተ ፤

አቤሜሌክም ለእስራኤል ወገ ኖች ሦስት ዓመት ገዥ ሆነ (ነገሠ) ፤

፳፫፤ ወፈነወ እግዚአብሔር ጋኔነ እኩየ ማእከለ አቤሜሌክ ወእማእ ከለ ሰብአ ሰቂሞን ወክሕድዎ ሰብአ ሰቂሞን ለቤተ አቤሜሌክ ፤

እግዚአብሔርም በሰቂሞን ሰዎ ችና በአቤሜልክ መካከል የሚ ያጣላ ጋኔን አዘዘ የሰቂሞን ሰዎ ችም አቤሜሌክን ከዱት (ተጣ ሉት) ፤

፳፬፤ ከመ ይግባእ ኃጢአት ዘሰብአ ደቂቀ ሮብአም ወደሞሙ ወይትፌደዮ ለአቤሜሌክ እኁሆሙ ዘቀተሎሙ ወላዕለ ሰብአ ሰቂሞን እለ አጽንዕዋ ለእዴሁ ከመ ይቅትሎሙ ለአኃዊሁ ፤

ከሮብአም የተወለዱ የሰባውን ልጆች ደም ባፈሰሰ በአቤሜሌክ ዕዳ ይሆንበት ዘንድ ወንድሞቹን እንዲገድል ቃሉን ለመምከር እጁን ለመወርወር ባጸኑ በሰቂሞን ሰዎችና ወንድሞቹን በገደለ በአቤሜሌክ ላይ ፍዳን ያመጣ ዘንድ ፈነወ ጋኔነ ላለው ፤

፳፭፤ ወአንበሩ ሎቱ ሰብአ ሰቂሞን ማዕገተ ውስተ አርእስተ አድባር ወየሐይዱ ኵሎ ዘየኀልፍ ፍኖተ እንተ ላዕሌሆሙ ወዜነውዎ ለአቤሜሌክ ፤

የሰቂሞን ሰዎችም አቤሜሌክን የሚይዝ ከባቢ ጦር በአምባ ላይ አኖሩ፤ እነዚህም ከአምባው ላይ ተቀምጠው ወደእነሱ የሚያልፈውን ሁሉ ይቀሙ ነበር ፤ የተቀሙትም ሰዎች ይህን ነገር ለአቤሜሌክ ነገሩት (አቤቱታ አቀረቡለት) ፤

፳፮፤ ወመጽአ ጋድ ወልደ አቤድ ወአኃዊሁ ውስተ ሰቂማ ወኀብሩ ምስሌሆሙ ሰብአ ሰቂማ ፤

የአቤድ ልጅ ጋድም ይህን ሰምቶ ምክር ለማጽናናት ወንድሞቹን አስከትሎ ወደ ሰቂማ መጣ ፤ የሰቂማ ሰዎችም ከሱ ጋር በምክር አንድ ሆኑ ፤

፳፯፤ ወወፅኡ ኃቅለ ወቀሰሙ አዕፃዳተ ወይኖሙ ወአኪዱ ወገብሩ በዓለ ወቦኡ ቤተ አምላኮሙ ወበልዑ ወሰትዩ ወረገምዎ ለአቤሜሌክ ፤

ወደ ምድረ በዳ ወጥተው የወይናቸውን ፤ አዝመራ ለቅመው አበራዩት ወይኑን አዘጋጅተው በዓል አደረጉ፤ ከጣዖታቸው ቤት ገብተውም በልተው ጠጥተው አቤሜሌክን ይረግሙት ጀመር ፤ (ሐተታ) አምላኮሙ ማለቱ ፈጥሮአቸው አይደለም፤ ሰርቀው ስላመለኩት ነው እንጂ ፤

፳፰፤ ወይቤ ጋድ ወልደ አቤድ መኑ ውእቱ አቤሜሌክ ፤ ወመኑ ውእቱ አቤሜሌክ ወልደ ሴኬም ከመ ንትቀነይ ሎቱ ፤

«መኑ እና መኑ» አንድ ወገን ፤ የአቤድ ልጅ ጋድ እንገዛለት ዘንድ አቤሜሌክ ማነው? ብሎ ቢጠይቅ «ይቤልዎ» ያለበት ነው ፤ የሴኬም ልጅ አቤሜሌክ ነዋ አሉት ፤ አንድም የካሸ መላሽ ሁኖ እንገዛለት ዘንድ አቤሜሌክ ማነው ? የሴኬም ልጅ አቤሜሌክ ማነው ? የሴኬም ልጅ አቤሜሌክ አይደለ ምን አለ የንቀት አነጋገር ፤

አኮኑ ውእቱ ወልደ ሮብአም ወዜቡል ዓቃቢሁ ወገብሩ ወሰብአ ኤሞር አቡሁ ለሴኬም ወለምንት ሎቱ ንትቀነይ ንሕነ ፣

የዚያ የስንዴ ወቂ የሮብአም ልጅ አይደለምን ራስ ጠባቂው ባለሚሉስ ዜቡል አይደለምን ፣ ረዳቶቹስ የሴኬም አባት የኤሞር ወገኖች አይደሉምን እኛ ለሱ ለምን እንገዛለን ? አለ ፡፡

፳፱፣ ወመኑ እምአግብአ ለዝንቱ ሕዝብ ውስተ እዴየ ወአፍልሶ ለአቤሜሌክ ወእበሎ ለአቤሜሌክ አብዝኅ ኃይለከ ወፃእ ፣

አቤሜሌክን አጠፋው ዘንድ ፣ አንድም ከሀገሩ አስወጥቼ እሰደው ዘንድ ሠራዊትህንም አስከትለህ ውጣ እለው ዘንድ ፡ አንድም በአጭር ታጥቀህ ዘገር ነቅንቀህ ውጣ እለው ዘንድ የእስራኤልን ሕዝብ (ወገን) ወደ እኔ ማን በመለሰልኝ ይሆን ፡፡ አንድም የእስራኤልን ወገን በእጄ ማን በጣለልኝ ነበር ፡፡

፴፣ ወሰምዐ ዜቡል መልአከ ሀገር ዘይቤ ጋድ ወልደ አቤድ ወተምዐ መዓተ ፣

የሀገር አለቃ የሆነ ዜቡልም የአቤድ ልጅ ጋድ የተናገረውን ሰምቶ አጥብቆ ተቆጣ ፡፡

፴፩፣ ወፈነወ መላእክተ ኀበ አቤሜሌክ ምስለ አምኃ እንዘ ይብል ናሁ ጋድ ወልደ አቤድ ወአኃዊሁ መጽኡ ውስተ ሰቂማ ወናሁ ይትቃተልዋ ለሀገር በእንቲአከ ፣

ተቆጥቶም አልቀረ የአቤድ ልጅ ጋድና ወንድሞቹ በአንተ ምክንያት ሀገሪቱን ሊያጠፏት ወደ ሰቂማ መጡ ብሎ ከእጅ መንሻ ጋር መልእክተኞቹን ወደ አቤሜሌክ ላከ ፡፡

፴፪፣ ወይእዜኒ ተንሥእ በሌሊት አንተ ወሕዝብ ዘምስሌከ ወእግት ውስተ ኃቅል ወበጽባሕ ጊዜ ይሠርቅ ፀሐይ ጊሥ ወሩዳ ለሀገር ፣

አሁንም አንተ ሠራዊትህን አስከትለህ በመንገድ ትተህ በዱር ፣ በብርሃን ትተህ በጨለማ ገሥግሠህ ክበበው ፣ ጥዋት ፀሐይ በወጣ ጊዜ ገሥግሰህ አገሪቱን (ከተማይቱን) ክበባት ብሎ ላከበት ፡፡

፴፫፣ ወመጽአ ውእቱ ወሕዝብ ዘምስሌሁ በሌሊት ወዐገትዋ ለሰቂማ ፬ቱ ሠራዊት ፣

አቤሜሌክም ሠራዊቱን (ወገኖቹን) አስከትሎ በሌሊት መጥቶ ሰቂማን በአራት አበጋዝ (አለቃ) ሠራዊት ከበቧት ፡፡

፴፬፣ ወሰበ ጸብሐ ወፅአ ጋድ ወልደ አቤድ ወቆመ ኀበ ኆኅተ አንቀጸ ሀገር ወተንሥአ አቤሜሌክ ወሕዝብ ዘምስሌሁ እምኀበ የዐግቱ ፣

በነጋም ጊዜ የዐቤድ ልጅ ጋድ ወጥቶ በከተማው በር ቆመ

አቤሜሌክም ተነሣ፣ ከሱ ጋር ያሉ ወገኖቹም ከከበቡት ቦታ ተነሡ ፤

፴፭፣ ወርእየ ጋድ ወልደ ዓቤድ ሕዝበ ወይቤሎ ለዜቡል ናሁ ሕዝብ ይወርድ እምርእሰ ደብር ወይቤሎ ዜቡል ጽላሎተ አድባር ትሬኢ አን ተሰ ከመ ሰብእ ፣

የአቤድ ልጅ ጋድም ሰዎቹን አይቶ ዜቡልን እነሆ ከተራራው ራስ ሠራዊት ሲወርድ አየሁ አለው በእውነቱ ፤ አንድም ያን ሲመለከት ሸሽቼ አመልጣለሁ መስሎት ዜቡልም አንተስ የተ ራራውን ጥላ እንደ ሰው መስ ሎህ ታያለህ እንጂ ሠራዊት አታይም አለው ፣ ሲያታልለው ነው ፤

፴፮፣ ወደገመ ዓዲ ጋድ ብሂሎቶ ወይቤሎ ናሁ ሕዝብ ይወርድ እም ነገለ ባሕር ኅበ ኅንብርተ ምድር ወ፩ዱ ሠርዌ ይመጽእ እምፍኖተ ዖም አንፃሮ ፣

ጋድም ዳግመኛ እነሆ ብዙ ሕዝብ በባሕሩ አንፃር ወደ ምድር መካከል ይወርዳል፣ የአ ንድ አለቃ ሠራዊትም ዛፍ ባለ በት ጎዳና አንፃር ሲመጣ አያለሁ ብሎ ለዜቡል ነገረው ፣ ጠሩ ወደ አንድ ወገን ግንበር ሲል (ገለል) ሲል ሾልኬ አመልጣ ለሁ መስሎት ፤

፴፯፣ ወይቤሎሙ ዜቡል አይቴ ውእቱ ይእዜ ዝክቱ አፉከ ዘትቤ መኑ ውእቱ አቤሜሌክ ከመ ንት ቀነይ ሎቱ አኮኑ ዝንቱ ውእቱ ሕዝብ ዘተዓየርከ ፃእኬ ይእዜ ወተ ቃተሎ ፣

ዜቡልም እንገዛለት ዘንድ አቤ ሜሌክ ማነው ? ብለህ የተናገ ርከው ነገር አሁን ወዴት አለ? የተገዳደርከው (የናቅኸው) ወገን ይህ አይደለምን አሁንም ይል ቁንስ ውጣና ግጠመው አለው ፤

፴፰፣ ወወፅአ ጋድ እምቅድሜሆሙ ለሰብአ ሰቂማ ወተቃተሎ ለአቤሜ ሌክ ፣

ጋድም ከሰቂማ ሰዎች ፊት ወጥቶ አቤሜሌክን ተዋጋው ፤ አንድም ከሰቂማ ሰዎች ፊት አመልጣለሁ ብሎ ሲሸሽ አቤ ሜሌክን ገጠመው ፤

፴፱፣ ወዴገኖ አቤሜሌክ ወጐየ እም ቅድመ ገጹ ወወድቁ ብዙኃን ወተ ቃተሉ እስከ አንቀጸ ሀገር ፣

አቤሜሌክም ተከተለው ፣ ከፊ ቱም ሸሽቶ አመለጠ፣ ከወገኖ ቹም እስከ ሀገራቸው በር ድረስ ተዋግተው ብዙ ሰዎች ወደቁ ፤

፵፣ ወነበረ አቤሜሌክ ውስተ አሪማ ወአውፅአሙ ዜቡል ለጋድ ወለአኃ ዊሁ ወከልአሙ ነቢረ ውስተ ሰቂማ፣

አቤሜሌክም አሪማ በምትባል አምባ ተቀመጠ፣ ዜቡልም ጋድ

ንና ወንድሞቹን ከሰቂማ አስወጥቶ መኖሪያ ከለከላቸው ፤

፵፩፡ ወእምዝ በሳኒታ ወፅአ ሕዝብ ውስተ ገዳም ወዜነውዎ ለአቤሜሌክ ፤

ከዚህ በኋላ በማግስቱ ሕዝቡ ወደምድረ በዳ ወጥተው ለአቤሜሌክ ነገሩት ፤

፵፪፡ ወነሥአ ሕዝቦ ወከፈሎሙ ኀበ ፫ቱ ሠራዊት ወዐገተ ቦሙ ወሶበ ይኔጽር ናሁ ሕዝብ ይወፅእ እምሀገር ወተንሥአ ላዕሌሆሙ ወቀተሎሙ ፤

አቤሜሌክም ሠራዊቱን ሦስት አቢጋዝ ጦር አድርጎ ከፍሎ ጋድ የገባባቸውን ሰዎች ከበባቸው፤ አቅንቶም ወደከተማው ቢመለከት ሕዝቡ ከከተማ ሲወጡ አየ እነዚያንም በጠላትነት ተነሥቶ አጠፉቸው ፤

፵፫፡ ወአቤሜሌክሰ ወሠራዊት ዘምስሌሁ ቆሙ ኀበ ኆኅተ አንቀጸ ሀገር ፤

አቤሜሌክና ከእሱ ጋር ያሉት ሠራዊት ግን በከተማው በር ደጃፍ ሸምቀው ቁመው ነበር ፤

፵፬፡ ወእልክቱሰ ፪ቱ ሠራዊት ተዘርዉ ውስተ ኵሉ ገዳም ወቀተልዎሙ ፤

ሁለቱ አቢጋዝ ሠራዊት ግን በምድረ በዳው ሁሉ ተበትነው ፈርተው የተሠወሩትን ሁሉ ገደሏቸው ፤

፵፭፡ ወአቤሜሌክሰ ይትቃተል ምስለ ሀገር ኵላ ይእተ ዕለተ ወአስተጋብኣ ለሀገር ወሕዝበሰ እንተ ውስቴታ ቀተለ ወዘርአ ውስቴታ ጼወ ፤

አቤሜሌክ ግን ቀኑን ሁሉ በከተማ ካሉ ሰዎች ጋር ሲዋጋ ዋለ ሀገሪቱንም ወግቶ እጅ አደረጋት በውስጧ የሚኖሩትንም ሰዎች ሁሉ አጥፍቶ ጨው ዘራባት ማለት በረሃ አደረጋት ፤

፵፮፡ ወሰምዑ ኵሎሙ ሰብአ ማኅፈደ ሰቂሞን ወቦኡ ውስተ ፀወነ ቤተ በዓል ፤

በሰቂሞን አምባ ያሉ ሰዎችም ሁሉ የከተማውን ጥፋት የወገኖቻቸውን ሞት ሰምተው ከጣዖቱ ቤት ገብተው ተማፀኑ ፤

፵፯፡ ወዜነውዎ ለአቤሜሌክ ከመ ተጋብኡ ሰብአ ማኅፈደ ሰቂማ ፤

እነዚህንም ያዩ ሰዎች በሰቂማ አምባ ያሉ ሰዎች ሁሉ እንደ ተሰበሰቡ ለአቤሜሌክ ነገሩት ፤

፵፰፡ ወዐርገ አቤሜሌክ ውስተ ደብረ ሔርሞን ውእቱ ወሕዝብ ዘምስሌሁ ወነሥአ አቤሜሌክ ጉድበ ውስተ እዴሁ ወገመደ ዖረ ዕፀው ወነሥአ ወፆሮ ውስተ መታክፊሁ (መታክፍቲሁ) ፤

ዕፀወ ዖር ሲል ነው ፤ አቤሜሌክም ይህን ሰምቶ ሠራዊቱን አስከትሎ ሔርሞን ወደሚባል ተራራ ወጣ፤ ወጥቶም የሚሸከ

መውን እንጨት በእጁ በያዘው ገጀሞ ቆርጦ አንሥቶ በጫንቃው ተሸከመው ለሕዝቡ አብነት ለመሆን ፤

ወይቤሎሙ ለሕዝብ እለ ምስሌሁ ዘከመ ርኢክሙኒ እገብር ኰሉ ግበሩ አንትሙኒ ፍጡነ ከመ አነ ገበርኩ ፣

ከሱ ጋር ያሉ ወገኖቹንም እኔ ሳደርግ እንዳያችሁኝ እናንተም ፈጥናችሁ እንደዚያው አድርጉ አላቸው ፤

፵፱፤ ወገዘሙ እሙንቱኒ ኵሎሙ ያሮሙ ወነሥኡ ወተለውዎ ለአቤሜሌክ ወአንበሩ ኀበ ፀወን ወአውዓዩ ላዕሌሆሙ ፀወኖሙ በእሳት ወሞቱ ኵሎሙ ሰብአ ሰቂማ ዘማኅፈድ ወየአክሉ ፲፻ ብእሲ ወአንስት ፣

እነሱም እንዳዘዛቸው እንጨቱን ቆርጠው ተሸክመው አቤሜሌክን ተከተሉት ፣ የተሸከሙትንም እንጨት ከአምባው አስጠግተው አኑረው ሰዎቹ የተጠጉበትን አምባ በእሳት አቃጠሉት፣ በግንቡ ያሉ የሰቂማ ሰዎችም ሁሉ በእሳት ተቃጥለው ሞቱ፣ የሞቱት ወንዶቹም ሴቶቹም ሺህ ይሆናሉ ፤

፶፤ ወሖረ አቤሜሌክ ውስተ ቴቤስ ወነበሩ ላዕሌሃ ወአስተጋብእዎ ፣

ከዚህ በኋላ አቤሜሌክ ወደ ቴቤስ ሔደ እሷንም እጅ አድርገው ሰፍረውባት አደሩ ፤

፶፩፤ ወቦቱ ማኅፈድ ዓቢይ ውስተ ማእከለ ሀገር ወተፀወኑ ህየ ኵሎሙ ዕደዊሆሙ ወአንስቲያሆሙ ወኵሉ ዓበይተ ሀገር ወዐጸዉ ላዕሌሆሙ ወዐርጉ ውስተ ናሕሰ ማኅፈድ ፣

በቴቤስ ከተማ መካከል ታላቅ ግንብ (አምባ) ነበረው፣ ወንዶችም ሴቶችም በሀገር ያሉ መኳንንትም ሁሉ በዚያ ተጠጉ፣ ወደ አምባውም ወጥተው በሩን ዘግተው ተቀመጡ ፤

፶፪፤ ወሖረ አቤሜሌክ ኀበ ናሕሰ ማኅፈድ ወተቃተልዎ ወቀርበ አቤሜሌክ ኀበ ኆኅተ ማኅፈድ ከመ ያውዕዮ በእሳት ፣

አቤሜሌክም ወደ አምባው (ግንቡ) እገባለሁ ብሎ ሔደ ፣ እነሱም ተዋጉት፣ አቤሜሌክም ወደ አምባው መውጣት ባይሆንለት በእሳት ያቃጥለው ዘንድ ወደ ግንቡ በር ቀረበ ፤

፶፫፤ ወወገረት አሐቲ ብእሲት ስባረ ማሕረጽ ውስተ ርእሱ ለአቤሜሌክ ወቀጥቀጠቶ ርእሶ ወወፅአ ናላሁ ፣

አቤሜሌክም ከቅጽሩ ተጠግቶ ቁሞ ሳለ ከአምባው ውስጥ ያለች አንዲት ሴት በወፍጮ ስባሪ የአቤሜሌክን ራሱን መታችው (ቀጠቀጠችው) ናላው ወጥቶ ወደቀ ፤

፶፬፤ ወጸውአ ፍጡነ ለቀሎልዔሁ ዘይፀውር ንዋየ ሐቅሉ ወይቤሎ ምላሕ መጥባሕተ ወቅትለኒ ከመ ኢይበ

ሉኒ ብእሲት ቀተለቶ ወወግዮ ቀኑል ዔሁ ወሞተ አቤሜሌክ ፤

አቤሜሌክም የበዳፀብቱን (መሣሪያውን) የሚሸከም ጋሻ ጃግሬውን ጠርቶ ሴት ገደለችው እንዳይሉኝ ሰይፍ መዝዘህ ግደለኝ አለው ፤ ጋሻጃግሬውም በሰይፍ ወጋው አቤሜሌክም ሞተ ፤

፶፭፤ ወርእዩ ሰብአ እስራኤል ከመ ሞተ አቤሜሌክ ወአተዉ ኵሎሙ ውስተ አብያቲሆሙ ፤

የእስራኤል ወገኖችም አቤሜሌክ እንደ ሞተ አይተው ከየገቡበት አምባ ወጥተው ወደ ቤታቸው ገቡ ፤

፶፮፤ ወፈደዮ እግዚአብሔር ለአቤሜሌክ እኪተ እንተ ገብረ ላዕለ ቤተ አቡሁ ዘቀተለ ሰብዓ አኃዊሁ ፤

እግዚአብሔርም አቤሜሌክን ሰባውን ወንድሞቹን ገድሎ በአባቱ ወገኖች ላይ ስለአደረገው ክፋት (ግፍ) ፈንታ ነገርን ከፈለው ማለት አጽንቶ ተጣላው፤ በጋሻ ጃግሬው እጅ መሞቱ እግዚአብሔር ቢጣላው ነውና ፤

፶፯፤ ወኵሉ እኪቶሙ ለሰብአ ሰቂማ ፈደዮሙ እግዚአብሔር ላዕለ ርእሶሙ ወበጽሖሙ መርገመ ኢዮአታም ወልደ ሮብአም ፤

የሰቂማንም ሰዎች በሠሩት ክፋት ሁሉ እግዚአብሔር ፈረዶ በልጆቻቸው ያይደለ በራሳቸው ላይ ፍዳ አመጣባቸው ፤ የሮአብም ልጅ የኢዮአታም መርገምም ደረሰባቸው ፤ «ኩኑ ቡሩካን» ብሎ ረግሟቸው ነበርና ፤

ምዕራፍ ፲

ጉባዔ

፩፤ ወቆመ እምድኅረ አቤሜሌክ ዘያድኅኖሙ ለእስራኤል ቶላ ወልደ ፎሐ ወልደ እኁሁ ለአቡሁ ብእሲ እምይሳኮር ፤

አቤሜሌክ ከሞተ በኋላም እስራኤልን ከመከራ የሚያድናቸው ፤ አንድም ከአምልኮተ ጣዖት ለአሕዛብ ከመገዛት የሚያድናቸው ከነገደ ይሳኮር የተወለደ የአቤሜሌክ አባት የጌዴዎን የወንድሙ ልጅ የሚሆን የፎሐ ልጅ ቶላ በመስፍንነት ቆነጣ ፤ (ሐተታ) ወልደ ፎሐ ብሎ ለቶላ ወልደ እኁሁ ብሎ ለፎሐ ቀጠለ ፤ የፎሐ አባትና ጌዴዎን ወንድምአማቾች ናቸውና ፤ አንድም ወልደ እኁሁ ለአቡሁ ይላል የአባቱ የወንድም ልጅ የሚሆን ብሎ ለቶላ ይቀጥላል ፤ ለፎሐ ታላቅ ወንድም ነበረው ሚስት አግብቶ ሳይወልድ ሙቷል ፤ ፎሐ አቅም ዘርአ ለእኁከ ባለው ትእዛዝ የወንድሙን ሚስት አግብቶ